

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย
นางสาวภัทราณี เวียงนาค

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE LEARNING MANAGEMENT USING START STRATEGY TO DEVELOP ABILITY
OF CRITICAL READING OF MATTHAYOMSUEKSA 4 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

59255306 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทฉบับที่ ๒

คำสำคัญ : การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, กลวิธีสตาร์ท (START)

นางสาว ภัทราณี เวียงนาค: การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

59255306 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : CRITICAL READING, START STRATEGY

MISS BHADRANI WIANGNAK : THE LEARNING MANAGEMENT USING START STRATEGY TO DEVELOP ABILITY OF CRITICAL READING OF MATTHAYOMSUEKSA 4 STUDENTS THESIS ADVISOR : BAMROONG CHAMNANRUA, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to compare the ability of critical reading of Matthayomsueksa 4 student's before and after using START strategy, and 2) to study student's opinions towards learning management using START strategy.

The sample used in this research were 26 Matthayomsueksa 4 students of Chondaen Wittayakom, Chondaen District, Phetchabun Province in the first semester of the academic year 2019.

The research instruments were 1) lesson plans. 2) an achievement test, and 3) a questionnaire on the students' opinions towards learning management using START strategy. The data were analyzed by mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) and dependent samples t-test.

The results of this research were as follows:

1. The ability of critical reading of Matthayomsueksa 4 students after using START strategy was significantly higher than before using START strategy at the .05 level.

2. The opinions of Matthayomsueksa 4 students towards learning management using START strategy were at a high agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยมีความปลาบปลื้มเป็นอย่างมากขณะที่กำลังเขียนอยู่นี้ ด้วยได้ระลึกถึงความสำเร็จ อันไม่ได้เกิดจากตนเองแต่เพียงผู้เดียว ทว่าเกิดจากความเมตตาและความกรุณาจากบุคคลหลาย ๆ ท่าน ทั้งบิดา มารดา บุรพจารย์ ญาติพี่น้อง มิตรภาพจากเพื่อน เพื่อนร่วมงาน และนักเรียนทุกคนที่เป็นเบื้องหลังของปริญญา มหาบัณฑิตใบนี้

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยได้รับความเมตตาจากคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณอาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข และรองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ประพนธ์ เรืองณรงค์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ให้ได้วิทยานิพนธ์ฉบับที่สมบูรณ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาธิต จันทรวินิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย จนได้เครื่องมือการวิจัย ที่มีคุณภาพ

ขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครู นักเรียนโรงเรียนชนแดนวิทยาคม ที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บ รวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณครูณัฐชยา นาควิสุทธิที่ได้คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติการวิจัย

ขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และ ประสบการณ์อันล้ำค่าแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนร่วมสาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกท่าน ทั้งคุณครูจิรศักดิ์ ขวัญสุข ที่คอยช่วยเหลือและคอยเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

ขอบคุณนายปณัยกร เวียงนาค นางสาวพรณิชา เวียงนาค และนางสาวศุภวรรณ ต่อมแก้ว ที่กรุณา ให้ที่พัก อาหาร คอยช่วยเหลือ แนะนำ และให้กำลังใจทุกอย่างก้าวตลอดมา

ขอบคุณนางพวงพยอม วงศ์ชั้น อาจารย์ชนพัฒนา ปลื้มบุญ คุณครูณรงค์ฤทธิ์ ไช้จิก คุณครูอดิสรณ์ สุขสำราญ คุณครูฐิติกาญจน์ สะอาด นางสาวนาถิดา สุกเมธีสกุล นางสาวศิริวัลย์ จันแดง และนายเจษฎวัฒน์ ปารมะ ที่เป็นเบื้องหลังของแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่

ขอกราบเท้าตา ยาย บิดา มารดา ที่คอยสนับสนุนให้ลูกประสบความสำเร็จในวันนี้ และที่ยิ่งไปกว่านั้นคือ พระอธิการกองคำ อดิสุวณโณ ผู้คอยเตือนสติและให้ปัญญา จนได้ความกล้าและเกิดเป็นความสำเร็จที่สมบูรณ์

ภัทรานี เวียงนาค

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
คำถามการวิจัย.....	12
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	12
สมมติฐานการวิจัย.....	12
ขอบเขตการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม พุทธศักราช 2561 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	16
1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย.....	16
1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	17
1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	18

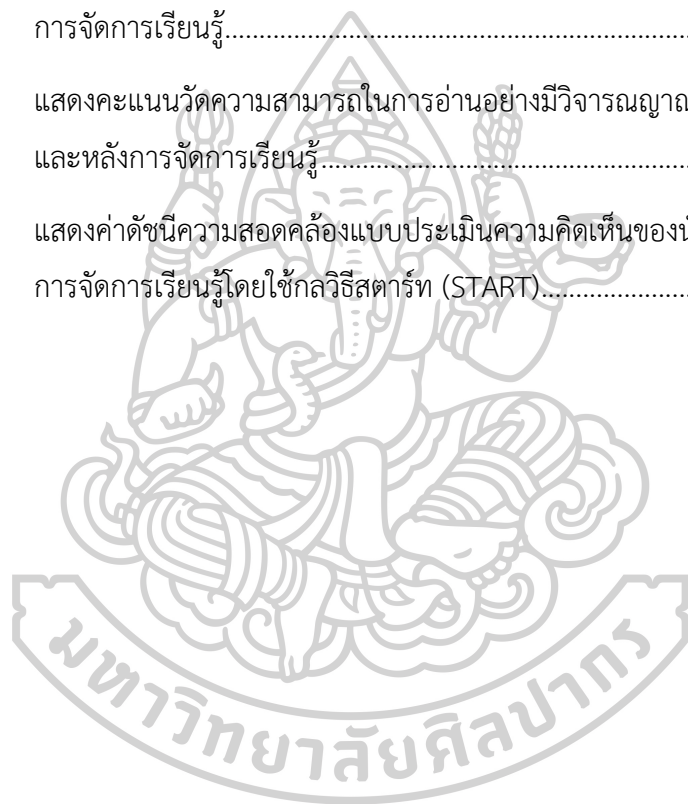
1.4	หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม.....	19
2.	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	23
2.1	ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	23
2.2	ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	24
2.3	หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	25
2.4	ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	26
2.5	ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	27
2.6	แนวการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	29
2.7	วิธีวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	33
3.	กลวิธีสตาร์ท (START).....	35
3.1	ความเป็นมาของกลวิธีสตาร์ท (START).....	35
3.2	ความสำคัญของกลวิธีสตาร์ท (START).....	36
3.3	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลด้วยกลวิธีสตาร์ท (START).....	37
3.4	ประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START).....	40
4.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
4.1	งานวิจัยในประเทศ.....	41
4.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	47
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	49
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
	ขั้นตอนการทดลอง.....	57
	ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน.....	58

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	59
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	60
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิจัย	63
อภิปรายผลการวิจัย	64
ข้อเสนอแนะ	70
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้	70
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	70
รายการอ้างอิง	71
ภาคผนวก	76
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)....	79
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	112
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	124
ภาคผนวก จ ตารางและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	127
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างผลงานของนักเรียน	138
ภาคผนวก ช รูปภาพประกอบการทำวิทยานิพนธ์	146
ประวัติผู้เขียน	149

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม	5
ตารางที่ 2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6.....	18
ตารางที่ 3	หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 ชั่วโมงต่อปี.....	20
ตารางที่ 4	วิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้กิจกรรมสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและกำหนดเวลาเรียน.....	21
ตารางที่ 5	วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อ่านสื่อสารอย่างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คาบ ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4, ม.4-6/5, ม.4-6/6.....	23
ตารางที่ 6	แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและสอบหลัง (The One - Group Pretest - Posttest Design).....	48
ตารางที่ 7	แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	50
ตารางที่ 8	วิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom.....	53
ตารางที่ 9	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	59
ตารางที่ 10	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	60

ตารางที่ 11	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	128
ตารางที่ 12	ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้.....	133
ตารางที่ 13	แสดงค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้.....	135
ตารางที่ 14	แสดงคะแนนวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณก่อนเรียน และหลังการจัดการเรียนรู้.....	136
ตารางที่ 15	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	137

สารบัญแผนภูมิ

		หน้า
แผนภูมิที่ 1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	11
แผนภูมิที่ 2	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	52
แผนภูมิที่ 3	ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	55
แผนภูมิที่ 4	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	57

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาที่คนไทยใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อมูล ข่าวสารซึ่งกันและกันตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2529: 3) ได้มีกระแสพระราชดำรัส สรุปได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วัฒนธรรม ความนึกคิดของคนในชาติ ประชาชนใช้ภาษาเป็นสื่อกลางระหว่างกัน อีกทั้งภาษายังเป็นมรดกที่แสดงถึงความรุ่งเรืองของคนในชาติด้วย อีกประการหนึ่ง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 34) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยพอสรุปได้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือสื่อสารสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด พัฒนาอาชีพความเป็นอยู่ให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ภูมิความรู้ที่คนในชาติร่วมกันแสวงหาได้นั้นอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ของมนุษย์ การอ่านจะอาศัยการแปลสัญลักษณ์ทางภาษาโดยอาศัยอวัยวะหรือประสาทสัมผัสคือตา และสมองในการตีความสัญลักษณ์ทางภาษา และอาจใช้อวัยวะออกเสียงด้วยในกรณีที่อ่านออกเสียง ซึ่งเราเรียกกระบวนการอ่านนี้ว่าการอ่านออก เป็นการอ่านเพื่อมุ่งขยายประสบการณ์ในการอ่านคำ อีกขั้นหนึ่งคือการอ่านออกเสียงคำเป็นประโยคเพื่อมุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่าน เรียกว่า การอ่านได้ ส่วนการอ่านที่เหนือไปกว่าที่กล่าวมาเป็นการอ่านรูปประโยคเพื่อเข้าใจเรื่องราว และสามารถนำเรื่องราวที่ได้มาประกอบการตัดสินใจได้ เรียกว่า การอ่านเป็น บันลือ พลกษะวัน (2534: 2) และผะอบ โปะชะกฤษณะ (2554: 109) กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า “การอ่านเป็น” คืออ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายของคำและประโยค รู้จักวิเคราะห์รูปแบบของสิ่งที่อ่านว่าเป็นแบบไหน จดหมาย ตำรา นวนิยาย บันเทิงคดี หรือสารคดี มีเป้าหมายในการอ่านว่าอ่านไปเพื่ออะไร ซึ่งการอ่านเป็นจะช่วยให้เกิดการเห็นคุณค่าของสิ่งที่อ่าน และมีประโยชน์คือสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการศึกษาเรียนรู้ในทุกภาษา บุคคลทุกสาขาวิชาอาศัยการอ่านเป็นตัวนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและประเทศชาติ ดังที่ อัจฉรา ประดิษฐ์ (2550: 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านว่าการอ่านหนังสือเป็นเสมือนการเปิดประตูไปสู่โลกกว้าง จะทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบประเพณี

ปรัชญา ศาสนา วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ อีกมากมาย อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มประสบการณ์ทางด้านอารมณ์ต่าง ๆ ของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีคลังคำศัพท์ รู้จักคิดอย่างเป็นระบบ และช่วยทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548: 19) กล่าวไว้โดยสรุปได้ว่า การอ่านช่วยให้เราได้คำตอบจากปัญหาที่ต้องการแก้ไข ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความคิดได้กว้างไกล ทำให้ผู้อ่านมีวิสัยทัศน์ และสติปัญญาที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาตนเอง และอาจช่วยพัฒนาชาติให้มีความก้าวหน้าได้หากมนุษย์มีพื้นฐานความรู้ที่มากพอจะสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมโลกได้

จากความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 38) จึงได้กำหนดการอ่านไว้เป็น สาระที่ 1 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดย ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ว่า ให้นักเรียนมีความสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน แสดงให้เห็นว่า ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ขั้นแรกของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีการรับเข้าข้อมูลหรือเรียนรู้สิ่งที่เป็นประโยชน์จากการอ่านได้เพียงพอแล้ว จึงจะส่งผลให้มนุษย์เกิดทักษะการพูด และการเขียนที่มีความหมายมากขึ้น

การอ่านมีหลายชนิด เช่น การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านแบบตรวจ การอ่านแบบศึกษาค้นคว้า และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งผู้อ่านควรต้องพิจารณาให้เหมาะสมถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านและชนิดของวัสดุที่ใช้อ่าน โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการใช้ความคิดขั้นสูงควบคู่ไปกับการอ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้งทุกแง่มุม ซึ่งกระบวนการคิดขั้นสูงนี้เป็นพื้นฐานให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่เกิดการเรียนรู้ที่ไม่รู้จบ ดังที่ William (1977, อ้างถึงใน พรศิริ สันต์ตรบ, 2557: 5) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ต่างกันเพียงการอ่านต้องมีสิ่งพิมพ์เข้ามาเกี่ยวข้อง การอ่านในลักษณะนี้จะต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้อ่านประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิดของผู้เขียนด้วย ซึ่ง ฝะอบ โปะษกฤษณะ (2554: 109-110) และฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2557: 38) กล่าวว่า ประสบการณ์ หรือ ภูมิหลังของผู้อ่าน เป็นพื้นฐานของการเป็นนักอ่านที่ดี หากผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านน้อยควรจะมีการค้นคว้าหรือหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจหรือประเมินค่าเรื่องที่อ่าน จึงเรียกการอ่านที่ประกอบการคิดและค้นคว้าเหล่านี้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งในสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารแพร่ไปอย่างกว้างขวางในเวลาอันรวดเร็ว ยิ่งเป็นการตอกย้ำว่าการอ่านมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากขึ้น และด้วยข้อมูลที่มิทั้งประโยชน์และโทษ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมีวิจารณญาณในการอ่าน คิดไตร่ตรองข้อมูลต่าง ๆ ให้มากขึ้น ดังที่ ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 173)

และคนยา วงศ์ระชะชัย (2542: 179) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ หรือ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะที่ควร ได้รับการฝึกฝนอย่างยิ่งสำหรับนักอ่าน ยิ่งปัจจุบันนี้เป็นยุคที่แวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสาร โฆษณาชวนเชื่อมากมาย ทั้งที่เชื่อถือได้และมีคุณค่าก็มี ทั้งที่เสนอความคิดเพียงด้านเดียว บิดเบือนความจริง มือคดและลำเอียงก็มี ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณ์ญาณหรือรู้จักคิดหาเหตุผลควบคู่กับการอ่าน เพื่อประเมินและตัดสินสิ่งที่อ่าน จะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จึงได้ กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 44-45) ในตัวชี้วัด สาระที่ 1 การอ่าน ช่วงชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย สรุปความได้ว่า ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ อ่านในทุก ๆ ด้าน โต้แย้ง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ จะเห็นได้ว่าหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว มุ่งเน้นให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทักษะ การอ่านขั้นสูง หรือที่เรียกว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ส่งเสริมให้มีประสบการณ์จากการอ่านสื่อที่ หลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควบคู่กับการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ เพื่อให้ได้ ความรู้ ความเข้าใจอย่างรอบด้าน นำไปสู่การคิดการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิถีดำเนินชีวิตที่ ถูกต้องเหมาะสม เนื่องด้วยผู้เรียนในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังจะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ จึงจำเป็นต้องจะต้อง ให้การส่งเสริมพัฒนาทักษะเพื่อให้เติบโตไปเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ โดยเราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าส่วนใหญ่ได้เรียนรู้มาจากการอ่านทั้งสิ้น

สภาพการอ่านหนังสือของคนไทยจากการสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2558 ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559: 30) พบว่า ประชากรไทยมีอัตราการอ่านลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2556 จากร้อยละ 81.80 เหลือเพียงร้อยละ 77.70 อัตราการอ่านของคนไทยลดลงทุกกลุ่มวัย โดยมี สาเหตุจากหลาย ๆ สาเหตุ แต่สาเหตุที่น่าสนใจ คือ คนไทยชอบดูโทรทัศน์มากกว่า ร้อยละ 41.90 คนไทยไม่ชอบหรือไม่สนใจที่จะอ่าน ร้อยละ 24.80 ไม่มีเวลาอ่าน ร้อยละ 24.60 และอ่านไม่ออก ถึง ร้อยละ 20.60 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้กล่าวว่าปัญหาการอ่านที่น้อยลงอาจเกิดจากในปี พ.ศ. 2556 รัฐบาลมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนรักการอ่าน แต่การรณรงค์ไม่ต่อเนื่องจึงอาจมีผลทำให้อัตรา การอ่านลดลงดังที่ปรากฏ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า คนไทยส่วนใหญ่อ่านหนังสือออก แต่คนที่ ใฝ่ใจในการอ่านอย่างถูกต้อง เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา ความรู้ และเพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ ได้ดียิ่งขึ้นนั้นมีจำนวนน้อยมาก เนื่องจากให้ความสนใจต่อการเสพสื่ออื่น ๆ เช่น โทรทัศน์มากกว่า การอ่านสื่อต่าง ๆ ต่อมาปี พ.ศ. 2561 สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2561: 14) ได้มีการสรุปผลการสำรวจ

การอ่านของประชากร พบว่า ประชากรไทยมีอัตราการอ่านเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 77.70 ในปี พ.ศ. 2558 เป็นร้อยละ 78.80 ในปี พ.ศ. 2561 ซึ่งยังถือว่ามียอด การอ่านเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย คือร้อยละ 01.10 เท่านั้น ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2557: 67-71) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่ทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยไว้ว่า ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ประการแรกเกิดขึ้นเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน โดยผู้อ่านที่มีความพร้อมในการอ่าน เช่น สามารถอ่านออก อ่านได้ และอ่านเป็น หรือผู้ที่ได้รับประสบการณ์จากการอ่าน จะมีความกระตือรือร้นในการอ่านที่ดีกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในด้านการอ่านเลย อีกทั้ง การตั้งใจหรือจุดมุ่งหมายในการอ่านก็เป็นตัวกำหนดการอ่านของผู้อ่านมากกว่าผู้ที่ขาดเป้าหมายในการอ่านด้วย ประการที่สองปัจจัยตัวแปรที่เกี่ยวกับการอ่าน หรือวัสดุในการอ่าน เช่น วัสดุการอ่านที่ยาวเกินไป ภาษายากเกินไป วัสดุที่มีเนื้อหาที่ไม่เป็นที่สนใจของผู้อ่าน ย่อมส่งผลให้ความสำเร็จในการอ่านต่ำลงไปด้วย ประการที่สามตัวแปรที่เกี่ยวกับวิธีอ่าน การฝึกฝนการอ่านที่บังคับให้อ่านรวดเดียวจบย่อมส่งผลเสียมากกว่าผลดี เพราะจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเหนื่อยล้ามากกว่าการแบ่งช่วงในการอ่าน และประการสุดท้ายคือสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญมากในการส่งเสริมการอ่าน กล่าวคือ การเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ผู้ปกครองให้ความเอาใจใส่ ไม่ปล่อยปละละเลย ไม่ยึดเยียดภาระงานที่มากเกินไปให้กับเด็ก และกระตุ้นจูงใจให้อ่านหนังสืออยู่เสมอ ผู้ได้รับการเลี้ยงดูหรือเติบโตมาในครอบครัวลักษณะนี้โดยมากมักจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่าผู้ที่ถูกเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือรับภาระการงานที่บ้านมากเกินไป และแม้แต่กิจกรรมในโรงเรียน ถ้าหากครูไม่มีการส่งเสริมหรือฝึกให้เด็กรักการอ่าน อันเนื่องมาจากทักษะการอ่านต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝน แต่เวลาในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ก็จะทำให้เด็กไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมด้วย

ปัจจุบัน การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ของโรงเรียนชนแดนวิทยาคม ก็ประสบปัญหาการอ่านเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม

สาระการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
		ระดับโรงเรียน	ระดับจังหวัด	ระดับสังกัด	ระดับประเทศ	ระดับโรงเรียน	ระดับจังหวัด	ระดับสังกัด	ระดับประเทศ
การอ่าน	100	51.30	49.48	53.11	52.55	15.89	18.57	19.23	19.42

ที่มา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, โรงเรียนชนแดนวิทยาคม, “รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560” (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40)

จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม ตำบลชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ซึ่งให้เห็นว่าผลการทดสอบการอ่านของระดับโรงเรียน นักเรียนมีผลคะแนนเฉลี่ย 51.30 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน นับว่าได้คะแนนเฉลี่ยในระดับโรงเรียนผ่านเกณฑ์ 50 มาเพียงเล็กน้อย

ผลการทดสอบทางการศึกษาดังกล่าว เป็นเพียงข้อมูลส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม ตำบลชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งกำลังจะเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีถัดมา

ปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเกิดจากหลายสาเหตุ ได้แก่ สาเหตุที่เกิดจากนักเรียน สาเหตุที่เกิดจากผู้สอน สาเหตุที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ และสาเหตุที่เกิดจากสื่อที่นำมาประกอบการอ่าน พรรณิการ์ สมัคร (2557: 5) กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่เกิดจากนักเรียน คือนักเรียนสนใจสื่ออื่น ๆ มากกว่าการอ่าน นักเรียนขาดทักษะการทำความเข้าใจ เนื่องจากไม่เข้าใจคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสรุปเรื่องเป็นภาษาของตัวเองได้ และนักเรียนขาดทักษะการเลือกอ่านหนังสือ เพราะสนใจอ่านบันเทิงคดีมากกว่าสารคดีที่ให้ความรู้และมีประโยชน์ และจากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนชนแดนวิทยาคม (ชาญธวัชพร สงวนสุข, สุภัทรพร ปานสุข และสายสุณี พรหมอวบ, 6 ตุลาคม 2561) เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยพบว่าปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากตัวครูผู้สอนและวิธีการสอนของครู โดยในหลาย ๆ ครั้งครูสอนแบบยึดตัวครูเป็นสำคัญ เน้นการสอนแบบท่องจำเนื้อเรื่องเพื่อให้สามารถทำข้อสอบได้ และไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดหาความหมายของเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับ ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2556: 5) และ ณิชพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2557: 5) ที่กล่าวว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยนี้เองทำให้

นักเรียนขาดความสนใจเรียนวิชาภาษาไทยและ เห็นว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาง่าย ไม่จำเป็นต้องเข้าใจลึกซึ้งก็สามารถเรียนรู้ได้ เพราะส่วนใหญ่สอนอ่านเพื่อตอบคำถามวัดความรู้ ความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านทำให้นักเรียนขาดวิจาร์ณญาณในการอ่าน เมื่อมีการทดสอบวัดผลการอ่าน เรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านหรือครูไม่เคยสอนมาก่อน นักเรียนส่วนใหญ่จึงมีผลคะแนนต่ำ และ อีกประการหนึ่งที่ถือว่าเป็นปัญหาของครูในการจัดการเรียนการสอนคือ สื่อการอ่านของครูที่นำมา ทำให้นักเรียนอ่านไม่สอดคล้องกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ เพราะเรื่องที่ทำให้นักเรียนอ่านเป็นเรื่องที่ ค่อนข้างไกลตัว หรือมีภาษาที่ยากไม่เหมาะสมกับวัย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่มีแรง บันดาลใจในการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนไม่เห็นคุณค่า และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะเร่งปรับปรุงคุณภาพและพัฒนาความสามารถ ในการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นนักเรียน ระดับชั้นเริ่มต้นของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่าน อย่างมีวิจาร์ณญาณ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ขั้นที่สูงขึ้น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการอ่าน อย่างมีวิจาร์ณญาณและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียน พบว่ามี หลากหลายวิธี เช่น วิธีการสอนตามแนวคิดหมวกหกใบ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus เทคนิคการใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL: Problem based Learning) การจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R วิธีสอนแบบกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดโดยใช้คำถาม นอกจากวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยพบว่ามีเทคนิคการอ่านชื่อว่า กลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นเทคนิคที่มีความ น่าสนใจที่จะนำมาส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะกลวิธีสตาร์ท (START) เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมการอ่านและกระบวนการคิดแบบอภิปัญญา (Metacognition) ซึ่ง Scharlach อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซ็นทรัล ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา เป็นผู้คิดค้น Scharlach (อ้างถึงใน นิตยภัทร์ ธาราสุข, 2557: 9 - 10) เป็นผู้ที่สนใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอน การอ่าน โดยกลวิธีสตาร์ทมีขั้นตอน คือ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) ผู้เรียนคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยการสังเกตรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และใช้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) ผู้เรียนสร้างภาพหรือความเข้าใจที่ได้จาก การอ่าน อาจมีการวาดภาพหรือคิดสร้างภาพในใจถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ได้อ่าน 3) การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและมีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ทำให้ เข้าใจมากยิ่งขึ้นและช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น 4) การตั้งคำถาม (Questioning) ผู้เรียนสร้าง คำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจ และการจำซึ่งทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น 5) การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) ผู้เรียนมุ่งให้ความสนใจกับใจความสำคัญ

และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 6) การสรุปความ (Summarizing) ผู้เรียนสรุปย่อใจความสำคัญ หลังการอ่านให้ครบถ้วน โดยทำให้สั้นลงและเป็นภาษาถ้อยคำของตนเอง 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) ผู้เรียนตรวจสอบผลการอ่านและการประเมินการอ่าน ได้แก่ การประเมินการทำนาย โดยใช้ทักษะการคิดเกี่ยวกับการระบุและการให้เหตุผล 8) การประเมินค่า (Making Judgments) ผู้เรียนประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน ความรู้ที่เพิ่มขึ้น และการนำไปประยุกต์ใช้

มีผู้วิจัยได้ทดลองนำกลวิธีสตาร์ทมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาการอ่านและการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ส่วนใหญ่ใช้ในการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ เช่น “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิ ความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (ลินศึกษาลัย)” ของนิศภัทร์ ธาราสุข (2557) “การใช้กลวิธีสตาร์ทเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ของสุริภรณ์ บุญยมลล (2553) และ “การใช้ กลวิธีสตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” ของ ชนิดาภา ไใหญ่ธรรมสาร (2557) ซึ่งผลการวิจัย สรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านและการเขียน อีกทั้งมี ความสามารถในการเขียนสรุปความ และการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณสูงขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ที่ผู้วิจัยแต่ละคนได้กำหนดไว้

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกลวิธีสตาร์ท (START) มาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชนแดน วิทยาคม ตำบลชนแดน อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณให้สูงขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรงในการแก้ปัญหาการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ กลวิธีสตาร์ท เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START: Students and Teachers Actively Reading Text) ตามแนวคิดของ Scharlach (2008) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมการอ่านและ การคิดแบบอภิปัญญา มีขั้นตอนอยู่ 8 ขั้นตอนด้วยกัน คือ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/ Inferring) 2) การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) จากการอ่าน 3) การเชื่อมต่อกับ ความรู้เดิม (Making Connection) 4) การตั้งคำถาม (Questioning) 5) การวิเคราะห์ที่ใจความสำคัญ

(Determining Main Idea) 6) การสรุปความ (Summarizing) 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) และ 8) การประเมินค่า (Making Judgments) โดยกลวิธีสตาร์ท (START) ได้รับความบันดาลใจมาจากแนวคิดอภิปัญญา (Metacognition) และแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky อภิปัญญา หรือ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) เป็นกระบวนการการรู้ – คิดของสมอง จะช่วยส่งเสริมการคิดทุก ๆ อย่าง ทั้งการรับรู้ การจำได้ การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดจินตนาการ การคาดการณ์ล่วงหน้า การตัดสินใจแก้ปัญหา การตีความหมาย และแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky เป็นกลวิธีที่ผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น จนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมีผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ หรือผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้มีศักยภาพมากกว่า ซึ่งเป้าหมายของการช่วยเหลือคือช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติสิ่งที่ไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยตนเองในที่สุด ซึ่งแนวคิดทั้งสองแบบเมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมการอ่าน อภิปัญญาจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่าน มีความกระตือรือร้น และทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพที่ดีได้ และการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) จะช่วยให้ผู้สอนมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ และสามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการอ่านตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 11) ได้นำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ทมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนใหม่โดยใช้กลวิธีสตาร์ทพร้อมกับแผนภูมิความหมาย 8 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง แล้วเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านว่าควรมีคำศัพท์ใดบ้าง เขียนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing)

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องไปแล้ว ให้นักเรียนวาดภาพจากจินตนาการที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อเชื่อมต่อกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning)

ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้ว พบสิ่งที่ไม่เข้าใจ หรือสงสัย ให้นักเรียนเขียนคำถามไว้เพื่อค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea by Using Semantic Map)

หลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว ให้นักเรียนเขียนข้อมูลที่เป็นใจความสำคัญลงในแผนภูมิความหมาย เนื่องจากแผนภูมิความหมายเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น ซึ่งแต่ละเนื้อเรื่องอาจใช้รูปแบบแผนที่แตกต่างกัน เช่น การเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่าง การเรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและสามารถหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้แล้ว ให้นำข้อมูลที่ได้อ่านมาเขียนสรุปเป็นคำพูดของตนเอง

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions)

ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตัวเองจากคำถามที่ตั้งไว้ว่าได้รับคำตอบหรือไม่ คำตอบที่คาดเดาไว้ตรงกับเนื้อเรื่องหรือไม่

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments)

ในขั้นตอนนี้ครูอาจใช้วิธีการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันคิดว่าได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากเรื่องที่เรียนไป นำไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของ นิตยภัทร์ ธาราสูข (2557: 11) มาปรับปรุงวิธีการในขั้นตอนบางขั้นตอนเพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสามารถนำมากำหนดเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่อง พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วสามารถบอกหรืออธิบายฉากของเรื่องได้ ให้นักเรียนวาดภาพหรือเขียนบรรยายฉากจากจินตนาการที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว พร้อมกับคิดวิเคราะห์และเขียนว่าเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปนั้นมีลักษณะหรือให้แง่คิดคล้ายกับเรื่องใดบ้างจากประสบการณ์ในชีวิตของนักเรียน

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning)

ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนพยายามสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจ และช่วยการจดจำเรื่องของตนเอง หรือนักเรียนไม่เข้าใจ สงสัยตอนไหน

ให้นักเรียนเขียนคำถามเก็บไว้ และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาเก็บไว้ เมื่ออ่านจบแต่ละประเด็น หรือจบเรื่องแล้ว จึงทบทวนตรวจสอบคำตอบกับเพื่อนในห้อง หรือการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea)

นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องย่อ หรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้เทคนิค 5W1H ช่วยในการเรียบเรียงประเด็นของเรื่อง

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing)

นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตัวเอง

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions)

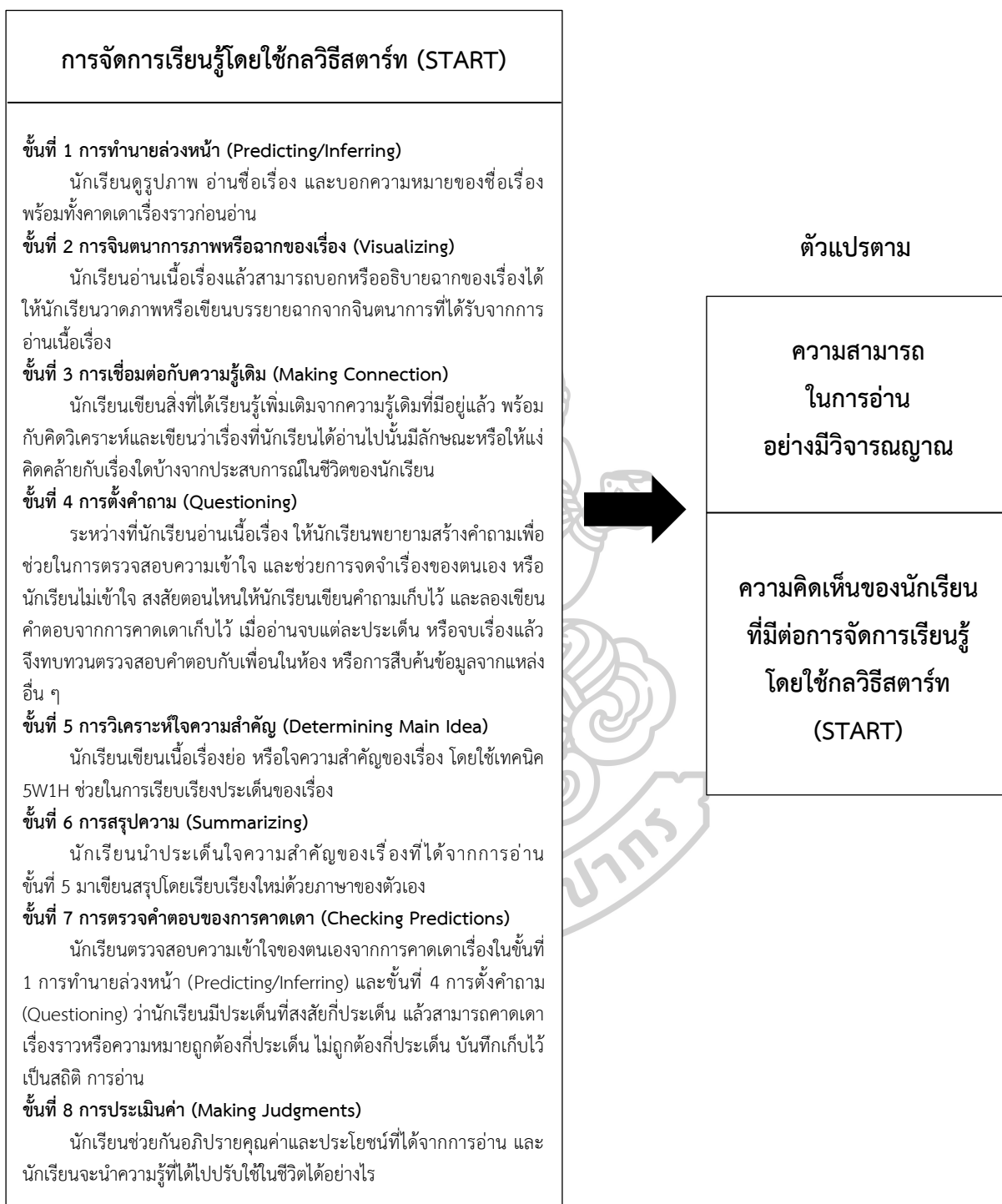
นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการคาดเดาเรื่องในขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) และขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยที่ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องที่ประเด็น ไม่ถูกต้องที่ประเด็น บันทึกเก็บไว้เป็นสถิติการอ่าน

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments)

นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน และนักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

จากการที่ผู้วิจัยนำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท ของ นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 11) มาปรับปรุงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ขั้นใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย สามารถสรุปเป็นแผนภูมิที่ 1 ได้ ดังนี้

ตัวแปรต้น

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษา เขต 40 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 96 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษา เขต 40 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และกำหนดตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไว้ทั้งหมด 9 ข้อ แต่มีตัวชี้วัดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ จำนวน 5 ข้อ คือ 1) ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 2) วิเคราะห์และ วิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 3) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 4) วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล และ 5) ตอบคำถามจากการอ่าน ประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดเป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 10 คาบ ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์เฉพาะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการวิจัย ครั้งนี้ ดังนี้

1. กลวิธีสตาร์ท (Students and Teachers Actively Reading Text: START) หมายถึง เทคนิคการอ่าน ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอน 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) 2) การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) 3) การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) 4) การตั้งคำถาม (Questioning) 5) การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) 6) การสรุปความ (Summarizing) 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) และ 8) การประเมินค่า (Making Judgments)

2. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านสามารถ จับใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง วิเคราะห์ แยกแยะหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ตีความ วิพากษ์วิจารณ์ ประเมินค่าตัดสินเรื่องที่อ่าน และนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุผล ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

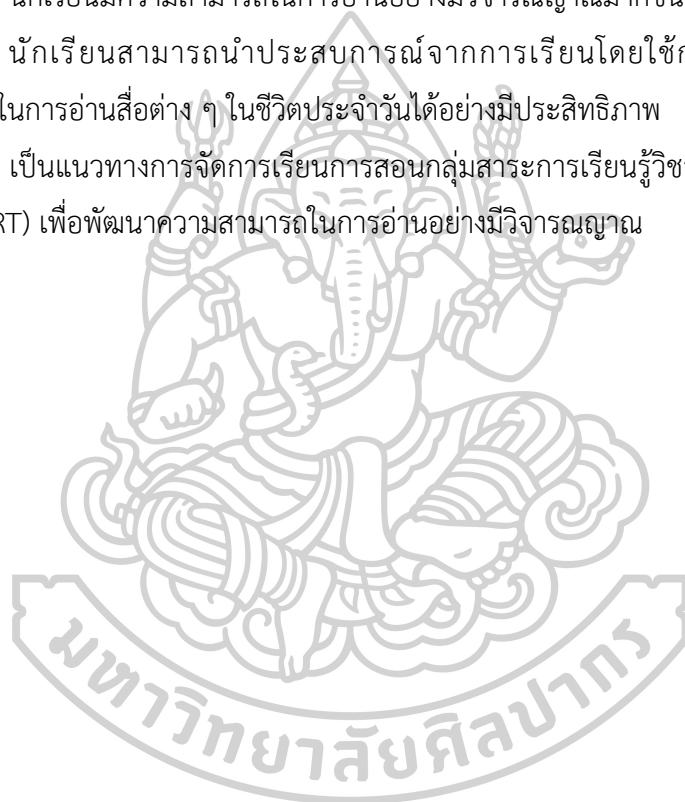
3. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ซึ่งวัดได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นเป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษา เขต 40

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น
2. นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านสื่อต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย
- 1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
- 1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

- 2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.4 ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.5 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.6 แนวการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.7 วิธีวัดและประเมินผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. กลวิธีสตาร์ท (START)

- 3.1 ความเป็นมาของกลวิธีสตาร์ท (START)
- 3.2 ความสำคัญของกลวิธีสตาร์ท (START)
- 3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลด้วยกลวิธีสตาร์ท (START)
- 3.4 ประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีสตาร์ท (START)
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม พุทธศักราช 2561 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตร่วมกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 และสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม ซึ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ได้กำหนด จุดเน้นให้นักเรียนมีทักษะความสามารถตามความถนัดและความสนใจทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะความสามารถในการคิดขั้นสูง มีทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 2 - 3)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ คือนักเรียนจะต้องมีคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเข้าใจธรรมชาติและลักษณะของภาษาไทย และผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดเห็นจากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึกรายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

3. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ห้วงวัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่าย และฉันทใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4 - 6	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด 7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน 8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ 	<p>การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน <ul style="list-style-type: none"> - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา - พระบรมราโชวาท - เทศนา - คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- บทอาเศียรวาท - คำขวัญ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ที่มา: ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช, 2551: 13 – 14

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้างต้น พบว่า หลักสูตรได้กำหนดตัวชี้วัดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสาระที่ 1 การอ่าน สรุปได้ว่า หลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและประสบการณ์จากการอ่านสื่อที่หลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควบคู่กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือสามารถตีความ แปลความ ขยายความ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์ ได้แย่ง ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจอย่างรอบด้าน นำไปสู่การคิดการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิถีดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง เหมาะสม โดยกำหนดตัวชี้วัดไว้ 9 ข้อ และเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดใช้ตัวชี้วัดไว้ 5 ข้อ ได้แก่ตัวชี้วัดข้อที่ 2 - 6

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม

1.4.1 วิสัยทัศน์

โรงเรียนชนแดนวิทยาคม มุ่งจัดการศึกษาให้นักเรียนเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.4.2 การจัดการเรียนการสอน รายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน ท 31101 ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต

1.4.3 คำอธิบายรายวิชา

การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์และประเมินค่า วรรณคดีและวรรณกรรมโดยฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง ตีความ แปลความ และขยายความ คาดคะเนเหตุการณ์เรื่องที่อ่าน วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย่งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล มีทักษะการเขียนบรรยาย เขียนพรรณนา เขียนโน้มน้าว เขียนโครงการ และรายงานการดำเนินโครงการ เขียนรายงานการประชุม ประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ ฝึกการพูดสรุปแนวความคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ประเมินเรื่องที่ฟังและดู และศึกษาเกี่ยวกับระดับของภาษา

วิเคราะห์วิถีไทย ประเมินค่าความรู้และข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม
 ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อ
 สร้างความรู้ความคิมนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร
 อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดูและการพูด สามารถเลือกฟัง ดู และพูดแสดงความรู้
 ความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติภาษาและหลักภาษาไทย
 การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างเห็น
 คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิต รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติและมีนิสัยรักการอ่าน
 การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตารางที่ 3 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 ชั่วโมงต่อปี

ภาคเรียน ที่	หน่วย การเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลาที่ใช้สอน (คาบ)
1	1	อ่านสื่อสารอย่างผู้เชี่ยวชาญ	10
	2	คำนำมัสการคุณานุคุณ	3
	3	การเขียนสื่อสารด้วยร้อยกรอง	5
	4	อิเหนา ตอน ตีกะหมังกุหนิง	5
	5	การฟัง การดู และการพูดสรุปความจากสื่อต่าง ๆ	5
	6	นิทานเวตาล เรื่องที่ 10	3
	7	ธรรมชาติ พลังภาษา และลักษณะของภาษาไทย	5
	8	นิราศนรินทร์คำโคลง	4
		รวม	
2	1	การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ร้อยแก้วและร้อยกรอง	10
	2	หัวใจชายหนุ่ม	4
	3	การพัฒนาทักษะสื่อสารด้วยการเขียนร้อยแก้ว	5
	4	ทุกข์ของชวานาในบทกวี	3
	5	การพูดต่อที่ประชุมชน	4
	6	มงคลสูตรคำฉันท์	4
	7	คำราชาศัพท์	6
	8	มหาชาติหรือมหาเวสสันดรชาดก	4
		รวม	

1.4.4 สารที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน
3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล
6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด
7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน
8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงใช้ตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5 ข้อ คือ ตัวชี้วัดข้อที่ 2 – 6

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้กิจกรรมสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและกำหนดเวลาเรียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ K	ทักษะกระบวนการ (กิจกรรมสำคัญ) P	คุณลักษณะของผู้เรียน A	เวลา (คาบ)
2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	หลักการอ่าน ร้อยแก้ว และ ร้อยกรอง	การสื่อสาร - อ่านออกเสียง ถูกต้อง ไพเราะ เหมาะสม การคิด - ตีความ แปลความ ขยายความ ถูกต้อง มีเหตุผล	รักความเป็นไทย - ภูมิใจในภาษาไทย และ การอ่าน บท ร้อยกรอง ใฝ่เรียนใฝ่รู้ มุ่งมั่น - ฝึกอ่านแล้ว ตีความ แปลความ ขยายความ	10

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้กิจกรรมสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและกำหนดเวลาเรียน (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ K	ทักษะกระบวนการ (กิจกรรมสำคัญ) P	คุณลักษณะของผู้เรียน A	เวลา (คาบ)
3. วิเคราะห์และ วิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุก ๆ ด้านอย่าง มีเหตุผล 4. ค า ด ค ะ เ น เหตุการณ์จากเรื่อง ที่ อ ่า น และ ประเมินค่าเพื่อนำ ความรู้ ความคิดไป ใช้ ต ัด ส ี น ใจ แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต	เรื่องที่อ่าน	การคิด - วิเคราะห์ วิจารณ์ ในทุก ๆ ด้านอย่างมี เหตุผล การแก้ปัญหา - ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกัน แก้ไข ปัญหา และ ต ัด ส ี น ใจ ที่มี ประสิทธิภาพ	ใฝ่เรียนใฝ่รู้ มุ่งมั่น - ฝึ ก อ ่า น แ ล ้ว วิเคราะห ์ วิจารณ ์ ในทุก ๆ ด้าน อย่างมี เหตุผล	
5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โต้แย้งกับเรื่องที่ อ่าน และเสนอ ความคิดใหม่อย่างมี เหตุผล 6. ตอบคำถามจาก การอ่านประเภท ต่าง ๆ ภายในเวลาที่ กำหนด	เรื่ อ ง ป ระเภท ต่าง ๆ	การสื่อสาร - ร ับ แ ล ะ ส ่ง แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่า ว สาร แ ล ะ ประสบการณ์ ด้วย หลักการเหตุผลและ ความถูกต้อง	ซื่อสัตย์สุจริต - ร ู ้ น ้ำ ที่ ของตนเอง	

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาคเรียนที่ 1 ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อ่านสื่อสารอย่างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คาบ โดยกำหนดโครงสร้างเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสรุปเป็นตารางที่ 5 ได้ ดังนี้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อ่านสื่อสารอย่างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คาบ ตัวชี้วัด
ท 1.1 ม.4-6/2, ม.4-6/3, ม.4-6/4, ม.4-6/5, ม.4-6/6

ที่	ชื่อแผนการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (คาบ)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 อ่านสื่อสารอย่างผู้เชี่ยวชาญ			(10)
1	การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ	อ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ	2
2	การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	อ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	2
3	การอ่านบทโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	อ่านบทโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	2
4	การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	2
5	การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	2

ผู้วิจัยได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยตัวชี้วัดการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 ข้อ และกำหนดระยะเวลาในการวิจัย ซึ่งจะดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดเป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 10 คาบ ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงเพราะต้องอาศัยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประสบการณ์ ความรู้และทักษะต่าง ๆ เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลจากการอ่านมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านการอ่านและการคิดไปพร้อม ๆ กัน อันจะเป็นพื้นฐานของการรับเข้าข้อมูล หรือการเรียนรู้ในทักษะและวิชาการอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 34 – 35) ดนยา วงศ์ระนะชัย (2542: 181) และฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2557: 26) ได้กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือการอ่านอย่างพินิจไตร่ตรอง ว่าเป็นการอ่านที่สอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ ใช้การประเมินค่า โดยผ่านเกณฑ์ของความรู้สึกนึกคิดของตัวผู้อ่านเองเป็นตัวตัดสินคุณค่าของสิ่งที่อ่านว่าดี หรือไม่ดี เพียงใด โดยผู้อ่านจะต้องเป็นพหูสูตหรือมีพื้นฐานความรู้จากเรื่องที่อ่านให้มากเพื่อใช้เป็นพื้นฐานประกอบการตัดสินใจสิ่งที่อ่าน ส่วน สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2534: 46) กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการอ่านที่อาศัยความเข้าใจภาษาและเข้าใจสาระของเรื่องที่อ่าน ทั้งเข้าใจ

แก่นของเรื่อง แปลความ ตีความ และขยายความของเรื่องที่สามารถ และ ชลธิชา หอมฟุ้ง (2557: 51) ก็ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ประกอบกับการใช้ปัญญา และเหตุผล เพื่อแสวงหาสารที่แท้จริงของผู้ส่งสาร พิจารณาคคุณค่าของเรื่องทีอ่านด้วยการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินหรือประเมินค่าเรื่องทีอ่าน รวมถึงสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านไม่เชื่อสิ่งทีอ่านโดยง่าย สอดคล้องกับ Duncan (2011, อ้างถึงใน นฤมล ตันติชาติ, 2556: 22) ที่ได้อธิบายถึงความแตกต่างของการอ่านไว้ว่า การอ่านทั่วไปมีเป้าหมายคือเพื่อให้เข้าใจเรื่องทีกำลังอ่าน แต่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากเป็นการอ่านเพื่อเข้าใจแล้วยังกินความไปถึงอ่านเพื่อวิเคราะห์ ตีความ แปลความในบริบทต่าง ๆ ในความหมายทีซ่อนไว้ ตลอดจนสามารถนำประเด็นทีน่าสนใจมาขยายความคิดต่อได้ และกระทั่งสามารถประเมินคุณค่าสิ่งทีอ่านได้ ซึ่ง บันลือ พฤษะวัน (2556: 140) ได้กล่าวสรุปถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อไตร่ตรองหาส่วนดี ซึ่ส่วนบกพร่อง และช่องทางแก้ไข

สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือการอ่านทีผู้อ่านสามารถใช้ความคิด สติปัญญาวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ แยกแยะหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ประเมินค่าจากเรื่องทีอ่าน โดยนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องตัดสินสิ่งทีอ่านได้อย่างสมเหตุผล

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบัน เนื่องจากสังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ มีการรับและส่งต่อกันอย่างรวดเร็ว ทั้งข้อมูลทีเป็นเท็จ และข้อมูลทีถูกต้องเป็นจริง ซึ่งสิ่งทีจะช่วยตรวจสอบความน่าเชื่อถือจากข้อมูลต่าง ๆ ได้ดีทีสุด คือวิจารณ์ญาณในการอ่านของผู้อ่านเอง เพราะเป็นวิธีทีง่ายและสะดวกทีสุด ของบุคคลคนหนึ่งทีฟังจะกระทำได้ กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวนหนึ่งมา การมีวิจารณ์ญาณในการอ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านไม่เชื่อสิ่งทีอ่านในทันที ดังที ประเทิน มหาพันธ์ (2530: 173 – 174) และ บรรจง อมรชีวิน (2556: 190 - 191) กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะทำให้ผู้อ่านตั้งคำถามต่อสิ่งทีอ่าน ไม่ยอมรับหรือปฏิเสธอะไรง่าย ๆ ในสิ่งทีไม่มีเหตุผลเพียงพอ แต่จะตั้งคำถาม และใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อค้นหาคำตอบ และจนกว่าจะได้คำตอบทีน่าเชื่อถือทีสุด สอดคล้องกับ ถนอมวงศ์ สุขโชติรัตน์ ล้ายอดมรรคผล (2561: 105) ทีกล่าวว่า ผลของการขาดวิจารณ์ญาณในการอ่านจะทำให้ผู้อ่านถูกลวงเอาประโยชน์ด้วยวิธีต่าง ๆ ทำให้เกิดเป็นความทุกข์ เพราะหลงเชื่อในสิ่งทีห่างจากความจริง ผู้อ่านจึงต้องมีวิจารณ์ญาณในการอ่าน คือ อ่านแล้วอย่าเพิ่งเชื่อ จนกว่าจะได้พิสูจน์ด้วยความรู้และการปฏิบัติจนทำได้ด้วยตนเอง จะเห็นว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณทำให้ผู้อ่านเป็นคนมีเหตุผล และเป็นผู้ไม่ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมไม่รู้จบ สอดคล้องกับ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 196) ทีกล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้นถือว่าเป็น “ยอด”

ของการอ่านทั้งปวง เพราะเป็นวิถีทางเพิ่มพูนสติปัญญาและความรู้ เป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาทักษะในด้านอื่น ๆ แก่ผู้อ่านให้ดีขึ้น อีกทั้งสร้างบุคลิกลักษณะที่ดีแก่ผู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อีกด้วย ดังที่ บันลือ พลฤกษ์วัน (2556: 141-142) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้ผู้อ่านเป็นคนมั่นใจในตัวเอง เป็นตัวของตัวเอง รู้จักคิดตัดสินใจ และปรับตัวให้ทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างมีความสุข

ดังนั้น อาจสรุปความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่อ่านเป็น โดยการอ่านประกอบกับการใช้ความคิดพิจารณา ตั้งคำถาม และหาข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านจะเกิดความรู้ความเข้าใจได้ ผู้อ่านต้องรู้หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเสียก่อน จึงจะทำให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผู้กำหนดหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 196 – 197) กล่าวเกี่ยวกับ หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควรให้ผู้อ่านพิจารณาเรื่องทีอ่านจากหน่วยที่เล็กสู่หน่วยที่ใหญ่ คือ พินิจดูความถูกต้องของภาษา ประโยค ใจความสำคัญ ความสมเหตุสมผล แล้วจึงวิเคราะห์ความคิดของผู้เขียน กับความคิดเห็นส่วนตัวของผู้อ่าน

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534: 46 - 47) กล่าวถึงหลักที่ผู้อ่านควรคำนึงถึงไว้ดังนี้ 1) อ่านแล้วจับใจความให้ได้ จุดสำคัญ แก่นเรื่อง เนื้อความหลัก ความรอง หรือพลความ 2) บอกได้ว่างานเขียนแสดงความรู้หรือข้อคิดเห็น เพื่อตีความจุดมุ่งหมายของผู้เขียน 3) พยายามเข้าถึงน้ำเสียง ลีลา รสคำ รสความ 4) อ่านอย่างสำรวจความหมาย โดยการตีความหมายจากทั้งความหมายตรง ความหมายแฝง ความหมายกักตุน ความหมายนัยประหวัด จากประสบการณ์ของผู้อ่าน และศึกษางานเขียนเล่มอื่น ๆ ของนักเขียนเพื่อให้ตีความเรื่องได้ใกล้เคียงกับเจตนาผู้เขียน 5) สังเกตลีลาท่วงทำนองการเขียนจากการใช้คำ ประโยค สำนวน โวหาร การใช้สัญลักษณ์ น้ำเสียง ทัศนคติ ข้อคิด และอารมณ์

ดนยา วงศ์ระชะชัย (2542: 59 - 40) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านว่า ควรเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องในภาพรวมก่อน แล้วจึงเจาะลึกวิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ทีละเยียดลงไปอย่างครอบคลุมทีละประเด็น คือ ให้อ่านเพื่อเข้าใจเรื่องก่อน แล้วจึงไปพิจารณาเกี่ยวกับคำ ความหมาย ลีลาภาษา กลวิธีการเล่าเรื่อง และวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ตลอดจนข้อคิดเห็น

Wallce (1992, อ้างถึงใน เกศรินทร์ หาญดำรงศรีรักษ์, 2555: 25) ได้เสนอหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 3 ขั้นตอน โดยให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ดังนี้

1) ก่อนอ่าน (Pre-reading) ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้น ผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปเขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร 2) ขณะอ่าน (While reading) คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเอง คือข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ในลักษณะเช่นนี้ ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านต้องทำสิ่งต่อไปนี้ด้วย ได้แก่ การคาดเดาว่าข้อเขียนที่จะตามมาคืออะไร คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียน ที่จะตามมาทั้งหมด ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ใช้วิธีอ่านอย่างวิเคราะห์หรือวิจารณ์ 3) หลังอ่าน (Post reading) เมื่ออ่านจบแล้ว ผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใด หรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่ การตั้งคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่านนี้เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ นับเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณในการอ่าน

จากการศึกษาหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านควรต้องอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียดเพื่อพิจารณาเรื่องที่อ่านจากหน่วยเล็กไปสู่หน่วยใหญ่ หรือจากหน่วยใหญ่ก่อนแล้วค่อยพิจารณาถึงหน่วยเล็กก็ได้ สิ่งที่สำคัญคือผู้อ่านควรมีการตั้งคำถามอยู่ตลอดเวลาต่อเรื่องที่อ่าน ทั้งก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน เพื่อหาข้อสรุปว่าเรื่องที่อ่านมีความสำคัญอย่างไร น่าเชื่อถือหรือมีเหตุผลหรือไม่ อย่างไร ผู้เขียนเขียนขึ้นมาด้วยวัตถุประสงค์อะไร และผู้อ่านอ่านแล้วได้ประโยชน์อย่างไร ตลอดจนสามารถอธิบายสิ่งที่ผู้อ่านประทับใจหรือไม่เห็นด้วยได้อย่างมีเหตุผล

2.4 ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นแนวทางกำหนดทิศทางการอ่านให้กับผู้อ่าน นอกเหนือจากการรู้จักหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นตัวกำหนดกรอบที่ช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน ซึ่งมีผู้กำหนดขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 196 – 197) ได้กำหนดขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้ 1) พินิจดูความถูกต้องของภาษา ภาษาที่ไม่ถูกต้องย่อมมีผลต่อความคลาดเคลื่อนจากความหมายอันแท้จริง 2) พินิจดูความต่อเนื่องของประโยค ไม่มีเนื้อความสับสน 3) พินิจดูความต่อเนื่องของความหมาย มีใจความสำคัญ แก่นหลัก หรือแก่นของเรื่อง 4) แยกความรู้ จากความคิดหรือความรู้สึก 5) ดูความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง ความสมเหตุสมผลของข้อความ 6) ประเมินความสำคัญของความจริง วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของความคิดผู้เขียน กับความคิดเห็นส่วนตัวของเรา ก่อเป็นความคิดสร้างสรรค์หรือไม่

दनया वृत्तः च (2542: 59 - 40) ได้แบ่งขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้ 1) อ่านทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด ด้วยการสรุปความ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร 2) อ่านเพื่อรู้เนื้อหาของเนื้อหา วิเคราะห์ความหมาย ถ้อยคำ วลี ประโยค ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายใด มีความหมาย อารมณ์ ทศนคติโดยอยู่เบื้องหลัง 3) อ่านเพื่อรู้จักผู้เขียน สติลา การใช้ภาษา วิธีการบรรยาย การเล่าเรื่อง นิสัย ความรับผิดชอบต่อเรื่องราวที่นำเสนอผู้อ่าน 4) อ่านเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นเป็นเหตุเป็นผลกันหรือไม่ สอดคล้อง ถูกต้องหรือไม่

จากการศึกษาขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ผู้อ่านควรต้องอ่านเนื้อเรื่องอย่างละเอียด หลาย ๆ รอบ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน จับประเด็นความคิดหลักหรือสรุปใจความของเรื่องให้ได้ก่อน และค่อยพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านให้รอบด้าน วิเคราะห์แยกประเด็นความรู้ หรือความเห็น ดีความ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ดีความน่าเสี่ยงจากบริบทของเรื่อง จากประโยค และคำ ตลอดจนสนใจอารมณ์และทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่เขียน และประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้อ่านควรต้องศึกษาเกี่ยวกับประวัติและแรงบันดาลใจของผู้เขียนประกอบการคิดพิจารณาต่องานที่อ่านด้วย

2.5 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านขั้นสูง ครอบคลุมพฤติกรรมการอ่านตั้งแต่ การแปลความ ดีความ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล และการตัดสินสิ่งที่อ่าน ซึ่งมี นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

दनया वृत्तः च (2542: 179 – 180) กล่าวถึงความสามารถที่ต้องใช้ในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้วจะมีความสามารถ คือ 1) จำแนกความแตกต่างระหว่าง ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและการอ้างอิงได้ 2) เข้าใจความคิดของผู้เขียน 3) ดีความหมายเกี่ยวกับภาพ และภาษาที่มีใช้ตัวอักษรได้ 4) ประเมินค่าความเชื่อถือได้ของข้อมูล ว่าเป็นความจริง หรือเป็นการ โฆษณาชวนเชื่อ หรือเป็นการเพ้อฝัน 5) ใช้จินตนาการและแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วย การใช้ปัญญาและอารมณ์หรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน 6) ทายสิ่งที่จะอ่านต่อไปล่วงหน้าได้ 7) สรุปความตามหลักฐานที่ได้ 8) ตัดสินอย่างมีเหตุผลและสรุปได้ 9) เปรียบเทียบความเห็นที่ คล้ายกันและต่างกันได้ 10) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่อง เหตุและผล 11) เข้าใจข้อคิดหรือคติของผู้เขียน 12) มีความรู้และปฏิกิริยาต่อวิธีพูด และเขียนต่าง ๆ กัน เช่น การเสียดสี การถากถาง หรือการเยาะเย้ย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 31) ได้กล่าวเกี่ยวกับ ความสามารถหรือประสิทธิภาพ ในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ว่าคือ อ่านแล้วสามารถแยกข้อคิดเห็น (opinion) ออกจากข้อเท็จจริง (fact) ได้ จากข้อความที่ผู้เขียนได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ด้วย และสามารถตีความ (interpretation)

ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งชลธิชา หอมพุ่ม (2557: 54) ก็ได้อธิบายถึงความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นความสามารถอันประกอบด้วย ความสามารถในการอ่านเพื่อรับสารที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปสาระสำคัญของเรื่องราว ใคร ทำอะไร ทำทำไม ทำที่ไหน เมื่อไร และผลของการกระทำเป็นอย่างไร การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของเรื่องหรือของผู้แต่ง การตีความน้ำเสียง คำ ความหมาย ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ การสังเคราะห์เรื่องราวใหม่ และสุดท้ายต้องสามารถประเมินค่าหรือตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นดีหรือไม่ โดยใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ

Spache and Spache (1969, อ้างถึงใน นิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์, 2557: 33) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณไว้ ดังนี้ 1) การสืบหาที่มาของข้อมูล ได้แก่ การสำรวจ การประเมิน การรวบรวมความคิดเห็นของผู้เขียนจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ว่าเรื่องใดเป็นข้อเท็จจริง และเรื่องใดเป็นข้อคิดเห็น 2) การเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน คือ ทราบอคติพื้นฐาน ประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียน 3) การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง เป็นการทราบว่าข้อมูลใดผิดพลาดจากข้อเท็จจริง ข้อมูลใดสรุปได้ไม่ถูกต้อง และข้อความใดที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริง 4) การอนุมานความ ได้แก่ ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่านรู้ว่าผู้แต่งต้องการแสดงความคิดเห็นไปในทิศทางใด โดยสังเกตจากการใช้คำและน้ำเสียงของเรื่อง 5) การสร้างเกณฑ์ในการตัดสิน ได้แก่ การตัดสินว่าจุดมุ่งหมายในการเขียนเป็นอย่างไร สามารถสรุปความจากข้อเท็จจริง จากการตีความ และหลีกเลี่ยงที่จะตัดสินเรื่องที่อ่านในกรณีที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ และไม่ตัดสินด้วยอารมณ์

Rubin (1990, อ้างถึงใน ศิริพร ศรีสุวรรณ, 2557: 19) กล่าวถึงความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ ว่าเป็น ความสามารถในการจับใจความสำคัญ การตีความ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล รวมถึงสามารถในการจำแนกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น และจำแนกความแตกต่างระหว่างเรื่องสมมุติและเรื่องจริง แบ่งได้เป็น 6 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับขั้นรู้สามารถจำความหมายของคำยาก ประโยคข้อความ เนื้อเรื่อง บอกเหตุการณ์สำคัญได้ถูกต้อง 2) ระดับขั้นเข้าใจ สามารถบอกลำดับเหตุการณ์ได้ ย่อเรื่องได้ เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตัวเอง บอกมโนทัศน์ได้ 3) ระดับขั้นประยุกต์ใช้ สามารถนำเหตุการณ์หรือประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ 4) ระดับขั้นวิเคราะห์ สามารถแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน รู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง และบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย 5) ระดับขั้นสังเคราะห์ สามารถสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน นำเรื่องที่อ่านไปเปรียบเทียบสถานการณ์อื่น ๆ เช่น สำนวนสุภาษิต คติ อุตมการณ์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและต่างกันได้ด้วย 6) ระดับขั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ ผู้อ่านต้องรู้จักตัดสินเรื่องที่อ่านว่าอะไรคือส่วนที่เป็นจริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง เช่น

ความรัก ความกตัญญู ความซาบซึ้ง รวมถึงความเป็นเหตุ เป็นผล รู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวไว้ อาจสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ เป็นความสามารถที่ผู้อ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ดีความ วิพากษ์วิจารณ์ ประเมินค่า ตัดสินเรื่องที่อ่าน และนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสมเหตุผล

2.6 แนวการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แนวการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ครู จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านประกอบกับการใช้กระบวนการคิดทำความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถตัดสินและนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 174 - 175) ได้ให้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนอ่าน อย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า ครูต้องฝึกฝนตนเองให้มีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อจะได้เป็น ผู้จัดแบบฝึกทักษะ จัดกิจกรรม และเป็นผู้สร้างประสบการณ์ในการปูพื้นฐานสำหรับการอ่านอย่างพิ นิจ พิเคราะห์หรือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้แก่เด็กได้ โดยกิจกรรมที่ครูควรออกแบบในการจัด การเรียนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นต้องส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถ ดังนี้

1. เมื่ออ่านแล้วเด็กรู้ว่าอะไรเป็นเรื่องจริง อะไรเป็นเรื่องเท็จ
2. เด็กสามารถตัดสินได้ว่าการกระทำใดเป็นการกระทำที่เป็นปกติวิสัย และการกระทำ ใดเป็นการกระทำในเรื่องเพนิยาย
3. เด็กสามารถตัดสินความสามารถของผู้เขียนได้ เช่น เด็กอาจจะตั้งคำถามว่าอย่างนี้ เป็นไปได้ หรืออย่างนั้นเป็นไปได้ ในกรณีนี้เด็กที่มีประสบการณ์ต่อเรื่องที่อ่านจะเป็นผู้ที่ตัดสินเรื่องนั้น ๆ ได้ดี
4. เด็กสามารถตัดสินเกี่ยวกับความยุติธรรม และความไม่ยุติธรรมในเรื่องที่อ่านได้
5. เด็กสามารถตัดสินเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องที่อ่านได้ว่าบทบาทของตัวละครเป็นไป อย่างสมจริงหรือไม่
6. เด็กสามารถประเมินความเหมาะสมของชื่อเรื่องได้ เมื่อเด็กได้อ่านเรื่องแล้ว ถ้าไม่เหมาะสมควรเปลี่ยนเป็นอย่างไร
7. เด็กสามารถตัดสินความเหมาะสมของภาพได้ ทั้งในด้านความสวยงามในการวาด และความเหมาะสมในการประกอบเรื่อง

8. เด็กสามารถมองเห็นความแตกต่างของชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนในดินแดนต่าง ๆ และสามารถบอกได้ว่าแตกต่างกันในด้านใดบ้าง ให้เด็กรู้จักเปรียบเทียบและมองเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที้อ่านได้

9. เด็กสามารถเปรียบเทียบลักษณะต่าง ๆ ในเรื่องที้อ่านได้ เช่น ความยุติธรรม ไม่ยุติธรรม ความถูกต้อง ความไม่ถูกต้อง ความดี ความไม่ดี ความซื่อสัตย์ ไม่ซื่อสัตย์ ความรวย ความจน ความมั่งคั่ง ความน่าเกลียด เป็นต้น

10. เด็กสามารถประเมินค่าการรายงานด้วยวาจาหรือการเขียนรายงานของตนเองได้ คือสามารถตัดสินใจได้ว่า การรายงานของตนต่อชั้นเรียน หรือต่อครูประสบความสำเร็จ ความล้มเหลวเพียงใด นำไปสู่การประเมินผลเรื่องที้อ่าน เด็กจะทดสอบความถูกต้องโดยการค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ

11. เด็กรู้วิธีการป้องกันการตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อ โดยรู้จักวิจารณ์การโฆษณาต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ว่าการโฆษณานั้น ๆ เกินความจริงหรือไม่

12. เด็กเข้าใจภาษาที่แสดงการเปรียบเทียบ (สำนวน สุภาพศัต คำพังเพย) จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

13. เด็กมีความคุ้นเคยกับถ้อยคำที่เร้าอารมณ์ และเกิดความเข้าใจต่อถ้อยคำเร้าอารมณ์จากการอ่าน

14. เด็กสามารถเลือกหนังสือเรื่องราวต่าง ๆ อ่านได้ตามความพอใจ จากประสบการณ์การอ่านของเด็กเองจะทำให้เด็กค้นพบความชอบหรือรสนิยมในการอ่านของตน และนำไปสู่การประเมินค่าการอ่าน

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2539: 215 – 221) ได้กล่าวถึงแนวทางการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความคิดเชิงวิจารณ์ หรือการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า ครูต้องใช้วิธีการและจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความสามารถโดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เมื่อให้นักเรียนอ่านเรื่องใด นักเรียนต้องบอกได้ว่าผู้เขียนต้องการจะบอกอะไร หรือมีจุดประสงค์ของการเขียนอย่างไร เช่น เสนอข้อมูล สั่งสอน ชักชวน ขอร้อง เสนอความคิดเห็น เป็นต้น โดยครูอาจนำเหตุการณ์ปัจจุบันที่น่าสนใจมาให้นักเรียนอ่าน และฝึกการคิดตั้งคำถามให้นักเรียนฝึกคิดว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น โดยหาข้อมูลเพิ่มเติมมาประกอบ นอกจากนี้ให้ตีความ พิจารณาจุดประสงค์ของงานเขียน และรูปแบบของงานเขียนว่าเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือไม่

2. สามารถบอกขอบเขตของเนื้อหาที่อ่านว่าครอบคลุมอะไรบ้าง เนื้อหาเป็นประโยชน์หรือไม่ สำนวนภาษาเป็นอย่างไร

3. ก่อนจะให้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิงยอมรับ ปฏิเสธ หรือขอความคิดเห็นอื่นใด นักเรียนต้องสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที้อ่านได้ โดยครูต้องตรวจสอบความถูกต้อง

4. สามารถตีความเรื่องที้อ่านว่าผู้เขียนได้สะท้อนอคติ หรือแสดงเจตคติโดยมีปัจจัยอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องหรือแอบแฝงอยู่หรือไม่ ครูต้องสอนให้นักเรียนพิจารณาถึงแนวคิดหรือเจตนาของเรื่องที้อ่านจากความหมายของคำ อารมณ์ ความคิด และการใช้สำนวนโวหารของผู้เขียน การฝึกอาจใช้หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารมาช่วยให้นักเรียนตีความและวิเคราะห์โฆษณา การตุ้่นการเมื่อบทบรรณาธิการ และคอลัมน์สำคัญ ๆ ในหนังสือพิมพ์ หรือวารสารต่าง ๆ กิจกรรมที้อาจกระทำได้ เช่น เปรียบเทียบบทบรรณาธิการหรือคอลัมน์ของหนังสือพิมพ์รายวันชนิดเดียวกัน ฉบับต่าง ๆ 4 – 5 ฉบับ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับอาจมีความเห็นแตกต่างกัน นักเรียนควรคิดและตั้งคำถาม เช่น

- 1) อะไรเป็นสาเหตุของความแตกต่างนั้น นโยบายทางการเมือง หรือผู้เขียน หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์
- 2) มีหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นทีมีนโยบายหรือแนวทางทีแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าวหรือไม่ เป็นต้น

5. สามารถบอกได้ว่าข้อคิดหรือหลักฐานของผู้เขียนทีนำมาอ้างอิงสนับสนุนนั้นถูกต้องหรือเป็นไปได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากประสบการณ์ การศึกษา หรือพื้นฐานอื่น ๆ ของผู้เขียน นอกจากนี้นักเรียนควรวิเคราะห์สิ่งที้อ่านได้ว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ โดยครูสอนวิธีการโฆษณาชวนเชื่อให้นักเรียนเสียก่อน

วิธีการฝึกพิจารณาข้อคิดของผู้เขียนอาจทำได้โดย แบ่งกลุ่มนักเรียนแล้วมอบให้คัดลอกบทความ หรือข้อเขียนซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาทีมีอคติหรือมีข้อมูลทีผิด หรือมีการใช้เทคนิคการโฆษณาชวนเชื่อ จากนั้นเขียนเรื่องทีเลือกมาเป็นสำนวนของตนเองอีกหนึ่งชิ้น ให้ทำมาล่วงหน้าในชั้นเรียนให้นักเรียนนำข้อเขียนทีคัดลอก และงานเขียนของตนเองมาให้เพื่อนในชั้นอ่านและช่วยกันอภิปรายแก้ไขทั้งบททีลอกมาและบททีนักเรียนเขียน ในการอภิปรายนั้นคือการแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียน

6. สามารถโยงหรือสังเคราะห์ความคิดทีได้จากการอ่าน โดยให้สัมพันธ์กับความรู้เนื้อหาหรือประสบการณ์เดิม คือ ครูถามคำถามเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องทีเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือถามเนื้อหาทีได้อ่าน เช่น วันทองสองใจหรือ เป็นต้น คำถามทีถามค่านิยมจะช่วยฝึกความคิดสร้างสรรค์และฝึกการสังเคราะห์ความคิดจากการอ่านของนักเรียนได้

7. นักเรียนสามารถนำความคิดทีเกิดขึ้นนี้ไปคิดพิจารณาสังเคราะห์เข้ากับประสบการณ์และเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยครูอาจใช้วิธีถามความเห็นนักเรียนหลังจากให้อ่านปัญหาทีน่าสนใจจากหนังสือพิมพ์หรือบทความ ครูควรให้นักเรียนวิเคราะห์สิ่งทีอ่านก่อนแล้วจึงวิจารณ์

ต่อจากนั้นอาจจะถามว่ามีวิธีการแก้ไขปัญหอย่างไร ซึ่งจะช่วยประเมินความคิดของนักเรียนได้ เป็นการนำความคิดที่เกิดขึ้นไปสังเคราะห์เข้ากับประสบการณ์และเหตุการณ์ปัจจุบัน

บันลือ พฤษะวัน (2545: 132 – 134) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านอย่างพินิจ การอ่านแบบไต่ตรง หรือการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สามารถสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้น ควรที่ผู้สอนจะส่งเสริมหรือใช้ความรู้การวิจารณ์ส่งเสริมการอ่าน คือให้ผู้อ่านสามารถหาส่วนดี และหยิบยกส่วนดีไปใช้ประโยชน์ ค้นหาส่วนบกพร่อง ชี้ให้เห็นว่าบกพร่องตรงไหน อย่างไร และแนะแนวทางที่ควรแก้ไขให้ดีขึ้น โดยได้เสนอขั้นตอนวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

1. ฝึกฟังข่าวเหตุการณ์ การรายงาน แล้วอภิปรายถึงความเชื่อถือได้ ให้พิจารณาถึงแหล่งข่าว
2. อ่านนิทานหรือฟังนิทานแล้วฝึกประเมินตัวละครทั้งดีและเลว ว่าพฤติกรรมที่ทำได้ – เลว อย่างไร เลือกแบบอย่าง อยากรเป็นอย่างไรตัวละครใด เพราะเหตุใด
3. อ่านประโยคหรือข้อความที่ไม่สร้างความเข้าใจ สามารถบ่งบอกสิ่งผิดพลาดแล้วหาคำอื่นมาแทน เช่น นายตำรวจถูกแต่งตั้ง ควรใช้คำว่า ได้รับ แทน เด็กผู้ชายควรใช้คำว่า ผมแทนตนเอง (สรรพนาม)
4. ข้อความตอนใดตอนหนึ่งทีอ่านและให้เหตุผลว่าสมจริงเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ ฤดูกาล ขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือขัดกับหลักคุณธรรม จริยธรรมเพียงใด
5. ให้วิเคราะห์บุคลิกตัวละครในนิทานว่าเหมาะสมกับสภาพการณ์ในท้องเรื่องหรือไม่เพียงใด
6. พิจารณาถึงการใช้ภาษากะทัดรัด สอดคล้องกับหลักการใช้ภาษา ประกอบด้วย
 - 6.1 จาริตประเพณีการใช้ภาษา ได้แก่ การผูกประโยค
 - 6.2 ขนบประเพณีการใช้ภาษา ภาษาพูดกับภาษาเขียนไม่ควรใช้ปะปนกัน ภาษาเฉพาะกลุ่มอาชีพ เช่น นักการศึกษา นักกฎหมาย ย่อมใช้ภาษาแตกต่างกัน
 - 6.3 ธรรมเนียมการใช้ภาษา แม้ไม่ถือว่าถูกหรือผิดก็ตาม แต่ก็ต้องถือว่าเป็นมรรยาททางสังคมที่สื่อให้เห็นพื้นฐานการศึกษาของผู้ใช้
7. หนังสือวิชาการจะต้องใช้การเปรียบเทียบเรื่องเดียวกันที่มีผู้แต่งต่างกัน ต่างสำนักพิมพ์ ความประณีต ชื่อเสียงของผู้แต่ง
8. หากเป็นนิทานเพื่อฝันหรือเทพนิยาย อ่านแล้วต้องเข้าใจด้วยว่าสิ่งหรือเหตุแห่งการสมมติขึ้นเพื่อปลูกฝังคุณธรรม ชี้นำปฏิบัติและประพจน์
9. ฝึกให้วิจารณ์บทความที่ปรากฏตามสิ่งพิมพ์หลายประเภท เช่น ให้ความรู้ความบันเทิง สร้างความเข้าใจในด้านเศรษฐกิจ การเมือง อื่น ๆ ว่าให้ความชัดเจน แหล่งอ้างอิงความเป็นไปได้ เป็นต้น

10. ฝึกย่อความโดยตั้งชื่อเรื่องแต่ละอนุเขต (ย่อหน้า) มีจุดเน้น จุดรวมเรื่อง สารสำคัญแจ่มชัดหรือไม่ (เฉพาะส่วนนี้ยอมให้ผู้อ่านเห็นเจตนาของผู้เขียนและวิธีเขียนได้เป็นอย่างดี)

11. หากเป็นข้อความหรือการแนะนำปฏิบัติ การใช้ การทดลอง ให้อ่านแล้วสามารถดำเนินการตามคำแนะนำว่ามีความเหมาะสมกับการปฏิบัติมากหรือน้อยเพียงใด

12. เรื่องราวที่มีคำคม สุภาษิต คติพจน์ ให้อภิปรายถึงความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด

13. ฝึกยกเหตุผลประกอบคำคมหรือสุภาษิต ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล และส่งเสริมให้แตงนิทานประกอบคำคมหรือสุภาษิตนั้น แล้วอ่านและอภิปราย

14. ให้ผู้เรียนรวบรวมหัวข้อหนังสือพิมพ์แล้วนำรายละเอียดมาเล่าว่ามีความสอดคล้องกับหัวข้อเพียงใด สร้างความตื่นตัวมากกว่าเนื้อข่าวที่เป็นจริง อภิปรายว่าเป็นเพราะเหตุใด

15. เก็บรวบรวมแผ่นปลิวการโฆษณา คำประกาศเชิญชวนต่าง ๆ แล้วพิจารณาว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ควรเชื่อหรือไม่ เพียงใด นำมาอภิปรายถึงแหล่งที่ผลิตสินค้าหรือแหล่งพิมพ์นั้น ๆ

16. ปัจจุบันมีการโฆษณาเรื่องเครื่องใช้กลาง ไสยศาสตร์ จะต้องวิเคราะห์ดูความเป็นสิริมงคล เก็บไว้เป็นอนุสรณ์การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ การสร้างความเชื่อศรัทธาที่สร้างต้องให้ผู้เรียนเข้าใจ

17. หากเป็นบทร้อยกรอง ให้อ่านแล้วดูคำสัมผัส การใช้คำประพันธ์ที่เหมาะสม มีคำไพเราะ กينความ จับใจผู้อ่าน ตลอดจนเนื้อหาที่ประพันธ์และเจตนา

18. พิจารณาถึงจดหมายประเภทห้วงสัมพันธ์ที่ให้เผยแพร่ข้อความฉลากยา การปฏิบัติที่อ้างจะเกิดผลแก่ผู้ปฏิบัติตาม หากขัดขึ้นจะเกิดโทษร้าย ให้วิเคราะห์ถึงเจตนาผู้ส่ง (ไม่ทราบว่าเป็นใครส่ง) หรือจะเป็นการเพิ่มงานและรายได้ให้แก่ประชณีย์ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและใช้ความคิดอย่างละเอียดพิณีง ไตร่ตรอง ใช้เหตุผลวิเคราะห์ วิจรณ์เรื่องราวที่อ่าน กระทั่งสามารถคิดประเมินค่า หรือตัดสินคุณค่าของเรื่องทีอ่านเพื่อนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้นไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต โดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทในการวางแผน จัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาประสบการณ์ให้แก่นักเรียน

2.7 วิธีวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

เมื่อมีการจัดการเรียนรู้แล้ว ครูต้องมีการวัดและการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่าการจัดการเรียนรู้นั้นให้ผลที่มีประสิทธิภาพหรือบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ กล่าวคือ การวัดและการประเมินผลเป็นการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน ครูผู้สอน และกระบวนการสอน เพื่อนำผลที่ได้จากการวัดผลมาวิเคราะห์ และตัดสินใจว่าการสอนดังกล่าวนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ อีกทั้งสามารถนำผลที่ได้มาแก้ไขและพัฒนา ปรับปรุงให้ดีขึ้นได้

บันลือ พฤกษ์วัน (2545: 78) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณว่า สามารถทดสอบด้วยการใช้คำถามเพื่อการประเมิน เช่น 1) การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น 2) การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเพ้อฝัน 3) การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง 4) การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ 5) การพิจารณาเหตุผลที่ชวนให้เชื่อ 6) การพิจารณาความเหมาะสมในคุณค่าและยอมรับความคิด 7) การบ่งชี้ถึงวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง และ 8) ความสามารถในการแสดงออกและความรู้สึก สอดคล้องกับ เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 17) ซึ่งกล่าวถึงการวัดพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณไว้ว่า ผู้อ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณมากหรือน้อยจะต้องมีพฤติกรรม ดังนี้ 1) ความสามารถในการจำแนกประเภทของงานเขียน 2) ความสามารถแยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น 3) ความสามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน อุปมา 4) การตัดสินสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด 5) การบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน 6) การจับแนวความคิดหลัก 7) การจับน้ำเสียงหรือความรู้สึกของผู้เขียน 8) การบอกโครงเรื่องหรือสรุปเรื่อง 9) การประเมินคุณค่าของเรื่องี่อ่าน

ชลธิชา หอมพุง (2557: 54 – 56) ได้กล่าวถึงแนวคิด Taxonomy of Education ที่ได้มีการประยุกต์ใช้หลักการของ Bloom Anderson และ Krathwahl ว่าเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณได้อย่างครอบคลุม ทั้งการวัดการอ่านเบื้องต้น ในด้านของข้อเท็จจริง การสรุปสาระสำคัญของเรื่อง และวัดการอ่านขั้นสูงทั้งด้านการประยุกต์ใช้ การสังเคราะห์เรื่องราวจากสิ่งที่อ่านและการตัดสินประเมินค่าเรื่องี่อ่านอย่างสมเหตุสมผล โดยหลักการดังกล่าวประกอบด้วย 1) ขั้นการจำ (Remembering) 2) ขั้นการเข้าใจ (Understanding) 3) ขั้นการนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Applying) 4) ขั้นการวิเคราะห์ (Analyzing) 5) ขั้นการประเมิน (Evaluating) และ 6) ขั้นการสร้างสรรค์ (Creating)

จากการศึกษาวิธีการวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจนำแนวคิดการวัดการอ่านขั้นสูงมาใช้ในการตั้งคำถามเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์จากการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ โดยการสร้างคำถามเพื่อทดสอบ ตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom มีลักษณะ ดังนี้ 1) คำถามที่วัดการจำ 2) คำถามวัดความเข้าใจ 3) คำถามวัดความคิดเกี่ยวกับการนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ 4) คำถามวัดการคิดวิเคราะห์ 5) คำถามวัดการคิดประเมินค่า และ 6) คำถามวัดการคิดสร้างสรรค์ แต่ผู้วิจัยจะไม่สร้างคำถามที่วัดการจำ เพราะเห็นว่าการจำเป็นกระบวนการพื้นฐานที่ประกอบอยู่ในระดับความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ การคิดวิเคราะห์ การคิดประเมินค่า และการคิดสร้างสรรค์อยู่แล้ว

3. กลวิธีสตาร์ท (START)

3.1 ความเป็นมาของกลวิธีสตาร์ท (START)

กลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นกลวิธีที่ Scharlach อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซินทรัล ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา คิดค้นโดยได้รับความบันดาลใจมาจากแนวคิดอภิปัญญา (Metacognition) และแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky Scharlach เชื่อว่า กลวิธีสตาร์ท (START) จะช่วยแก้ปัญหา และส่งเสริมความสามารถทางการอ่านให้แก่นักเรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้

พาสนา จูร์ตัน (2556) กล่าวว่า อภิปัญญา หรือ เมตาคอกนิชัน เป็นกระบวนการการรู้ – คิดของสมอง คือการคิดทุก ๆ อย่าง ตั้งแต่การรับรู้ การระลึกหรือจำได้ การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดจินตนาการ การคาดการณ์ล่วงหน้า การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การตีความหมาย เป็นต้น อภิปัญญา มีความสำคัญต่อการอ่านเป็นอย่างมาก ดังที่ สุริย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 11) ชนิดาภา ใหญ่ธรรมสาร (2557: 10) และนิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 62) ได้กล่าวไว้ว่า อภิปัญญาจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จะเป็นตัวพัฒนาและกระตุ้นความคิดในกิจกรรมการอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ทำให้ผู้อ่านมีความตื่นตัว กระตือรือร้น ช่วยให้อ่านมีเทคนิคการอ่านและสามารถตรวจสอบตนเองได้ ดังนั้น อภิปัญญา จึงเป็นแนวคิดที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านให้มีประสิทธิภาพที่ดีได้

ส่วนแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky พรสุตา อินทร์สาน (2558: 69-72) และสรिता บัวเขียว (2559: 1-7) ได้ให้ความหมายของคำ Scaffolding ไว้ในทำนองเดียวกันว่า “Scaffolding” มาจากรากศัพท์ว่า “Scaffold” ที่แปลว่า “นั่งร้าน” หมายถึง โครงไม้หรือโลหะที่ตั้งไว้นอกอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อสร้าง และต้องรื้อทิ้งเมื่อก่อสร้างเสร็จ เปรียบได้กับการช่วยเหลือ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนในระบบการจัดการเรียนรู้ เป็นกลวิธีที่ผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น จนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมีผู้สอนคอยให้การช่วยเหลือ หรือผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งเป้าหมายของการช่วยเหลือคือช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยตนเองให้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยตนเอง โดยมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของคนเราเกิดจากการสังเกตจากตัวตนแบบหรือตัวแบบ คนเราจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากการสังเกตบุคคลอื่น จนสามารถเก็บจำรายละเอียดของตัวแบบและแสดงออกในพฤติกรรมนั้นตามตัวแบบเมื่อมีโอกาสในเวลาต่อมา ซึ่ง พรสุตา อินทร์สาน (2558: 80) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า กระบวนการสอนแบบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้สอนประเมินปัญหาการเรียนของผู้เรียนแล้วเลือกกระบวนการที่เหมาะสมมาใช้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพของตนเองในที่สุด เพราะ

กระบวนการสอน Scaffolding มีลักษณะสำคัญคือไม่สามารถใช้ตามลำพังได้ แต่ต้องใช้ในการประกอบกับการเรียนการสอน (Instruction) และการประเมินผล (Evaluation) เสมอ ส่วน สุขชินันท์ บัณขุนันทกุล, วรวรรณ เหมชะญาติ และ วรณี แกมเกตุ (2558: 59 - 67) ได้กล่าวถึง การสอนตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ที่มีชุดกิจกรรมที่พัฒนามาจากหลักการของการเสริมต่อการเรียนรู้ ว่าแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถอ่าน ทำความเข้าใจ และเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างประสบความสำเร็จ ช่วยให้ผู้เรียนดึงความรู้เดิมมาใช้ในการอ่าน ขยายความรู้ด้านคำศัพท์ใหม่ สร้างความรู้พื้นฐานให้เพียงพอในการอ่าน การเสริมต่อการเรียนรู้ จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ได้

กลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นกลวิธีสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และบทอ่านตลอดกระบวนการอ่าน เป็นกลวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านอย่างมีจุดประสงค์ โดยในแต่ละขั้นตอนการอ่านจะมุ่งเน้นการพัฒนาความเข้าใจไปพร้อมกับการใช้อภิปัญญา หรือการตระหนักรู้และจัดการกับความคิด การประเมินผล และปรับปรุงการอ่านของตัวนักเรียนเองให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านได้

3.2 ความสำคัญของกลวิธีสตาร์ท (START)

กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นกลวิธีที่ช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการอ่านโดยสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรืออ่านได้ในระดับสูง ซึ่งกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และบทอ่านด้วย เนื่องจากกลวิธีสตาร์ท (START) ได้แนวคิดมาจากสองแนวคิด คือ แนวคิดอภิปัญญา (Metacognition) และแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky

แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่ยาก ๆ และค่อย ๆ เรียนรู้สิ่งที่ซับซ้อนหรือยากขึ้น โดยนักเรียนมีความมั่นใจได้ว่าจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเป็นกัลยาณมิตรจากครู และเพื่อนที่มีศักยภาพสูงกว่าเรื่อยไป จนกว่าจะบรรลุจุดหมายของการเรียนซึ่งคือการที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้แล้ว ดังที่ สริตา บัวเขียว (2559: 1-3) กล่าวไว้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ หรือ Scaffolding เป็นกลวิธีช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างเสริมความรู้ ทักษะและพัฒนาการให้กับมนุษย์ โดยมีหลักการสำคัญคือผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าจะให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถต่ำกว่าในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุเป้าหมาย โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารหรือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันของคนในสังคม เช่น ครูให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ หรือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน โดยจะเริ่มจากการให้ผู้เรียนค่อย ๆ กระทำสิ่งนั้นในบางส่วนที่เขาสามารถกระทำได้ก่อน จากนั้นครูหรือผู้มีความสามารถมากกว่าจะเข้ามาช่วยเหลือเสริมต่อ หรือให้คำแนะนำในส่วนที่เหลือเพื่อเป็นแนวทางให้เขาได้กระทำส่วนที่เหลือ

ซึ่งเกินกว่าความสามารถของเขาจะกระทำได้ในครั้งแรก ให้สามารถกระทำกิจกรรมที่วางไว้ได้โดยปราศจากการช่วยเหลือของผู้อื่นจนกระทั่งสำเร็จลงได้ด้วยตัวของเขาเอง

กลวิธีสตาร์ท (START) เน้นความสำคัญไปที่การเรียนรู้เชิงสังคม โดยผ่านการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจต่อบทอ่าน แลกเปลี่ยนเรียนรู้บทอ่านร่วมกันเพื่อเสริมต่อความรู้ความเข้าใจในตนเองของผู้อ่าน โดยผู้อ่านหรือผู้เรียนจะมีความมั่นใจได้ว่าจะสามารถเรียนรู้สิ่งที่อ่านได้ด้วยการได้รับความช่วยเหลือจากครู หรือผู้ที่มีความรู้มากกว่าคอยแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร แนวคิดนี้เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนต้องการการช่วยเหลือในการเรียนรู้จากผู้อื่นที่มีประสบการณ์ ความรู้ หรือความสามารถมากกว่า จึงจะทำให้เกิดเป็นความรู้ หรือความคิดรวบยอด และนำมาสู่การเข้าใจตนเอง

นอกจากกลวิธีสตาร์ท (START) จะมีบทบาทสำคัญในการใช้จัดการเรียนการสอนอ่านที่มีลักษณะเน้นการจัดรูปแบบเนื้อหาการอ่านอย่างเป็นระบบจากง่ายแล้วค่อย ๆ เป็นเนื้อหาที่ซับซ้อนขึ้นไป โดยเน้นการช่วยเหลือ แนะนำผู้เรียนให้อ่านอย่างเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้ผู้อ่านเป็นผู้มีความสามารถอ่านได้แล้วนั้น กลวิธีสตาร์ทยังเป็นกลวิธีที่ช่วยจัดการเรียนการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ที่อ่านเป็น หรืออ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งถือเป็นการอ่านในระดับสูงได้อีกด้วย เนื่องจากกลวิธีสตาร์ท (START) มีการใช้อธิบาย (Metacognition) คือ กระบวนการการรู้ - คิดของสมอง ดังนั้น กลวิธีสตาร์ท (START) จึงสำคัญในการที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถจัดการ ควบคุม และกำกับกระบวนการคิดหรือกระบวนการทางปัญญาของตนเองได้ เพราะอธิบายช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการเรียนและเรียนรู้วิธีการคิดที่ลึกซึ้งและรอบด้านเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการเรียน ดังที่ พาสนา จุฬรัตน์ (2556) ได้อธิบายถึงความสำคัญของอธิบาย หรือเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า ผู้ที่ได้เรียนหรือมีทักษะอธิบาย หรือเมตาคอกนิชันจึงเป็นผู้ที่เรียนรู้หรือเป็นผู้ทำงานที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากจะเป็นผู้ที่มีการวางแผนการทำงาน การกำกับ และควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง หรือแม้แต่ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ หากได้รับการสอนโดยใช้วิธีอธิบายก็จะสามารถพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ให้เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดี จำข้อมูลหรือเนื้อหาที่เรียนได้นาน และสามารถคิดได้อย่างมีวิจารณญาณ

3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลด้วยกลวิธีสตาร์ท (START)

Scharlach (2008) ได้กำหนดขั้นตอนในการอ่านไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) 2) การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) 3) การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) 4) การตั้งคำถาม (Questioning) 5) การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) 6) การสรุปความ (Summarizing) 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) และ 8) การประเมินค่า (Making Judgments)

นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 11) ได้นำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ทมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนขั้นใหม่โดยใช้กลวิธีสตาร์ทร่วมกับแผนภูมิความหมาย 8 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง แล้วเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ว่าควรมีคำศัพท์ใดบ้าง เขียนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing)

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องไปแล้ว ให้นักเรียนวาดภาพจากจินตนาการที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อเชื่อมต่อกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning)

ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้ว พบสิ่งที่ไม่เข้าใจ หรือสงสัย ให้นักเรียนเขียนคำถามไว้เพื่อค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea by Using Semantic Map)

หลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว ให้นักเรียนเขียนข้อมูลที่เป็นใจความสำคัญลงในแผนภูมิความหมาย เนื่องจากแผนภูมิความหมายเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น ซึ่งแต่ละเนื้อเรื่องอาจใช้รูปแบบแผนภูมิที่แตกต่างกัน เช่น การเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่าง การเรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing)

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและสามารถหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้แล้ว ให้นำข้อมูลที่ได้อ่านมาเขียนสรุปเป็นคำพูดของตนเอง

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions)

ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตัวเองจากคำถามที่ตั้งไว้ว่าได้รับคำตอบหรือไม่ คำตอบที่คาดเดาไว้ตรงกับเนื้อเรื่องหรือไม่

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments)

ในขั้นตอนนี้ครูอาจใช้วิธีการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันคิดว่าได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากเรื่องที่เรียนไป นำไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนของ นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 11) มาปรับปรุงวิธีการในขั้นตอนบางขั้นตอนเพื่อให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้จาก การให้นักเรียนได้ดูภาพ และอ่านชื่อเรื่อง ยังได้เพิ่มเติมให้นักเรียนบอกความหมายของชื่อเรื่องด้วยการคาดเดาล่วงหน้า ขั้นตอนที่ 2

ได้ปรับปรุงวิธีการจากการที่ให้นักเรียนวาดภาพหลังการอ่านตามจินตนาการ ปรับปรุงใหม่ คือ ให้นักเรียนบอกหรืออธิบายฉากของเรื่องที่ได้ อ่านได้ ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงจากการให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อเชื่อมต่อให้เป็นเรื่องเดียวกันกับความรู้เดิม ปรับเป็นให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติม และคิดวิเคราะห์ว่าเรื่องที่ได้อ่านมีลักษณะ หรือแง่คิดที่คล้ายคลึงกับเรื่องใดจากประสบการณ์เดิมของนักเรียน ขั้นตอนที่ 4 จากที่ให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยไว้ เพิ่มเติมให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัย และเพิ่มการบันทึกช่วยจำ พร้อมกับเขียนคำตอบจากการคาดเดาไว้ ต่อเมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบ จึงหาคำตอบจากการถามเพื่อนในชั้น หรือการสืบค้นเพิ่มเติมด้วยตัวเอง ในขั้นตอนที่ 5 นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 11) ได้จัดกระบวนการให้นักเรียนสรุปเรื่องด้วยแผนภูมิความหมาย ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงให้นักเรียนเขียนสรุปเรื่องย่อหรือสรุปใจความสำคัญด้วยเทคนิค 5W1H คือ สรุปว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม และผลเป็นอย่างไร ส่วนขั้นตอนที่ 6, 7 และ 8 ยังคงมีวิธีการที่คล้ายกับของเดิม (นิตยภัทร์ ธาราสุข, 2557: 11) คือ ขั้นตอนที่ 6 ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่ได้ อ่าน ขั้นตอนที่ 7 นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจจากประเด็นที่เคยมีข้อสงสัย หาคำตอบที่ถูกต้องเพิ่มเติมจนสามารถรู้เรื่องราวได้ครบทุกประเด็น และขั้นตอนที่ 8 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงวิธีการโดยให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่าของเรื่องในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ซึ่งสามารถนำมากำหนดเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่อง พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วสามารถบอกหรืออธิบายฉากของเรื่องได้ ให้นักเรียนวาดภาพหรือเขียนบรรยายฉากจากจินตนาการที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว พร้อมกับคิดวิเคราะห์ และเขียนว่าเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปนั้นมีลักษณะหรือให้แง่คิดคล้ายกับเรื่องใดบ้างจากประสบการณ์ในชีวิตของนักเรียน

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning)

ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนพยายามสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจ และช่วยการจดจำเรื่องของตนเอง หรือนักเรียนไม่เข้าใจ สงสัยตอนไหนให้นักเรียนเขียนคำถามเก็บไว้ และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาเก็บไว้ เมื่ออ่านจบแต่ละประเด็นหรือจบเรื่องแล้ว จึงทบทวนตรวจสอบคำตอบกับเพื่อนในห้อง หรือการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea)

นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องย่อ หรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้เทคนิค 5W1H ช่วยในการเรียบเรียงประเด็นของเรื่อง

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing)

นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตัวเอง

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions)

นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการคาดเดาเรื่องในขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) และขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยที่ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องที่ประเด็น ไม่ถูกต้องที่ประเด็น บันทึกเก็บไว้เป็นสถิติการอ่าน

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments)

นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน และนักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

3.4 ประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START)

กลวิธีสตาร์ท เป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้เป็นอย่างดี เป็นกลวิธีที่พัฒนามาจากหลักอภิปัญญาและการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้ครู และนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อสิ่งที่อ่าน อย่างเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งเหมาะสำหรับการอ่านทั่วไปตลอดจน การอ่านระดับสูงหรือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ทยังเริ่มตั้งแต่ขั้นก่อน การอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการอ่านหรือการเรียนรู้ ด้วยตนเองได้ สุริย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 20) ได้สรุปประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START) ไว้ว่ามี ลักษณะที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจการอ่านมากขึ้น ดังนี้

- 1) ฝึกสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน โดยเน้นให้ผู้เรียนอ่านเพื่อทำความเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไร มีใ้ช้อ่านเพื่อออกเสียงคำต่าง ๆ
- 2) ฝึกตั้งจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง
- 3) ฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านไปแล้ว
- 4) ฝึกตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่าน
- 5) ฝึกสรุปเนื้อหาที่ได้อ่านแล้วด้วยภาษาของตน
- 6) ฝึกสร้างจินตภาพเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปแล้ว

ในงานวิจัยของ นิตยภัทร ธาราสุข (2557: 62) และ ชนิดาภา ไผ่อยู่ธรรมสาร (2557: 25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START) ไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นวิธีสอนการอ่าน

ที่สนับสนุนให้มีความร่วมมือในการอ่านระหว่างครูผู้สอน ผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ได้ดี อีกทั้งกลวิธีสตาร์ทมิซันตอนการอ่านที่ช่วยส่งเสริมความคิดในกระบวนการเรียนรู้การอ่านให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี เช่น มีการสาธิตวิธีการอ่าน การเดาศัพท์ และยกตัวอย่างการตั้งคำถาม อธิบายบทอ่าน แนวคิดทางภาษาที่ปรากฏในบทอ่าน กลวิธีสตาร์ทมิซันเป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่ามีผู้ศึกษาวิจัยและพัฒนาการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ดังนี้

เกศรินทร์ หาญดำรงศรี (2555) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) พัฒนาชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอน
- 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 86.06/88.42 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนอยู่ในระดับมาก

ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2556) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 53 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 สุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 38 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH – PLUS 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ศิริพร ศรีสุวรรณ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา TH 54605 ศิลปะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวนนักศึกษา 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิคหมวกหกใบ ในรายวิชาศิลปะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยพัฒนาการทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ร้อยละ 42.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์คะแนนระดับสูง และ 2) ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ อยู่ในระดับมากที่สุด

นิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดแสมดำ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

พรรณนิการ์ สมัคร (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้

ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม มีนักเรียนจำนวน 31 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ชลธิชา หอมพุ่ม (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้วิธีสังคีตเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสังคีตเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนใช้ ขณะใช้ และหลังใช้รูปแบบการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษาภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 26 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการสอนวรรณคดีไทย 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 4) แบบวัดความสามารถด้านการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสังคีตเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการนำรูปแบบการสอนไปใช้ กระบวนการเรียนการสอนมี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) ไร่ความสนใจ (2) อ่านวรรณคดี (3) วิเคราะห์ความขัดแย้ง (4) วิเคราะห์สาเหตุ (5) ค้นหาวิธีแก้ไข (6) ผลของการแก้ปัญหา (7) สรุปและประเมินผล 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนและการนำรูปแบบการสอนไปใช้ขยายผล พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนและการนำรูปแบบการสอนไปขยายผล พบว่า

นักศึกษา มีความสามารถด้านการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และระหว่างเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพบว่า มีผู้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยได้มีการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เทคนิค KWL – Plus เทคนิค KWLH – PLUS เทคนิคหมวกหกใบ มีการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R มีการใช้ชุดการสอน และมีการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสัจสี นอกจากนี้การศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผลการวิจัยในภาพรวมพบว่า ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีสตาร์ท (START)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีสตาร์ท ผู้วิจัยพบว่า มีงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาหลายด้าน ดังนี้

สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้กลวิธีสตาร์ทเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กลวิธีสตาร์ท และ 2) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กลวิธีสตาร์ท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนจำนวน 43 คน ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนที่ใช้กลวิธีสตาร์ท 2) แบบทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ทำการทดสอบก่อนและหลังการสอน และ 3) แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการสอนทุกแผนการสอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นจากระดับอ่อนมากมาเป็นระดับปานกลางหลังการเรียนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท และ 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีคุณภาพในระดับดี

ชนิตาภา ไหญ่ธรรมสาร (2557) ได้วิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้กลวิธีสตาร์ท และ 2) ศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการใช้กลวิธีสตาร์ท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนจำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ทมีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้อีกด้วย

นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (Students and Teachers Actively Reading Text) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมาย พร้อมแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 บท 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลอง และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายที่มีค่าเท่ากับ 76.46/75.75 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีสตาร์ทสะท้อนได้ว่า กลวิธีสตาร์ทช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านเพื่อการเขียนสรุปความ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ตลอดจนสามารถเพิ่มความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาได้ ทำให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปความได้ดี และนักเรียนยังสามารถนำกลวิธีสตาร์ทไปพัฒนาการอ่านในชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย แต่งานวิจัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกลวิธีสตาร์ทมาศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาการสอนอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่า มีผู้นำกลวิธีสตาร์ทและการอ่านแบบอภิปัญญาไปใช้พัฒนาการอ่าน เช่น

Bruce and Robinson (2001) ศึกษาเรื่องการใช้อภิปัญญาและวิธี Reciprocal Teaching เพื่อส่งเสริมความเข้าใจการอ่านและการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่ความสามารถในการอ่านระดับอ่อน พบว่าการใช้วิธีการทางอภิปัญญา และ Reciprocal Teaching สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างเด่นชัด

Clark (2003) ศึกษาการใช้กลวิธี Reciprocal Teaching พัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนมากกว่าร้อยละ 90 มีความเข้าใจการอ่านมากกว่าวิธีการทั่วไป อีกทั้งยังเป็นกลวิธีการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ สรุปความ จนนำไปสู่การสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง

ต่อมา Scharlach (2008, อ้างถึงใน นิตยภัทร์ ธาธาสุข, 2557: 93) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ทสอนการอ่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ทกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าคะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับกลวิธีสตาร์ทและการอ่านแบบอภิปัญญา สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีสตาร์ทและการอ่านแบบอภิปัญญาช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ จดจำคำศัพท์ได้ รู้จักคิด วิเคราะห์ สรุปความได้จนสามารถมีแนวทางในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และยังเป็นวิธีการที่สามารถใช้ได้กับนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยก่อนทดลอง (Pre – Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (The One - Group Pretest - Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) ดังนี้

ตารางที่ 6 แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและสอบหลัง (The One - Group Pretest - Posttest Design)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

T₂ แทน การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษาเขต 40 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 96 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษาเขต 40 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2 ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest)
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 10 คาบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาระการอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์
 - 1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 1.3 ศึกษาแนวคิด และวิธีการจัดการเรียนรู้กลวิธีสตาร์ท (START) จากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้
 - 1.4 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่าน นิทาน เรื่องสั้น บทโฆษณา ข่าว และบทความจากหนังสือ เอกสารต่าง ๆ

1.5 กำหนดเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา/คาบ
1	การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ	2
2	การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	2
3	การอ่านบทโฆษณอย่างมีวิจารณญาณ	2
4	การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	2
5	การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	2
รวม		10

แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจะประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ภาระงาน/ชิ้นงาน การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดผลและ ประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำผล การประเมินมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 161) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่าง จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

-1 หมายถึง แนใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องระหว่าง จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ และการประเมินผล

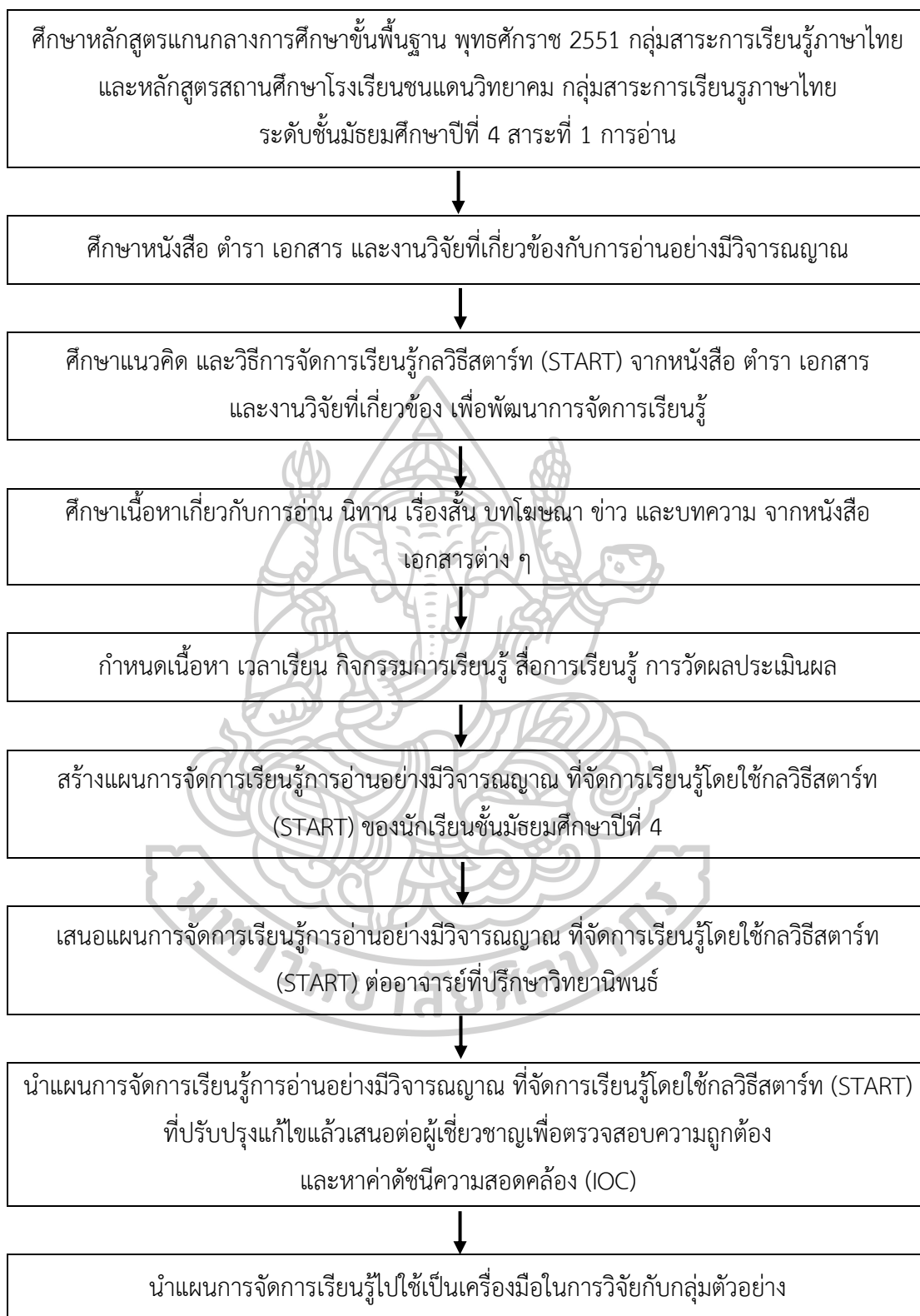
$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาระการอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

ตารางที่ 8 วิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom

เนื้อเรื่อง	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน ค่า	รวม
1. นิทาน	-	1	1	2	1	1	6
2. เรื่องสั้น	-	1	1	2	1	1	6
3. บทโฆษณา	-	1	1	2	1	1	6
4. ข่าว	-	1	1	2	1	1	6
5. บทความ	-	1	1	2	1	1	6
รวม	-	5	5	10	5	5	30

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom โดยจะไม่สร้างคำถามที่วัดการจำ เนื่องจากผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจำเป็นกระบวนการพื้นฐานที่ประกอบอยู่ในระดับความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และประเมินค่าอยู่แล้ว

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัย ชนิดตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ให้ตรงกับตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2.5 เสนอแบบทดสอบที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาและเนื้อหา

2.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของตัวเลือกที่ใช้ แล้วนำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้ว เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.8 นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาตรวจ แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ดังนี้

2.8.1 การหาค่าความยากง่าย (p) คือสัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80

2.8.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (r) คือตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2.9 เลือกแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพ ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 – 0.59 จำนวน 30 ข้อ มาเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน แต่สลับข้อและตัวเลือก

2.10 นำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder – Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

2.11 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งคำถามที่ใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 82-84) ดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน

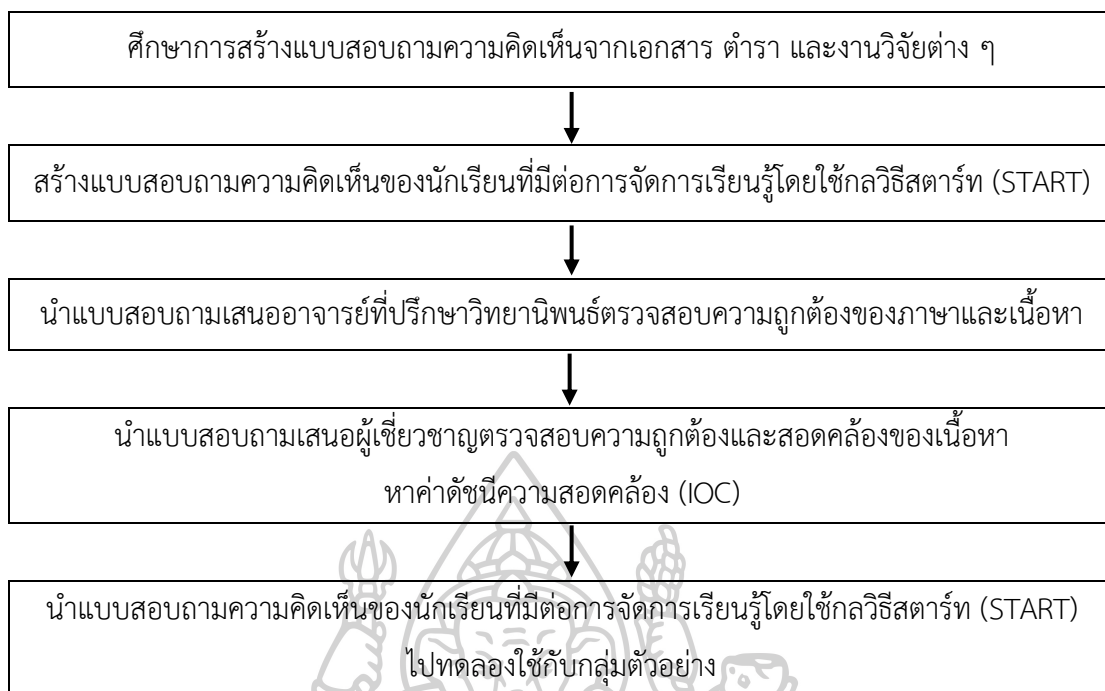
สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ มีเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

3.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที
2. ขั้นทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ ไม่นับเวลาทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้
3. ขั้นหลังการทดลอง ภายหลังจากเสร็จการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้แต่สลับข้อและตัวเลือก แล้วให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ตรวจสอบผลการทดสอบ และตรวจผลแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

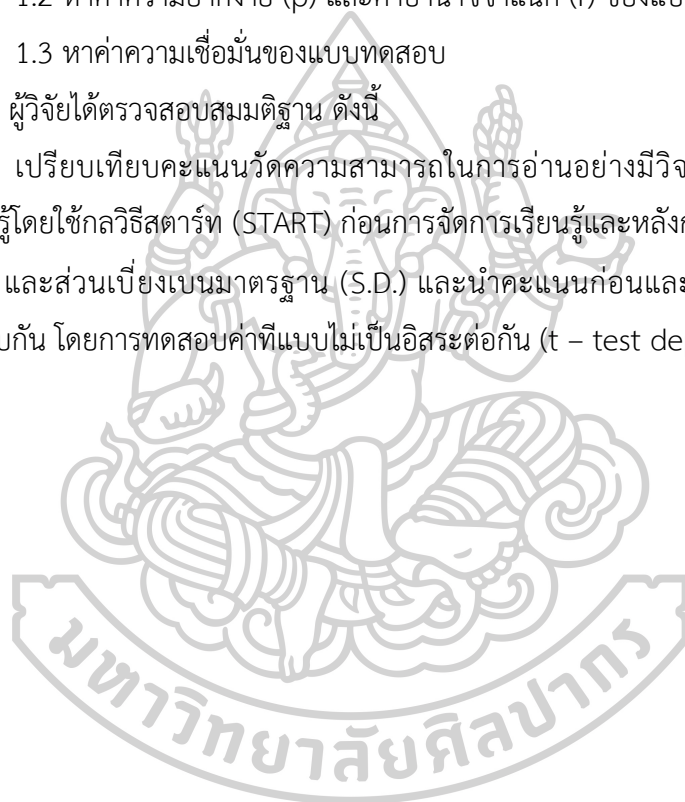
1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

1.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

2. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบสมมติฐาน ดังนี้

เปรียบเทียบคะแนนวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกัน โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

โดยมีรายละเอียดในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) มีรายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

การทดลอง	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนเรียน	26	30	13.85	3.90	23.33	.000
หลังเรียน	26	30	21.96	4.10		

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) (\bar{X} = 21.96, S.D. = 4.10) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} = 13.85, S.D. = 3.90) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) มีรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดการเรียนรู้				
1. กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลาย	4.54	0.58	เห็นด้วยมากที่สุด	2
2. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้	4.46	0.65	เห็นด้วยมาก	4
3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	4.38	0.70	เห็นด้วยมาก	6
4. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง	4.50	0.58	เห็นด้วยมาก	3
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและนำเสนอความรู้	4.58	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด	1
6. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้	4.42	0.58	เห็นด้วยมาก	5
เฉลี่ย	4.48	0.37	เห็นด้วยมาก	(1)

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) (ต่อ)

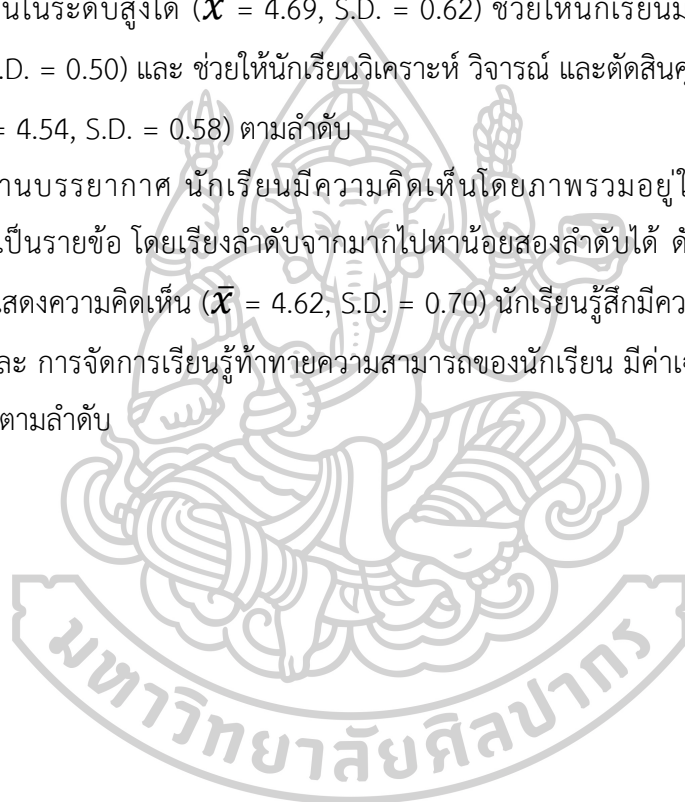
ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านบรรยากาศ				
7. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.31	0.68	เห็นด้วยมาก	2
8. การจัดการเรียนรู้ทำหายุความสามารถของนักเรียน	4.31	0.68	เห็นด้วยมาก	2
9. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น	4.62	0.70	เห็นด้วย มากที่สุด	1
เฉลี่ย	4.41	0.54	เห็นด้วยมาก	(3)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
10. ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ดี	4.35	0.80	เห็นด้วยมาก	5
11. ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน	4.42	0.58	เห็นด้วยมาก	4
12. ช่วยให้นักเรียนมีหลักการอ่านที่ถูกต้อง	4.58	0.50	เห็นด้วย มากที่สุด	2
13. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านในระดับสูงได้	4.69	0.62	เห็นด้วย มากที่สุด	1
14. ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และตัดสินใจคุณค่า สารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล	4.54	0.58	เห็นด้วย มากที่สุด	3
15. ช่วยให้นักเรียนรักการอ่านมากขึ้น	4.27	0.60	เห็นด้วยมาก	6
เฉลี่ย	4.47	0.36	เห็นด้วยมาก	(2)
ภาพรวม	4.46	0.31	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากทุกด้าน ซึ่งเรียงลำดับ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.37) ลำดับรองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.36) และด้านบรรยากาศ เห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.54) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ ดังนี้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.64) กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.58) และ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรกได้ดังนี้ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านในระดับสูงได้ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.62) ช่วยให้นักเรียนมีหลักการอ่านที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.50) และ ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิจัย และตัดสินใจคุณค่าสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ด้านบรรยากาศ นักเรียนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสองลำดับได้ ดังนี้ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.70) นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน และ การจัดการเรียนรู้ทำหายุความสามารถของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (The One - Group Pretest - Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 40 เพชรบูรณ์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 – 0.59 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 15 ข้อ สามารถสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นกลวิธีที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมจากการอ่านมาใช้ และสามารถนำความรู้มาทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่ ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในบทอ่านได้ละเอียดรอบด้านและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้มีการเตรียมการสร้างเครื่องมืออย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มขั้นตอนตั้งแต่ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และเริ่มสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน คือ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนโดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตาม Backward Design สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) มีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นความสนใจด้วยการให้นักเรียนครูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่อง พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับบทอ่านเพิ่มเติมแก่นักเรียน เช่น ถ้าเป็นบทอ่านเกี่ยวกับนิทานที่มีชื่อตัวละครเป็นภาษาแปลก ๆ ก็จะไปถึงที่มาของนิทาน ถ้าเป็นเรื่องสั้น หรือบทความ ก็เล่าประวัติของผู้เขียน และแรงบันดาลใจของผู้เขียน บทอ่านโฆษณาที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในงานวิจัยเป็นโฆษณาโทรศัพท์ และข่าวก็เป็นเนื้อหาที่รายงานและจัดอันดับประเทศที่มีความสุข ผู้วิจัยใช้การกระตุ้นถามนักเรียนถึงความสำคัญและความจำเป็นของโทรศัพท์จากบทโฆษณา และถามความจำเป็น และเป้าหมายความสุขที่แท้จริงจากข่าว ซึ่งการกระตุ้นความคิดด้วยวิธีนี้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้น และมีเป้าหมายในการอ่าน มองเห็นความสำคัญของการอ่านว่า หากอ่านบทอ่านแล้วควรจะได้รับคำตอบจากการอ่านอย่างไร วิธีดังกล่าวถือเป็นการเริ่มต้นของกระบวนการคิดของสมองหรืออภิปัญญา (พาสนา จุลรัตน์, 2556) สอดคล้องกับ สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 11)

ชนิดาภา ไใหญ่ธรรมสาร (2557: 10) และนิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 62) ที่ได้กล่าวไว้ว่า อภิปัญญา จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความคิดในกิจกรรมการอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ทำให้ผู้อ่านตื่นตัวและกระตือรือร้นที่จะอ่านและตรวจสอบตนเอง

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นระหว่างการอ่านเนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจนจบเรื่อง แล้วให้อธิบายฉากของเรื่อง หรือวาดภาพฉากจากจินตนาการที่นักเรียนได้รับจากการอ่าน ในกรณีนี้การอ่านบทอ่านประเภทบันเทิงคดี เช่น นิทาน และเรื่องสั้น จะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ แต่หากเป็นบทอ่านประเภทสารคดีบางเรื่อง เป็นเนื้อหาสั้น ๆ ไม่ได้มีเหตุการณ์หรือเรื่องราว เช่น บทโฆษณาขายสินค้า หรือบริการ อาจให้นักเรียนเขียนข้อความที่ประทับใจที่ได้รับจากการอ่าน หรือวาดภาพสินค้า หรือบริการนั้น ๆ ตามจินตนาการของนักเรียน ซึ่งการบันทึกความประทับใจหลังจากอ่านเนื้อเรื่องจบ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ดีขึ้น

อนึ่ง การอ่านบทอ่านที่มีความยาวมาก ๆ อาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เพราะเรื่องที่ยาวเกินไปจะทำให้เด็กขาดสมาธิในการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการอ่านที่ดำเนินไปในช่วงเวลาบ่ายหลังจากรับประทานอาหารหรือเล่นกีฬาแล้ว ยิ่งทำให้การอ่านขาดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยแก้ปัญหาด้วยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทีละย่อหน้า โดยเมื่อจบแต่ละย่อหน้าก็ให้มีการสนทนาหรืออภิปรายเรื่องที่อ่านทีละประเด็น คล้ายกับเป็นการสนทนาเล่าเรื่องย่ออีกครั้งหนึ่ง เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตรงกัน และช่วยให้นักเรียนที่ขาดสมาธิในการอ่านเข้าใจเรื่องราวได้โดยตลอด

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว พร้อมกับคิดวิเคราะห์และเขียนว่าเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปนั้นมีลักษณะหรือให้แง่คิดคล้ายกับเรื่องใดบ้างจากประสบการณ์ในชีวิตของนักเรียน เป็นขั้นตอนหลังการอ่านบทอ่าน ผู้วิจัยได้แบ่งบทอ่านออกเป็นสองแบบ คือบทอ่านที่มีเหตุการณ์และตัวละคร เช่น นิทาน เรื่องสั้น และข่าว ขั้นตอนนี้หลังจากอ่านบทอ่านแล้วจะเป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวละครทั้งหมดที่สะท้อนผ่านพฤติกรรม หรือบทสนทนา แล้วจึงให้นักเรียนฝึกคิดเชื่อมโยงเข้ากับตนเองว่า หากนักเรียนตกอยู่ในเหตุการณ์ของเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ด้วยบุคลิกและแนวคิดของนักเรียน นักเรียนเหมือนตัวละครตัวใดในเรื่องที่อ่านมากที่สุด และให้นักเรียนคิดเพิ่มเติมว่า ตัวละครแต่ละตัวมีเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมแต่อย่างออกมาหรือไม่ และหากเป็นนักเรียนจะมีวิธีการแก้ไขปัญหาวางไรจึงจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด ขั้นตอนนี้จะช่วยให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล เรียนรู้ที่จะเข้าใจตัวเองและยอมรับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของการอ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาเสนอความรู้ความเข้าใจ เช่น บทโฆษณา ผู้วิจัยจะกำหนดคำถามที่เป็นคำถามให้ค้นหาเหตุผลว่าสินค้าหรือบริการในบทโฆษณานั้นจำเป็นในชีวิตของนักเรียนมากน้อยเพียงใด บทอ่านข่าวที่เป็น

เรื่องเสนอความรู้ เช่น รายงานการจัดอันดับประเทศที่มีความสุข ผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นให้นักเรียนคิด เชื่อมโยงเกี่ยวกับความสุขที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว เพราะเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวของนักเรียนที่สุดว่า ความสุขง่าย ๆ ที่นักเรียนได้รับภายในครอบครัวนั้นคืออะไรบ้าง และทุกวันนักเรียนได้รับความสุข ตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ และบทอ่านที่เป็นบทความมีเนื้อหาที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการ เกี่ยวพาราสิกัน ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนเล่าประสบการณ์การเกี่ยวพาราสิกันของนักเรียน โดยภาพรวมแล้วขั้นตอนนี้นอกจากทำให้นักเรียนฝึกคิดอย่างมีเหตุผลแล้วยังเป็นการฝึกการเขียน เล่าเรื่องให้กับนักเรียนได้อีกด้วย

ในขั้นตอนนี้พบปัญหาว่านักเรียนโดยส่วนมากไม่รู้ว่าจะเริ่มเขียนเล่าเรื่องหรือแสดง ความคิดเห็นได้อย่างไร ผู้วิจัยจึงให้การช่วยเหลือด้วยวิธีการเล่าประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวการเขียน เล่าเรื่องให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีแนวทางในการตอบคำถามมากขึ้น ดังที่ สุริย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 56) ได้กล่าวว่า กลวิธีสตาร์ท (START) จะช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียน ให้มีการคิดหาคำตอบ ตั้งคำถาม และสรุปใจความที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจการอ่านมากขึ้น ทำให้ ทราบทัศนคติ ความรู้ และปัญหาของนักเรียน และให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่นักเรียน เป็นการช่วย สร้างบรรยากาศในการเรียนให้เป็นกันเอง ครูและนักเรียนเป็นกัลยาณมิตรและไว้วางใจกัน กิจกรรม ในขั้นเรียนจึงเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนที่นักเรียนให้ความร่วมมือและสนใจ เป็นพิเศษ เพราะได้แสดงออกเกี่ยวกับการคิดของตนเองซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ยาก และไม่มีเส้นแบ่งของ นักเรียนที่เก่งหรือไม่เก่งในชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ให้นักเรียน พยายามสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจ และช่วยการจดจำเรื่องของตนเอง หรือ นักเรียนไม่เข้าใจ สงสัยตอนไหนให้นักเรียนเขียนคำถามเก็บไว้ และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดา เก็บไว้ เมื่ออ่านจบแต่ละประเด็น หรือจบเรื่องแล้ว จึงทบทวนตรวจสอบคำตอบกับเพื่อนในห้อง หรือ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยาก เพราะนักเรียนไม่ค่อยตั้งคำถาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 56) ที่กล่าวว่า นักเรียนไม่ตั้งคำถาม อาจเป็นเพราะคุ้นเคยกับการถูกถามมากกว่าการที่จะเป็นผู้ถาม แต่ทั้งนี้นักเรียนส่วนใหญ่ก็พยายาม หาคำศัพท์ยากมาตั้งเป็นคำถาม และคาดเดาความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ มากกว่าพยายามถาม คำถามแบบเป็นประเด็นข้อความที่แสดงถึงความเข้าใจในภาพรวม ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงได้ จัดเตรียมประเด็นคำถามให้นักเรียนเพื่อกระตุ้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ที่วางไว้ คือเป็นคำถามให้คิดวิเคราะห์ คิดตีความ คิดวิพากษ์ และคิดตัดสินใจหรือประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน ดังนี้ บทอ่านประเภทบันเทิงคดี เช่น นิทาน และเรื่องสั้น ผู้วิจัยใช้คำถามฝึกให้นักเรียน วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหาของตัวละครว่ามีความสมเหตุผลหรือไม่ หากเป็นบท อ่านประเภทสารคดี เช่น บทโฆษณา ข่าว และบทความจะเป็นการฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ความหมาย

จากข้อความในบทอ่านว่าข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง หรือข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น คำถามฝึกคิดตีความ เช่น ตีความน้ำเสียงของผู้เขียน หรือเจตนาของผู้เขียน คำถามฝึกคิดวิพากษ์ เช่น หากเป็นบทอ่านประเภทบันเทิงคดีใช้การฝึกคิดจินตนาการว่าหากมีสถานการณ์บางอย่างในเรื่องที่เปลี่ยนไป จุดจบของเรื่องจะเปลี่ยนไปได้อย่างไรบ้าง บทอ่านโฆษณาให้วิพากษ์ถึงความน่าเชื่อถือของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ บทอ่านประเภทข่าว และบทความ ให้วิพากษ์เกี่ยวกับข้อดี และข้อเสียในประเด็นใจความของบทอ่านนั้น ๆ และคำถามฝึกคิดตัดสินใจเป็นคำถามที่ฝึกให้นักเรียนประยุกต์ใช้ความรู้จากการอ่านมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องย่อ หรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้เทคนิค 5W1H ช่วยในการเรียบเรียงประเด็นของเรื่อง ซึ่งพบว่าเป็นแนวทางที่ทำให้การหาใจความของเรื่องเป็นไปโดยง่ายและรวดเร็วมากขึ้น ถึงแม้ว่าบทอ่านบางเรื่องเป็นบทอ่านขนาดยาว และมีหลายประเด็น แต่ด้วยวิธีการที่ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือในการอ่านแต่ละขั้นตอนได้ รวมถึงนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าได้ ทำให้ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีลักษณะช่วยกันคิดหาประเด็นใจความสำคัญไปได้พร้อม ๆ กัน และกิจกรรมดำเนินไปโดยที่นักเรียนไม่มีความกดดันในการค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากขั้นที่ 5 หลังจากที่มีการวิเคราะห์หาใจความสำคัญได้แล้ว นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตัวเอง ขั้นตอนนี้จะช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ตลอดทั้งเรื่อง ซึ่งครูสามารถตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนต่อเรื่องที่อ่านจากขั้นตอนนี้ได้ แต่ทั้งนี้ยังพบปัญหาอยู่บ้าง เช่น นักเรียนเขียนสรุปความด้วยข้อความที่ยังไม่สละสลวย เนื่องจากขาดการใช้คำสันธานเชื่อมที่ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงแนะนำหลักการใช้คำสันธาน โดยจะคอยเน้นย้ำในแผนการจัดการเรียนรู้ช่วงแรก ๆ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 3 และเมื่อแผนถัดไปพบว่านักเรียนมีแนวทางและมีพัฒนาการการเขียนสรุปความที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner and Vygotsky Scharlach (2008, อ้างถึงใน พรสุดา อินทร์สาน, 2558: 80) ที่เชื่อว่า กลวิธีสตาร์ท (START) จะช่วยแก้ปัญหา และส่งเสริมความสามารถทางการอ่านให้แก่เด็กนักเรียนในกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ โดยกระบวนการสอนแบบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้สอนประเมินปัญหาการเรียนของผู้เรียนแล้วเลือกกระบวนการที่เหมาะสมมาใช้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพของตนเองในที่สุด

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการคาดเดาเรื่องในขั้นที่ 1 การทำนาย

ล่วงหน้า (Predicting/Inferring) และขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยที่ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องที่ประเด็น ไม่ถูกต้องที่ประเด็น บันทึกเก็บไว้เป็นสถิติการอ่าน พบว่าในขั้นตอนที่ 4 นักเรียนเขียนคาดเดาเรื่องที่อ่านน้อยมาก ซึ่งนักเรียนมักตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ยาก และการคาดเดาคำตอบจากคำศัพท์ยากนั้นถูกต้อง เพราะนักเรียนคาดเดาคำศัพท์จากบริบท จึงทำให้มีสถิติการเดาคำตอบถูกต้องมากที่สุด แต่ที่มักคาดเดาไม่ถูกต้องบ้างคือการคาดเดาเรื่องในขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) ซึ่งการคาดเดาเรื่องก่อนอ่านไม่ถูกต้องนี้ทำให้นักเรียนได้ข้อคิดที่ไม่ควรตัดสินเรื่องจากแค่ชื่อเรื่องและภาพประกอบเท่านั้น เพราะสิ่งสำคัญคือการอ่าน เนื้อหาของเรื่องอาจให้ความรู้ ข้อคิด และความบันเทิงที่หักมุม แต่อาจแฝงความลึกซึ้งไว้ให้ผู้อ่านประทับใจก็ได้

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน และนักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงรูปแบบของงานเขียนหรือบทอ่านหลากหลายประเภทที่มีทั้งบันเทิงคดี สารคดี แต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกัน และการอ่านทุกประเภทล้วนจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้วิจารณญาณในการอ่าน ในขั้นตอนนี้จะมีบทอ่านให้นักเรียนอ่านเพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณท้ายแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการอ่าน และสามารถตอบคำถามหลังการอ่านได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งของคะแนนรวมทั้งหมด และเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้ว ครูจะมีการเฉลยคำตอบพร้อมคำอธิบายให้กับนักเรียนเสมอ

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง วิเคราะห์แยกแยะหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ดีความ วิพากษ์วิจารณ์ ประเมินค่า ตัดสินเรื่องที่อ่าน และนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุผล ดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) นักเรียนจึงมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 75 - 79) ที่พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นจากระดับอ่อนมากมาเป็นระดับปานกลางหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท โดยนักเรียนมีวิธีการหรือแนวทางในการอ่านภาษาอังกฤษ มีจุดมุ่งหมายในการอ่านสามารถจับใจความในการอ่านได้อย่างครบถ้วน แยกแยะใจความสำคัญหลัก ใจความสำคัญรองเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ และสามารถจดจำรายละเอียดได้ดี อีกทั้งกลวิธีสตาร์ทยังช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีคุณภาพ

ในระดับดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนิตาภา ใหญ่ธรรมสาร (2557: 52 - 57) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ทมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ โดยนักเรียนสามารถให้เหตุผลได้น่าเชื่อถือ อีกทั้งสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการแสดงเหตุผลที่หนักแน่นมากขึ้น และมีคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 147 - 153) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งกิจกรรมช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างมีเป้าหมาย ตรวจสอบคำถาม คำตอบของนักเรียนได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดีขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านคิดวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน ทำให้นักเรียนสามารถสรุปความรู้ความเข้าใจได้เกี่ยวกับเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างภาษา และรูปแบบของข้อมูลได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.31) โดยด้านที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.37) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้มีเนื้อหาที่หลากหลายน่าสนใจ การจัดการเรียนรู้เป็นไปในลักษณะช่วยเหลือกัน นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสตั้งคำถามและค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง ซึ่งทำให้ทุกคนสามารถทำกิจกรรมได้โดยไม่รู้สึกรำคาญจนเกินไป เนื่องจากทุกขั้นตอนครูจะคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถมากแนะนำนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าซึ่งเป็นเรื่องที่ดีทั้งต่อตัวครูและนักเรียนเองด้วย สอดคล้องกับ ชนิตาภา ใหญ่ธรรมสาร (2557: 54) ที่กล่าวว่า ด้วยจำนวนนักเรียนที่ค่อนข้างมากทำให้ครูไม่สามารถช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาได้ทั่วถึง การช่วยเหลือระหว่างกันของนักเรียนจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะนอกจากลดภาระครูแล้ว นักเรียนยังฝึกการเป็นผู้ให้และผู้รับความรู้ซึ่งกันและกันได้ด้วย อีกทั้งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่องกันทำให้นักเรียนไม่สับสนและมีแนวทางในการอ่านอย่างเป็นขั้นตอน ไม่ว่านักเรียนจะอ่านบทอ่านประเภทไหนก็สามารถนำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ทไปใช้เป็นแนวทางในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้

ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นด้านที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับที่สอง โดยนักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.36) อาจเนื่องมาจากบทอ่านที่หลากหลายประกอบกับกลวิธีสตาร์ท (START) เป็นกลวิธีที่มีขั้นตอนฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างมีวิจารณญาณทำให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านในบทอ่าน คือ ช่วยให้นักเรียนมีหลักการอ่านที่ถูกต้อง รู้จักการวิเคราะห์ วิเคราะห์ ตัดสินคุณค่าสารต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุผล สอดคล้องกับ สุรียัภรณ์ บุญญมวงคล (2553: 56) ที่ได้กล่าวว่า กลวิธีสตาร์ท (START)

จะช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียน ให้มีการคิดหาคำตอบ ตั้งคำถาม และสรุปใจความ ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจการอ่านมากขึ้น โดยการให้นักเรียนได้ฝึกคิด จะทำให้นักเรียนมีเป้าหมาย ในการอ่าน เมื่ออ่านอย่างมีเป้าหมายจะช่วยให้จดจำเนื้อหาที่อ่านได้ดีขึ้น และอาจเป็นเหตุผล ให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านต่อไป

ส่วนความคิดเห็นด้านบรรยากาศ เป็นความคิดเห็นในลำดับที่สาม ซึ่งนักเรียนมีความ คิดเห็นในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.54) โดยกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ทำให้นักเรียนมีความผ่อนคลายในการทำ กิจกรรมทุกขั้นตอน เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งสอดคล้องกับ ขนินดา ไใหญ่ธรรมสาร (2557: 54) ที่กล่าวว่า การสร้างความเป็นกันเองและการให้คำชมเพื่อเป็นการให้กำลังใจ เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยในการพัฒนาความสามารถของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรให้ความสนใจนักเรียนให้มากในขั้นตอนการอ่าน หมั่นตรวจสอบความเข้าใจ ระหว่างการอ่านโดยตลอด และคอยช่วยเหลือนักเรียนด้วยการอธิบายหรือเล่าเรื่องที่อ่านซ้ำ ๆ เป็นการทบทวนเรื่องราวบ่อย ๆ เนื่องจากนักเรียนทุกคนมีระดับความสามารถในการอ่านและ การจดจำที่ไม่เท่ากัน การทบทวนเรื่องราวอย่างละเอียดจะช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้ และ เป็นการสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) มีหลายขั้นตอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ในด้านเวลาที่เหมาะสมควรจัดการเรียนการสอนให้มีคาบคู่ เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีเวลาในการอ่านและ ตอบคำถามได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดการ เรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กับเทคนิคหรือวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น เทคนิค KWLH – PLUS การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือ SQ3R เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ที่ส่งผลต่อ ตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอ่านงานเขียนประเภทร้อยกรอง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, โรงเรียนชนแดนวิทยาคม. “รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560.” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40.

เกศรินทร์ หาญดำรงศรีรักษ์. (2555). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2557). **จิตวิทยาการอ่าน.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน = Reading Techniques.** กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

ชนิดาภา ไใหญ่ธรรมสาร. (2557). “การใช้กลยุทธ์สตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชลธิชา หอมพุ่ม. (2557). “การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้ร้อยสัจสี่เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชาญชัย หมั่นประสงค์. (2556). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- दनया วงศ์ธนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต (Reading for Life)**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ดารารัตน์ ทัทโต. (2554). “การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ถนอมวงศ์ สุขโชติรัตน์ ถ้ายอดมรรคผล. (2561). **การอ่านให้เก่ง**. (พิมพ์ครั้งที่ 17). นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ. (2529). “การพัฒนานวัตกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้การสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล ตันติชาติ. (2556). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยวงจรวรรณกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตยภัทร์ ธาราสุข. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สันติศึกษาลัย).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรจง อมรชีวิน. (2556). **การคิดอย่างมีวิจารณญาณ Critical Thinking**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2556). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีนิยาสาส์น.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2539). “หน่วยที่ 4 การพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนมัธยม.” ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 – การอ่าน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ผะอบ โปษกฤษณะ. (2554). **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง และราชาศัพท์**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- พรณิการ์ สมัคร. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พรศิริ สันต์รบ. (2557). “ผลของการใช้คำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณและความคงทนในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.”
 โครงการวิจัยเงินทุนเพื่อการวิจัย กองทุนคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสุตา อินทร์สาน. (2558). “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทาง
 ปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์
 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 8).
 กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พาสนา จุลรัตน์. (2556). “เมตาคอกนิชันกับการเรียนรู้.” **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์**, 14(1),
 1-17. สืบค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2561. จาก [http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/
 article/view/6714/6323](http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/6714/6323).
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). **อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง**. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม: โรงพิมพ์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (2520). **วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์พิมพ์แอมส.
- รีนฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). **อ่านวรรณกรรม Gen Z**. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- ศิริพร ศรีสุวรรณ. (2557). “การศึกษาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักศึกษา
 ปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภร จินดาเวช. (2549). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (ม.ป.ป.). **สรุปผลการทดสอบทางการศึกษา
 ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560**. สืบค้นเมื่อ
 28 มีนาคม 2561. จาก [http://www.newonetresult.niets.or.th/Announcement
 Web/PDF/SummaryONETM3_2560.pdf](http://www.newonetresult.niets.or.th/Announcement

 Web/PDF/SummaryONETM3_2560.pdf).
- สมพร มั่นตะสุตกร แพ่งพิพัฒน์. (2534). **การอ่านทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีนติ้ง
 เฮาส์.

- สรีตา บัวเขียว. (2559). “Scaffolding...ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างไร.” **วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์** 18, 1 (มกราคม – มิถุนายน): 1-15.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). **การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- _____. (2562). **การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สุชุม เฉลยทรัพย์. (2531). **การส่งเสริมการอ่าน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ปทุมธานี: ภาควิชาการศึกษาและบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย. (2523). **วิธีสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชนิษฐ์ บัณฑิตกุล, วรวรรณ เหมชะญาติ และวรรณิ แกมเกตุ. (2558). “ประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้กับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ.” **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ** 16, 1 (มกราคม – มิถุนายน): 59-67.
- สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล. (2553). “การใช้กลวิธีสตาร์ทเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา ประดิษฐ์. (2550). **ชวนเด็กไทยให้เป็นนักอ่าน (1)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานอุทยานการเรียนรู้.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธี SQ3R**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ภาษาต่างประเทศ

- Bruce, M. E., & Robinson, G. L. (2001). “The Claver Kid’s Reading Program: Metacognition and Reciprocal Teaching.” Paper presented at the 21th European Conference on Reading, Dublin University. Accessed October 2, 2019. Available from <https://pdfs.semanticscholar.org/0f44/d5231e7237569c94966c14679e7b21e1dcd3.pdf?ga=2.156058099.996572706.1569957213-2019014923.1569957213>.
- Clark, L. (2003). “Reciprocal Teaching Strategy and Adult High School Students.” Dublin University. Accessed October 2, 2019. Available from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED478116.pdf>.

Scharlach, T. D. (2008). "START Comprehending: Students and Teacher Actively Reading Text." **The Reading Teacher Journal**. Accessed September 2, 2018. Available from <https://www.scribd.com/doc/221175492/start>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

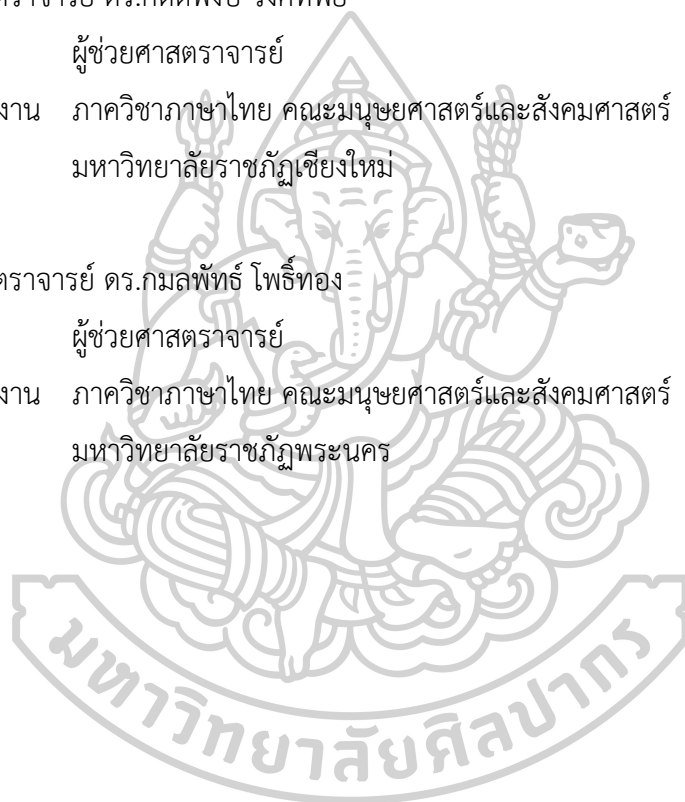
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

.....

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สานิต จันทรวินิจ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	อ่านสื่อสารอย่างผู้เชี่ยวชาญ	เรื่อง	การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย		รหัส-รายวิชา ท31102 ภาษาไทย
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4		ภาคเรียนที่ 1 เวลา 100 นาที
ผู้สอน	นางสาวภัทราณี เวียงนาค		โรงเรียน ชนแดนวิทยาคม

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ม. 4-6/2 ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม. 4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม. 4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ท 1.1 ม. 4-6/5 วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

ท 1.1 ม. 4-6/6 ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ ประเมินค่าเรื่องสั้นที่อ่านได้
3. นักเรียนบอกคุณค่าของเรื่องสั้นที่อ่านได้

สาระสำคัญ

เรื่องสั้น เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเป็นร้อยแก้ว มีเหตุการณ์ โครงเรื่อง ฉาก และตัวละคร เช่นเดียวกับนวนิยายแต่มีขนาดสั้นกว่า การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่อาศัย การอ่านระดับสูง ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง วิเคราะห์ แยกแยะหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ตีความ วิพากษ์วิจารณ์ ประเมินค่า ตัดสินเรื่องที่อ่าน และนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุผล

สาระการเรียนรู้

ความรู้

หลักการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่าน
2. กระบวนการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้)

ใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

การประเมินผล

วิธีวัดและประเมินผล

1. ตรวจใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ
2. ตรวจสอบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ
3. สังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. ใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดีมาก
8 – 9	ดี
6 – 7	พอใช้
3 – 5	ปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1
มีวินัย	เข้าห้องเรียนตรงเวลา	เข้าห้องเรียนสายไม่เกิน 5 นาที	เข้าห้องเรียนสายไม่เกิน 10 นาที	เข้าห้องเรียนสายตั้งแต่ นาทีที่ 11 เป็นต้นไป
ใฝ่เรียนรู้	ปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายทันทีจดบันทึกและตั้งใจฟังครูสอนทุกครั้ง	ปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายไม่จดบันทึก 1 ประเด็น และตั้งใจฟังครูสอน	ปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายล่าช้าไม่จดบันทึก 2 ประเด็น และไม่ตั้งใจฟังครูสอน	ปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายล่าช้าไม่จดบันทึก 3 ประเด็นขึ้นไปและไม่ตั้งใจฟังครูสอน
มุ่งมั่นในการทำงาน	ร่วมตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นทุกครั้ง	ร่วมตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น 3 ครั้ง	ร่วมตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น 2 ครั้ง	ร่วมตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น 1 ครั้งหรือไม่แสดงความคิดเห็นเลย

กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่องสั้น เรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” พร้อมกัน จากใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 และบอกความหมายของชื่อเรื่อง (เศรษฐศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาเรื่องการผลิต การจำหน่ายจ่ายแจก และการบริโภคใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ในชุมชน และ เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก หมายถึง การค้าขายสินค้ากลางทะเลลึก) พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน โดยครูให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าเรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการค้าขายแก๊งกำไรกันของคนที่โดยสารเรือไปไหนสักแห่งหนึ่ง โดยบนเรือที่ไม่มีร้านค้า ทุกคนที่โดยสารเรือจะต้องเตรียมข้าวของของตัวเองไปให้พร้อม เพราะบนเรือไม่มีที่ให้หาซื้อของเหมือนบนพื้นดินอย่างที่เราอาศัยอยู่กัน แต่จะเกิดอะไรขึ้นหากการเดินทาง โดยเรือไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ หากมีอะไรขาดตกบกพร่องไปคนบนเรือจะแก้ปัญหาของความขาดแคลนนั่นอย่างไร และอะไรจะขาดก็ไม่เท่ากับขาดอาหารหล่อเลี้ยงร่างกาย แล้วให้นักเรียนบันทึกเรื่องราวที่คาดเดาลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 ข้อที่ 3

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing)

นักเรียนอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” จากใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 2 ครูสุ่มนักเรียนตามเลขที่ประมาณ 5 คน ให้เล่าเรื่องที่อ่าน ตั้งแต่เริ่มเรื่อง จนจบเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนวาดภาพหรือเขียนบรรยายฉากที่นักเรียนประทับใจจากการอ่านเรื่องสั้นลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 3

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection)

ครูให้นักเรียนวิเคราะห์และตีความพฤติกรรมและบทสนทนาของตัวละครแต่ละตัวลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 4 แล้วจึงวิพากษ์ตัวละครในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 5

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning)

ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนพยายามตั้งคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจ และช่วยในการจดจำเรื่องของตนเอง หรือหากนักเรียนไม่เข้าใจ สงสัยตอนใดให้นักเรียนเขียนคำถามเก็บไว้ เช่นไม่เข้าใจคำศัพท์ เนื้อเรื่องบางตอน หรือวิธีการเอาตัวรอดกลางทะเล และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาเก็บไว้ เมื่ออ่านจบแต่ละประเด็น หรือจบเรื่องแล้ว จึงทบทวนตรวจสอบคำตอบกับเพื่อนในห้อง หรือการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ แล้วเขียนลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 6 และครูช่วยกระตุ้นการคิดของนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 7

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea)

นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องย่อ หรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยใช้เทคนิค 5W1H ช่วยในการเรียบเรียงประเด็นของเรื่องลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 8

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing)

นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเองลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 9

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions)

นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการคาดเดาเรื่องในขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) จากใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 และขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) จากใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 6 ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยก็ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องก็ประเด็น ไม่ถูกต้องก็ประเด็น บันทึกเก็บไว้เป็นสถิติการอ่าน ลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 10

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments)

นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน และนักเรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร โดยเขียนบันทึกลงในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 11 จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียน

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ
2. ภาพประกอบเรื่องสั้น เรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” และ “อสรพิษ”
3. บทอ่านประเภทเรื่องสั้น เรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” และ “อสรพิษ”
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

รายละเอียดเนื้อหาสาระ/ความรู้เพิ่มเติม

หลักการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณมีหลักการคือ

- 1) สังเกตดูรูปภาพและชื่อเรื่องของเรื่องสั้นแล้วคาดเดาเรื่องราวล่วงหน้า 2) อ่านเรื่องสั้นตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง 3) วิเคราะห์ ตีความ และวิพากษ์พฤติกรรมและบทสนทนาของตัวละครในเรื่องสั้น 4) ตั้งคำถามและหาคำตอบในประเด็นที่สงสัยหรือประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องสั้น 5) สรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้น และ 6) สรุปคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้น

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

- ผลการจัดการเรียนรู้

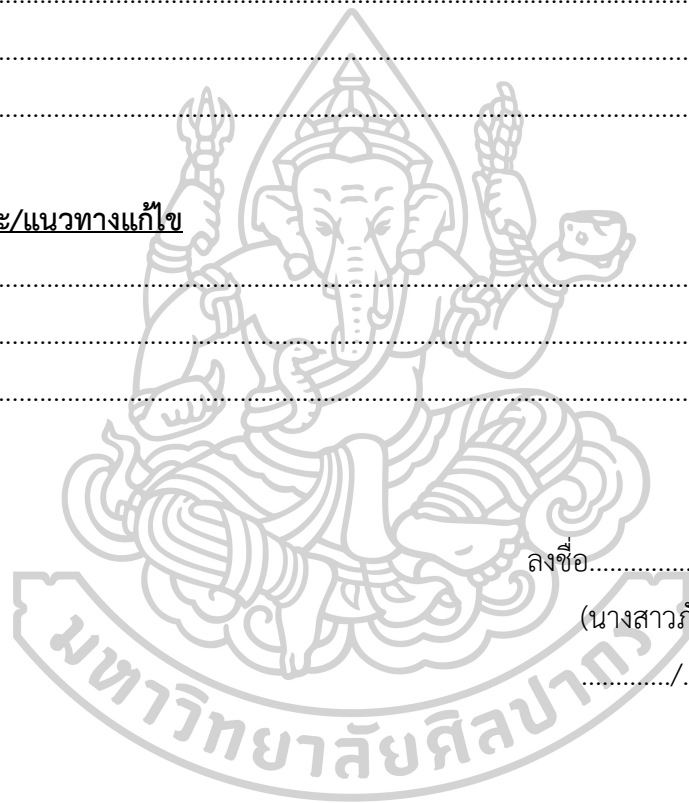
.....
.....
.....

- ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

- ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวภัทราณี เวียงนาค)

...../...../.....

ใบงานที่ 2

การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่อง พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน

เรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ของ อาจินต์ ปัญจพรรค์

ที่มา: <https://twitter.com/hashtag/นอกเหนือจากร>

1. เศรษฐศาสตร์ หมายถึงอะไร
2. เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก หมายถึงอะไร
3. นักเรียนคิดว่าเมื่อดูจากภาพและชื่อเรื่องแล้ว เรื่อง เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึกน่าจะมีเรื่องราวอย่างไร

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก”

บทอ่านที่ 2

การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณ

เรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ของ อาจินต์ ปัญจพวรรค์

กะลาสีพลัดเรือบดลงน้ำแล้ว
กระโจนตามลงไป ก็พอดีคลื่นมโหฬาร
ก้อนหนึ่งพาดโครมลงบนเรือใหญ่และ
ฮวบมันหายไปกับตา

ลูกทะเลเกร็งข้อมือจับขอบเรือ
ของเขาไว้มั่นคงขณะที่มันถูกโยนและ
โคลงราวกับชิ้นไม้เล็ก ๆ บนผิวน้ำ
เมื่อเขาลืมตาขึ้นก็เห็นในเดี๋ยวนั้นเอง
ว่ามีคนอีกคนหนึ่งซุกตัวเป็นก้อนกลม
อยู่หัวเรือลำเล็ก ๆ ของเขา

“คงเป็นคนโดยสารคนหนึ่ง” เขาคิดทำนาย เพราะต้องหลับตาและหุดคกลงไปในไหล่เพื่อ
หลบความบ้ำคั่งของคลื่น “หมายความว่าเราจะต้องมีเพื่อนรอดตายอีกคนหนึ่ง แต่...”

เขาคิดถึงขนมปังสองแถวและกระตักน้ำจืดใบเล็ก ๆ ที่เขาคิดว่าติดมือมาก่อนโดดลงจากเรือ
ใหญ่ด้วยความรอบคอบ มันจะต้องถูกเฉลี่ยสำหรับสองปาก แทนที่จะเป็นของเขาแต่ผู้เดียว
ในระหว่างการเดินทางโดยแขวนชีวิตไว้กับโชคชะตา นี้ไม่แน่ว่าเรือน้อยลำนี้จะกระเียบเข้าใกล้
ฝั่งใดฝั่งหนึ่งได้ หรือว่าจะแท้งเต้งไกลแผ่นดินออกไปทุกที การเดินทางตามยถากรรมหมายถึงเวลา
อันเนิ่นนาน และเวลาอันเนิ่นนานหมายถึงจำนวนอาหาร ซึ่งบัดนี้กำลังจะต้องถูกเฉลี่ยเพราะ
มันมีกระเพาะของคนอยู่สองคน

คนสองคนต่อขนมปังสองแถว กระตักน้ำจืดพร่อง ๆ ใบเล็ก ลูกทะเลร่างยักษ์คิดไป ... คำคำดู
มันอย่างอุ้งใจระคนเสียดาย

เรือบดลำเล็กกระจริดถูกพัดเหวี่ยงด้วยความดีเดือดของทะเลอยู่ต่อไปอย่างน่าใจหายใจกว่า
ชั่วโมงอันหวาดเสียวซึ่งยาวนานด้วยความประหมัดใจ และเสียงสวดมนต์อยู่ในลำคอกลาก้ามผ่านไป
อย่างลำบากลำบาก แล้วฟ้าก็โปร่งขึ้นจนแดดจ้า ผิวน้ำเหนียวแรงและสงบลง ... การหยุดบ้าของทะเล
พ่วงเอาความปลอดภัยเข้ามาด้วย แม้ว่ามันจะไม่เชิงปลอดภัยนักสำหรับเรือเล็กอย่างนี้กลางน้ำเขียว
มอมไม่พบฝั่ง แต่มันก็พอจะทำให้คนทั้งสองนั้นเริ่มปราศรัยต่อกัน

“แทบตาย” คนที่หัวเรือยัมผุกมิตรมา ขณะที่เขายกท่อนแขนขึ้นปาดความเปียกของน้ำซึ่งเกาะอยู่เต็มหน้า กะลาสีมองเห็นสายทองคำของนาฬิกาข้อมือ มองเห็นประกายจากหัวแหวนรูบราว ล้อแสงแดดอันเจิดจ้าซึ่งผุดจากอาทิตย์ที่เยี่ยมหน้ามาในฟ้าโปร่ง “ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งโดนนี้แหละเคราะห์ดีเหลือเกินที่โอดลงมามากับพี่ชายทหารณ์ ไม่งั้น...”

“พี่ชาย” หนอยแน่ กะลาสีทวนคำในลำคออย่างแค้น ขณะเมื่ออยู่บนเรือใหญ่เขาถูกเรียกว่าไอ้ แต่ขณะนี้ในเรือเล็กซึ่งเขาเป็นผู้ควบคุม ท่านเศรษฐีเรียกเขาว่าพี่ชาย เขาไม่พูดอะไรด้วย มีแต่ความรู้สึกหมั่นไส้ เขากัดกรามทอดสายตาไปยังระดับน้ำซึ่งขังอยู่เกือบครึ่งลำเรือ แล้วก็ชำเลืองไปดูปลายรองเท้าหนังอย่างดีของเพื่อนเดินทางจำเป็นที่ไม่จำเป็น ซึ่งโผล่หัวขึ้นมาจากระดับน้ำในลำเรือในที่สุดก็ถอนใจเฮ็ดแล้วก็ก้มหน้าก้มตาวิดน้ำทิ้งด้วยมือเทอะทะของเขา

“แยะ” ท่านเศรษฐีผู้นั้นช่างพูดต่อไป “นี่เราจะเข้าฝั่งกันได้ยัง เจ้าประคุณ ขอให้มือเรืออะไรผ่านมาพบเข้าที่เถอะน่า แดดก็ร้อนขึ้นทุกที เรา...”

“หยุดทีเถอะ” กะลาสีตวาด “ช่วยกันวิดน้ำเรือดีกว่านั่งพูดให้เรือกระเทือน”

ท่านเศรษฐีเงี้ยวกริบ พยายามใช้มืออันบอบบางของเขากอบน้ำตามอย่างกะลาสีอย่างแก่งก้างแต่ไม่ค่อยได้ผล

“รองเท้ายังงีละ เอามาวิดน้ำซิ”

ไม่มีใครปรปักษ์พูดกันอีก จนกระทั่งน้ำหมดไปจากเรือ และด้วยแดดอันร้อนแรง ท้องเรือก็ค่อย ๆ หมดและแห้ง ท่านเศรษฐีถอดเสื้อออกมาคลุมหัวเพราะร้อนแดด ในขณะเดียวกันกะลาสีก็ถอดเสื้อยืด งดเอาขนมปังสองแถวขึ้นมาจากอกเสื้อวางฝั่งให้หมดความชื้น นันมันเป็นภาพที่ยั่ววนความหิวระโยของอีกคนหนึ่ง ซึ่งเบ่งตามองออกมาจากผ้าคลุมหัวอย่างสุดประมาณ

กะลาสีปลดกระติกน้ำที่สะพายบ่าขึ้นจิบ แล้วส่งไปให้เพื่อนร่วมเรืออันคับแคบ อีกฝ่ายหนึ่งยื่นมืออันสั่นเทาออกมารับอย่างตะกละตะกลาม

“กินน้อย ๆ เพียงแต่ทาลิ้นเอาไว้ก็พอ” กะลาสีเตือน “เราอาจจะไม่ได้กินอีกเลยจนตาย”

ท่านเศรษฐีกลัวคออันแห้งผากด้วยน้ำจืดแล้วก็สดชื่นขึ้น เขาปิดฝากระติกอย่างระมัดระวัง แล้วโยยงหยกจะคืนส่งเจ้าของ จนเรือเอียงวูบ

“โธ่” กะลาสีคำราม “เรือเล็กออกอย่างนี้ยังทำอย่างกับอยู่บนบ้าน เก็บไว้เถอะ ผมไม่หวังหรอก แล้วก็อย่าฮึดแข่งฮึดขาบ่อยนัก ถ้าอยากเอาสบายกันละก็โอดลงไปใต้น้ำนั่นแหละ มันกว้างขวางดีนี่”

อีกฝ่ายหนึ่งรับคำประชดประชันและขู่ตะคอกโดยดุขณิ เขาสงบนิ่งอยู่ช้านาน ในสมองมีความคิดสละระตะ เขาคิดถึงกิจการค้าที่ค้างเต็ง คิดถึงบ้านและเมีย คิดถึงสวัสดิภาพในขณะนี้ และแล้วก็คิดถึงอาหาร สักประเดี่ยวกระเพาะก็เริ่มแผลงฤทธิ์ความหิวตื่นเร่า ๆ พาดตัวอยู่อย่างไม่ลดละ เขามองไปที่ขนมปังสองแถวสีเหลืองอร่ามที่กะลาสีพลิกเหลี่ยมให้ถูกแดดทั่วกันทุกด้าน แล้วก็รู้สึกว่ต่อน้ำลายข้างกระพุ้งแก้มกรูกรียวไปด้วยความเปรี้ยว

“ถ้าเราจะขอขนมปังเขาสักปอนด์หนึ่ง หรือสักครึ่งหนึ่ง” ท่านเศรษฐีคิดด้วยความรู้สึกที่หมดอาย “ฮี ที่ถูกเราต้องซื้อเขา ...ต้องซื้อเขา แพงเท่าไรช่างมัน...” พูดถึงซื้อก็นึกถึงเงิน เขาตะลึงตะลันควักกระเป๋าแล้วดึงเอาซองหนึ่งใบยื่นออกมาได้ มันขึ้นและมีน้ำซึมเข้าไปบ้าง เจ้าของจึงจัดเอาใบละร้อยใหม่เอี่ยมหลายต่อหลายใบคลื่ออกจนสีแดงบาดตาของมันวูบวาบไปเข้าตาของกะลาสี ธนบัตรเหล่านั้นเปียกน้ำตามริม ๆ ตากแดดเสียพักเดียวก็คงแห้ง

ท่านก็จะได้เห็นภาพนั้น...

มันเป็นโลกใหม่อีกโลกหนึ่ง มีชีวิตเพียงสองดวงลอยเห่้งตั้งอยู่ต่อหน้าดวงอาทิตย์ ประจันหน้ากันอยู่กลางทะเลซึ่งบัดนี้ราบเรียบเป็นแผ่นแก้วไกลสุดตา ไกลจนกล่าวได้ว่ามีชีวิตอยู่เพียงสองดวงนี้เท่านั้น

คนหนึ่งผิวดำคล้ำแดด ร่างกายกำยำเพราะเป็นกะลาสีเรือ ตลอดชีวิตของเขามีแต่กลิ่นเหง้าคาวทะเล และ งาน ๆ ๆ ซึ่งหนักอึ้งจนกล้ามเนื้อทุกอณูพุ่งขึ้นมาต้อนรับความตรากตรำเหล่านั้น

อีกคนหนึ่งผิวขาวเพราะเคยอยู่แต่ในชายคาตึกและประทุนรถเก๋ง ข้อมือเล็กแต่มาดด้วยเนื้อเพราะบริบูรณ์อาหารการกิน มีนาฬิกาและแหวนราคาแพงเท่าค่าอาหารของคนจนเป็นปี ๆ

แต่ที่นี่ โลกใหม่แห่งนี้ มีชีวิตสองชีวิต นอกจากนั้นยังมีสิ่งหนึ่งย่างกรายเข้ามาแล้ว ...ความหิว!

ต่อหน้ากะลาสีมีสมบัติของเขาคือขนมปังสองแถว และต่อหน้าเศรษฐีมีธนบัตร ขณะนี้ต่างคนต่างนำมันออกมาตากแดด ดูท่าทางราวกับนักการพนันสองคนที่กำลังคุมเชิงกันอยู่

ท่านเศรษฐีคิดต่อไปว่า “ถ้าเราจะขอซื้อ เขาก็ต้องขึ้นราคาสูง ๆ แต่ถ้าเราขอเฉย ๆ เขาจะเพียงพูดถึงราคา เอาละ เราต้องเริ่มต้นด้วยการขอ”

คิดแล้ว ด้วยเสียงแหบ ๆ แต่เต็มไปด้วยชั้นเชิงของตัวเลข ท่านเศรษฐีจึงพูดว่า

“พี่ชาย ...ขอฉันสักหน้อยหนึ่งเถอะ ฉันหิวจะเป็นลมอยู่แล้ว”

“ขอ” กะลาสีหัวเราะก้องฟ้าอย่างขบขันเสียเต็มประดา “นี่แน่ะคุณ เดียวก่อนเถอะ พูดถึงเรื่องขอทำให้ผมเพิ่งนึกได้ว่าคุณยังไม่คืนกระตักน้ำให้ผมเลย”

“อ้าว ไหนบอกว่าให้ฉันเก็บไว้ ว่าไม่หิว”

“ฮะฮ่า” กะลาสีคั้นหัวเราะอย่างสะใจ “ผมคิดว่าคุณจะเป็นผู้ดีพอจะหยิ่งในมรรยาทไพร่ที่ผมฝืนปฏิบัติเสียอีก ที่แท้ก็เปล่า เศรษฐีเข้าไม่ถึงจิตใจของไพร่ ...นี่หมายความว่าอย่างไรกัน การเป็นเศรษฐีสอนให้คุณตีมน้ำของผมได้หน้าตาเฉย ครั้นเมื่อผมพูดว่าให้เก็บไว้ก่อน คุณก็กลับตีขลุมเอาเสียเลย นี่คือความหมายของเศรษฐี และนี่ก็คือวิธีทำตัวให้กลายเป็นเศรษฐี รวมทุกอย่าง เก็บทุกอย่างที่มีโอกาสจะทำได้ใช่ไหมล่ะ?”

เป็นการด่าอย่างเจ็บแสบที่สุด ถูกต้องตรงจุดที่สุด แม้จะหยาบคายเหยียดหยัน แต่ท่านเศรษฐีก็ต้องหัวเราะ เก้อ ๆ และส่งกระตักน้ำคืนเจ้าของไป

“ในเรื่องนี้ไม่ควรมีการซื้อขาย” กะลาสีพูดต่อไปอย่างใจป้ำ “มันควรจะมีแต่มีตรจิตมิตรใจ มันควรจะมีก็แต่การเห็นอกเห็นใจและการแบ่งปัน แต่ว่า ...ที่ได้มีเศรษฐกิจกับคนจนรวมกัน ที่นั่นต้องมีการสืบทอดอย่างอาฆาต ผมให้คุณไม่ได้แม้แต่กลิ่นของมัน ผมจะต้องขาย”

“ตกลง” ท่านเศรษฐีรับคำเอาง่าย ๆ “พี่ชาย ...ฉันซื้อ”

กะลาสียกมือขึ้นทำท่าราวกับจะสวดอ้อนวอนเทวดา พุดเสียงแจ่มใสว่า

“ฟังนะ ผมจะตั้งราคา ผมจะขายขนมปังส่วนหนึ่งให้คุณ โดยตั้งราคาว่าต้องแลกกันด้วยสมบัติทุก ๆ ชิ้นที่มีอยู่ในตัวคุณ เงิน เสื้อ นาฬิกา แหวน เอาทั้งหมด กระทั่งผ้าเช็ดหน้า บุหรี่ ไม่มีขีดเข้าใจหรือยัง?” เขาหัวเราะเหมือนคนบ้า “ทุก ๆ ชิ้นในตัวคุณเอามา เอามากองตรงนี้แล้วเอาขนมปังไปครึ่งหนึ่ง”

ท่านเศรษฐีเจียบกริบ ด้วยความครุ่นคิดและตกลงใจ ขณะเดียวกันความหิวก็โอดครวญอยู่ในกระเพาะอย่างรุนแรงขึ้น เขานับธนบัตรที่มีอยู่อย่างเสียดายและลังเล กลับนึกเกลียดเจ้าสมบัติเหล่านี้เสียแล้ว เกลียดเพราะมันเป็นสิ่งที่ประกาศความฟ่ายแพ้และเสียเปรียบของเขา

“บนบก” กะลาสีพูดขึ้นลอย ๆ “ในเมือง ขนมปังสองแถวนี้มีราคาเพียงสองบาท แต่ทำไมในเมืองเป็นถิ่นที่เศรษฐกิจเดินบนหัวคนจน เปลาณะ! ไม่ใช่เดินเฉย ๆ เดินไปพลาจ ถือบักกัทิมหลังสืบทอดไปพลาจ เดียวนี้เป็นโอกาสของคนจนบ้างละ ขนมปังกับน้ำจืดนี้แหละจะทำให้ผมตั้งเนื้อตั้งตัวได้เสียได้ถึงฝั่งเมื่อไหร่ก็สบายเมื่อนั้น คุณก็เป็นนักตัดดวงโอกาสอยู่แล้ว คงเห็นใจที่ผมตั้งราคาเกินธรรมดา”

“เงินเกือบหมื่น นาฬิกา แหวน แล้วอะไร ๆ แลกกับขนมปังสองแถวแค่นั้น”

“ใครบอกสองแถวล่ะ ผมให้คุณแถวเดียวเท่านั้น คุณนะโชคดีที่มีของติดตัวมาน้อย ไม่งั้นจะเข้าใจมากกว่านี้ ผมแบ่งขายแถวเดียวเท่านั้น จะซื้อหรือไม่ซื้อก็ตามใจ ส่วนอีกแถวหนึ่ง ผมต้องกินมันเดี๋ยวนี้ละ”

เขาจบคำพูดด้วยการเคี้ยวขนมปังอย่างช้า ๆ ยั่วตัวอีกฝ่ายหนึ่ง เคี้ยวพลาจกลั้วคอด้วยน้ำจืดไปพลาจ ท่านเศรษฐีก็สุดที่จะทนต่อไป

“มา! ส่งขนมปังมา แล้วก็เอาไอ้สมบัติบ้า ๆ ทุกอย่างของฉันไป ฉันทนดูเกกินไม่ไหวแล้ว”

ขนมปัง 1 แถว มีราคาเกือบหมื่น รวมทั้งนาฬิกาเรือนทองสายทอง แหวนเพชร กล่องบุหรือนาก ทำยที่สุดผ้าคลุมหัวซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับดินฟ้าอากาศที่ร้อนปานไฟ

วันแห่งความอาฆาตนั้นจบลงด้วยราตรี เศรษฐีบรรลुरुกระเพาะของเขาแล้ว กะลาสีก็ได้บรรจุกรเพาะเขา มันก็ยุติธรรมดี

คืนนั้นมีสายลมเย็นเยือกตลอดเวลา กะลาสีก็อดเงินและสมบัติใหม่ของเขาหลับอย่างมีความสุข มีเสื้อตัวหนาคลุมกายอีกชั้นหนึ่ง เขาคาดนาฬิกาอย่างเห่อ นอนฟังเสียงเต็นตึก ๆ ของมันกลับไป ในความฝันอันเกรี้ยวกราดด้วยเสียงคลีธันบัตร ส่วนท่านเศรษฐีก็อดอกตัวเองเพราะความหนาวเย็นของลมและน้ำค้างไม่ได้หลับลงเลย

กระทั่งเช้า เรือบลำน้อยก็คงแว้งกว้างอยู่บริเวณที่เดิม กะลาสีตื่นขึ้นด้วยแสงแดดที่ทแยง
 นัยน์ตา ก่อนอื่นก็รับคลำดูสมบัติต่าง ๆ เมื่อรู้ว่ามันอยู่ครบบริบูรณ์แล้ว จึงมองไปทางหัวเรือ ยิ้มให้อีก
 ฝ่ายหนึ่งที่ลืมหินอยู่

“คิดว่าตายเสียแล้ว แต่ไม่ยกตาย” กะลาสีไปรยคำเสียดแทงใจแต่เช้า “พวกเศรษฐีนี้ทน
 ชะมัดตายดะ หรือว่าเสียตายสมบัติจนไม่เป็นอันหลับอันนอน”

“นอนกะผิอะไรกัน เสื่อยัดตัวเดียว มันหนาวยังกับอะไรดี ลมก็แรง”

“ผมไม่ยกหนาว อุ่นอก อุ่นกระเป่า อ้อ คุณว่าลมแรงรี ดีจริง ลมแรงเท่าไร เราก็ได้เข้าฝั่ง
 เร็วเท่า นั้นจะบอกให้ เรือใหญ่ของเรานะ แล่นทวนลมออกจากฝั่ง เพราะอย่างนั้นยิ่งลมพัดแรง เรือบลด
 ของเราก็จะยิ่งกลับคืนเข้าฝั่ง เรื่อย ๆ เมื่อถึงฝั่งผมก็สบาย”

“ฉันไม่อยากให้ถึงฝั่งเสียแล้วละซี”

“แน่ละซีคุณ คุณกลัวใคร ๆ จะเห็นความถึงแตกของคุณใช่ไหมละ”

“เปล่าเลย”

“ทำไมจะเปล่า คุณอิจฉาผมใช่ไหมละที่ผมจะได้ตั้งตัวจากสมบัติของคุณ โธ! ไม่น่าจะอิจฉาผม
 เลย เงินเท่านี้คุณหมดตัวเลยเชียรวรี”

“ไม่ใช่ ไม่ใช่เรื่องเงินเรื่องทองหรอก แต่ฉันไม่อยากให้เรือถึงฝั่งก่อนที่เราคนใดคนหนึ่งจะเกิด
 ความหิวอย่างไส้แทบขาดอีกครั้งหนึ่ง”

“คุณไม่น่าจะอาฆาตผมเลย ทำไมคุณอยากให้เราหิวตายเสียกลางทะเลนี้รี อยากล้วยเลย
 ขนมหึงแหวหนึ่งที่เป็นส่วนของผม ที่ผมกินเข้าไปจะต้องถ่วงเวลาน้ำย่อยได้นานเชียวน่า เชื่อผมเถอะ
 อย่างมากก็เพียง ๆ นี่แหละเราจะได้เห็นฝั่ง”

“กะลาสียกนาฬิกาข้อมือขึ้นดูอย่างจะแหยให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียตาย เขาพูดชมเชยความงาม
 ของมันอยู่คนเดียว “อีกไม่กี่ชั่วโมงก็จะถึงฝั่ง เราจะขึ้นบก แล้วก็ ...ฮา เงินเกือบหมื่นนี้ก็จะได้อำแดง
 คุณค่าของมันว่ามีแค่ไหน”

“มันอาจจะมีราคาเท่ากับขนมหึงคำเดียว” เสียงกัฏกรรมมาจากหัวเรือ

“ผมหมายถึงบนบกนะ”

“อ้อ! ถ้าบนบกก็แล้วไป แต่ถ้าเราไม่มีวันจะขึ้นบกล่ะ”

“ถึงงั้นความปลาบปลื้มของผม ความเห่อเงินของผม ก็คงจะต่อชีวิตไปได้อีกนาน คุณซีเป็น
 ฝ่ายเสียตายเป็นเร็วเข้า เพราะคนเรายังกลัวมันก็ยิ่งหวัด...”

“สมมุติว่าเราต่างคนต่างหิวกันอีกครั้งหนึ่ง” ท่านเศรษฐีพูดขึ้นลอย ๆ

“อ้อ! ผมคงหิวทีหลังคุณ เพราะผมอดทนกว่าคุณ”

ท่านเศรษฐีนิ่งเงียบไป ไม่ใช่เงียบเพราะแพ้กรรม หากแต่ดูเหมือนเขาจะมีความมั่นใจอะไรสิ่ง
 หนึ่ง มันเป็นการเงียบที่อัดเอาไว้รอการระเบิดหัวเราะให้คุ้มในภายหลัง

สาย ...แล้วก็เที่ยง ...จนตะวันตรงศีรษะเริ่มแผดเผาคนทั้งสอง แล้วก็คล้อยไปเมื่อเวลาบ่าย และแล้วก็เย็น ยังไม่มีวีแววของชายฝั่งปรากฏในสายตา

“มันยังอีกไกลเหลือเกิน” กะลาสีเริ่มวิตกเมื่อรู้สึกง่วงตัวเองหิว “แม่แต่นกนางนวลก็ยังบินมาไม่ถึง”

ความหิวเริ่มบุกกรุกเข้ามาในกระเพาะกะลาสีบ้างแล้ว ความมีร่างกายก็หมายถึงกระเพาะยักษ์ และกระเพาะยักษ์ก็หมายถึงปริมาณอาหาร

คนที่หิวเรือแฉะยืมด้วยใบหน้าที่ยิ้มด้วยแดด “ฉันยังมองไม่เห็นฝั่งเลยแะ ว่างนายกับตัน คุณาฬิกาชีวาก็โหมงเข้าไปแล้ว”

“เดอะน่า” กะลาสีเอาใจตัวเองเมื่อมองคุณาฬิกา “เพ็งห้าโมงเย็นเท่านั้น”

“ห้าโมงเย็นรอะ” เศรษฐีพูดเรื่อย ๆ แล้วล้วงมือไปข้างหน้า ความหาอะไรอยู่สักพัก แล้วก็พูดต่อไปว่า “ห้าโมงเย็นได้เวลาอาหารแล้วสินะ”

สิ่งที่ติดมือเขาออกมาคือขนมปังแฉะนั้นซึ่งเขากินมันเข้าไปเพียงนิดเดียวเท่านั้น อุตสาห์เก็บซ่อนเอาไว้ข้างหลัง

“อะไรกันนะ! เหลืออีกตั้งเยอะอย่างนั้นเชียวนะ!” กะลาสีตลกโพล่งพูดเสียงสะท้อน

“อ้อ กระเพาะเล็ก ๆ อย่างฉัน กินทีละน้อยก็พอ นี่ฉันจะกินอีกสักสองคำแล้วเก็บไว้อีก”

“คุณไม่แบ่งผมบ้างสิ” กะลาสีวิงวอน “ขายคืนให้ผมสักนิดสิ”

“อ้อ! ได้ซีถ้าจะซื้อ” ท่านเศรษฐีเริ่มหัวเราะบ้างแล้ว “เมื่อวานแก่ขายฉันราคาเท่าไรจำได้ไหมล่ะ คราวนี้ฉันจะขายแก่บ้าง เอาขนมปังไปคำหนึ่ง แล้วเอาของทุกอย่างของฉันคืนมา น้ำจืดในกระตักด้วย แล้วก็ลองคันกระเปาะของตัวเองดูซิว่ามีอยู่เท่าไร ฉันเอาหมด”

“มันต้องถูกลงตามส่วนซี”

“อย่า ...ป่วยการพูดเรื่องสัดส่วน เพราะมันไม่ใช่ขนมปัง เคี้ยวนี้แม้ว่าเป็นเศษขนมปังนิดเดียวก็ต้องซื้อกันจนหมดตัว มันไม่ได้อยู่ที่จำนวนสิ่งของ แต่มันอยู่ที่ความต้องการ ลงแก่ต้องการละก็เป็นที่เสร็จฉันละ”

กะลาสีตะโกนสบถออกมาอย่างหยาบคาย “ลองดูซิว่ามันจะตายด้วยความหิว ไม่ซื้อ ...ข้าไม่ซื้อแก ข้าจะทนหิว...”

“อ้าว! อย่าให้ความโลภหรือทิฐิมานะของตัวเองเสียซี สมมุติว่าถ้าตายเพราะความหิวแล้วสมบัติที่แกกักเอาไว้เหล่านั้นจะมีประโยชน์อะไร ...อย่า ๆ อย่าพยายามทำร้ายฉันนะ ฉันฉลาดพอที่จะคว้าเรือ ไหน ๆ ตายก็ให้มันตายด้วยกัน...”

กะลาสีขบฟันครุ่นคิด ระงับกิริยาที่จะโหมเข้าไปใส่ฝ่ายตรงข้ามลงทันที คำรามว่า

“อดเอา อดเอา คนจน ๆ อย่างเราต้องอดได้ อดตายดีกว่าให้สมบัติถูกเปลี่ยนมือ”

“นั่นไม่ใช่ความใจแข็งละมัง” เศรษฐีย้ำ

“แล้วมันจะเป็นอะไรล่ะ”

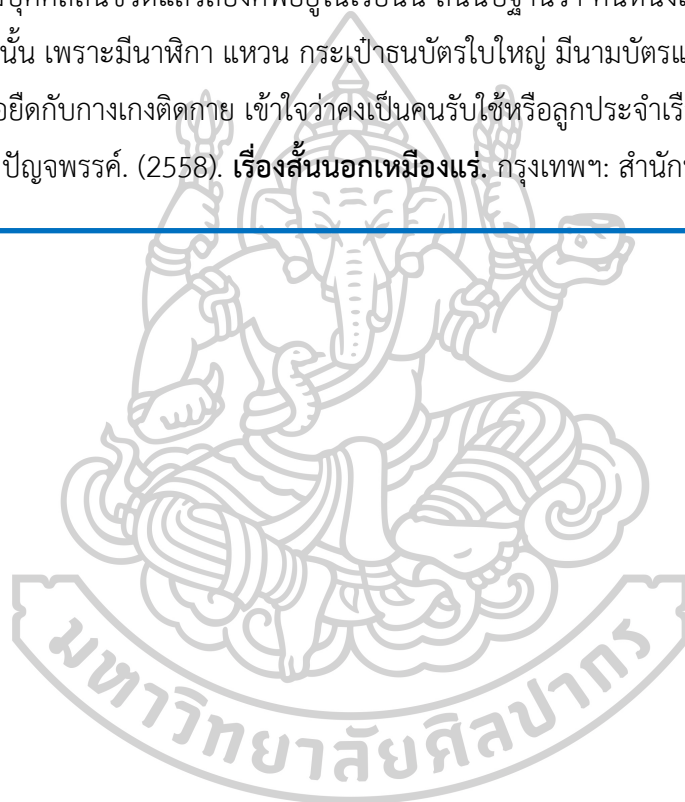
“มันเป็นเพราะยังไม่หิวจัดต่างหาก”

ท่านเศรษฐีหัวเราะต่อท้ายคำพูด แล้วบิขณมปังใส่ปาก เคี้ยวช้า ๆ ล่องใจอีกฝ่ายหนึ่ง เกือบจะเป็นกิริยาเดียวกับที่เขาเคยถูกยั่วมาแล้ว ความจริงเขาไม่อยากจะสมบัติกลับคืนมา มากไปกว่าต้องการ ยืนย่นชัชชนะซึ่งจะต้องเป็นของนายทุนในบั้นปลาย

หนังสือพิมพ์ลงข่าวสืบหน้าเกี่ยวกับการอับปางของเรือเดินสมุทรลำนั้นว่า

“...ต่อมาในวันที่ห้า มีเรือบลดลำเล็กลอยเข้ามาใกล้ฝั่ง ชาวประมงช่วยกันออกไปรับเข้ามา และได้พบว่ามีบุคคลสิ้นชีวิตแล้วสองศพอยู่ในเรือ นั้น สันนิษฐานว่า คนหนึ่งเป็นพ่อค้าใหญ่ที่โดยสารไปในเรือเที่ยว นั้น เพราะมีนาฬิกา แหวน กระเป๋าธนบัตรใบใหญ่ มีนามบัตรและเอกสารต่าง ๆ อีกคนหนึ่งมีเพียงเสื้อยืดกับกางเกงติดกาย เข้าใจว่าคงเป็นคนรับใช้หรือลูกประจำเรือ”

ที่มา: อาจินต์ ปัญจพรรค์. (2558). **เรื่องสั้นนอกเหมืองแร่**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.

ตอนที่ 3 คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพหรือเขียนบรรยายฉากที่ประทับใจจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก”

อะไรคือสิ่งที่นักเรียนประทับใจหลังจากอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก”

ตอนที่ 4 คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ ตีความ นิสัยของตัวละครจากพฤติกรรมและบทสนทนาของตัวละครในเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” และตัดสินจากความคิดนักเรียนว่าตัวละครแต่ละตัวดีหรือไม่ดี เพราะอะไร

พฤติกรรม/บทสนทนาของตัวละคร	นิสัย
<p style="text-align: center;">ท่านเศรษฐี</p> <ol style="list-style-type: none"> “ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งโดนนี้แหละ เศรษฐีที่เหลือเกินที่โดดลงมาด้วยกับพี่ชาย ทันการณ์ ไม่งั้น...” “ถ้าเราจะขอขนมปังเขาสักปอนด์หนึ่ง หรือสักครึ่งหนึ่ง...ที่ถูกเราต้องซื้อเขา ... แพงเท่าไรช่างมัน...” ท่านเศรษฐีคิด ท่านเศรษฐีคิด “ถ้าเราจะขอซื้อ เขาก็ต้องขึ้นราคาสูง ๆ แต่ถ้าเราขอเฉย ๆ เขาจะเพียงพุดถึงราคา เอาละ เราต้องเริ่มต้นด้วยการขอ” “เมื่อวานแกขายฉันราคาเท่าไรจำได้ไหมล่ะ คราวนี้ฉันจะขายแกบ้าง เอาขนมปังไปคำหนึ่ง แล้วเอาของทุกอย่างของฉันคืนมา น้ำจืดในกระติกด้วย แล้วก็ลองค้นกระเป๋าของตัวเองดูซิว่ามีอยู่เท่าไร ฉันเอาหมด” “อ้าว! อย่าให้ความโลภหรือทริฐมาฆ่าตัวเองเสียซี สมมุติว่าถ้าตายเพราะความหิวแล้วสมบัติที่แจกกอดไว้เหล่านั้จะมีประโยชน์อะไร ...อย่า ๆ อย่าพยายามทำร้ายฉันนะ ฉันฉลาดพอที่จะคว้าเรือ ไหน ๆ ตายก็ให้มันตายด้วยกัน” 	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>ท่านเศรษฐีเป็นคนดี หรือ ไม่ดี เพราะอะไร</p> <p>.....</p>	<p>.....</p>
<p style="text-align: center;">กะลาสี</p> <ol style="list-style-type: none"> กะลาสีมองเห็นสายทองคำของนาฬิกาข้อมือ มองเห็นประกายจากหัวแหวน วูบวาบล้อแสงแดด “พี่ชาย” หนอยแน่ กะลาสีทวนคำในลำคออย่างแค้น ขณะเมื่ออยู่บนเรือใหญ่เขาถูกเรียกว่าไอ้ แต่ขณะนี้ในเรือเล็กซึ่งเขาเป็นผู้ควบคุม ท่านเศรษฐีเรียกเขาว่าพี่ชาย กะลาสีปลดกระติกน้ำที่สะพายบ่าขึ้นจิบ แล้วส่งไปให้เพื่อนร่วมเรือ “ผมคิดว่าคุณจะเป็นผู้ดีพอจะหยั่งโนมรรยาทไฟร์ที่ผมฝันปฏิบัติเสียอีก ที่แท้ก็เปล่า ...นี่หมายความว่าอย่างไรกัน การเป็นเศรษฐีสอนให้คุณตม้มน้ำของผมได้หน้าตาเฉย ครั้นเมื่อผมพูดว่าให้เก็บไว้ก่อน คุณก็กลับตีขลุมเอาเสียเลย ... เก็บทุกอย่างที่มีโอกาสจะทำได้ใช่ไหมล่ะ?” 	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

พฤติกรรม/บทสนทนาของตัวละคร	นิสัย
5. “ในเรื่องนี้ไม่ควรมีการซื้อขาย ...มันควรจะมีแต่มิตรจิตมิตรใจ มันควรจะมีก็แต่การเห็นอกเห็นใจและการแบ่งปัน แต่ว่า ...ที่ใดมีเศรษฐกิจกับคนจนรวมกัน ที่นั่นต้องมีการสับสนอย่างอาฆาต ผมให้คุณไม่ได้แม้แต่กลิ่นของมัน ผมจะต้องขาย”
6. “คิดว่าตายเสียแล้ว แต่ไม่ยกตาย ...พวกเศรษฐกิจนี้ทนชะมัดยาดแะ หรือว่าเสียตายสมบัติจนไม่เป็นอันหลับอันนอน”
กะลาสีเป็นคนดี หรือ ไม่ดี เพราะอะไร	

ตอนที่ 5 คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดเชื่อมโยงว่าเรื่องราวที่นักเรียนได้อ่าน จากเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

1) เมื่อนักเรียนวิเคราะห์นิสัยตัวละครหลักทั้ง 2 ตัวแล้ว นักเรียนคิดว่าตัวละครตัวใดที่มีลักษณะนิสัยดีกว่าหรือเลวกว่ากัน และมีเหตุผลอะไรที่ตัวละครทั้ง 2 แสดงพฤติกรรมต่อกันเช่นนั้น และการกระทำดังกล่าวสมเหตุสมผลหรือไม่ (ตัดสิน).....

2) หากนักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากกับเพื่อนที่นักเรียนไม่ชอบ และมีอาหารที่จำกัด นักเรียนจะทำเหมือนตัวละครในเรื่องหรือไม่ อย่างไร (ประยุกต์).....

3) ในสถานการณ์ที่ตัวละครทั้ง 2 ขาดอาหารเป็นเวลา 5 วัน ในความเป็นจริงแล้วนักเรียนคิดว่าตัวละครจะมีทางรอดชีวิตได้ไหม เพราะอะไร (ประเมิน).....

ตอนที่ 6 คำชี้แจง ให้นักเรียนลองคิดถึงปัญหาหรือข้อคำถาม และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดา เรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” เก็บไว้

คำถาม/ข้อสงสัย	คำตอบ

ตอนที่ 7 คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” อย่างมีวิจารณญาณ

1. นักเรียนคิดว่าใครหรืออะไรคือสาเหตุความวุ่นวายทั้งหมดของเรื่องนี้ เพราะอะไร (วิเคราะห์)

.....

.....

2. ถ้านักเรียนเป็นเศรษฐีจะแก้ปัญหาการขาดอาหารด้วยวิธีไหนบ้าง (ประยุกต์)

.....

.....

3. ถ้านักเรียนเป็นกะลาสีจะแก้ปัญหาการขาดอาหารด้วยวิธีไหนบ้าง (ประยุกต์)

.....

.....

4. จะเกิดอะไรขึ้นหากเศรษฐีและกะลาสีรอดชีวิตกลับไปถึงบนบกได้ (วิพากษ์)

.....

.....

5. ทำไมเรื่องสั้นเรื่องนี้จึงมีชื่อว่า “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” (ตีความ)

.....

.....

ตอนที่ 8 คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกการวิเคราะห์ใจความสำคัญด้วยเทคนิค 5W1H

การวิเคราะห์ใจความสำคัญของเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก”	
ใคร	
ทำอะไร	
ที่ไหน	
เมื่อไร	
ทำไม	
ผลเป็นอย่างไร	
เจตนาของผู้เขียน	

ตอนที่ 9 คำชี้แจง ให้นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

สรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ได้ว่า.....

ตอนที่ 10 คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเองจากการคาดเดาเรื่องในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ตอนที่ 1 และ 6 ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยก็ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องก็ประเด็น ไม่ถูกต้องก็ประเด็น

ประเด็นปัญหาและคำตอบ	ถูกต้อง/ไม่ถูกต้อง	แก้ไข

ตอนที่ 11 คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” พร้อมทั้งแนวทางการนำความรู้ไปใช้พัฒนาชีวิต (ประเมินค่า)

1) สำหรับนักเรียนแล้วนักเรียนคิดว่าเรื่องสั้น “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ให้ข้อคิด
อย่างไรกับนักเรียน (ประเมินค่า)

.....

2) นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง (ประยุกต์).....

.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณ
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “อสรพิษ” แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เรื่องสั้น

ตัดตอนจากรื่อง “อสรพิษ” ของ แดนอรัญ แสงทอง

จวนจะเย็นย่ำแล้ว แดดอ่อนร้อนแสงลงแล้ว ดวงตะวันเป็นสีแดงแก่กำนุ่นมวลอ่อนโยนลง ท้องฟ้าโปร่งโล่งเหมือนโดมแก้วผลึก หมู่เมฆแห่งฤดูร้อนเหนือเส้นขอบฟ้าทางทิศตะวันตกเมื่อต้องแสง ตะวันสาดส่องเข้าทางด้านหลัง ก็มีสีส้มเรืองรองงามประหลาด รูปทรงต่าง ๆ นานาของมันเร่งเร้า ก่อให้เกิดจินตนาการ...เขาไม่เคยบอกเล่าให้ใครฟังถึงความลับในจินตนาการของตน แม้แต่กับบรรดา เพื่อนสนิทของเขาที่ออกมาเลี้ยงวัวด้วยกันซึ่งต่างกำลังหมกมุ่นอยู่กับการเล่นกังหันที่ทำจากด้นกก ลังกา เขามองควัวของเขาที่หากินปนเปื้อนอยู่กับวัวของเพื่อน ๆ ขณะกวาดตามอง เขานับจำนวนวัวของเขาไปด้วย ยังอยู่ครบทั้งแปดตัว

เขาเป็นคนตั้งชื่อให้วัวของเขาทุกตัว พ่อและแม่ของเขาให้สิทธิ์แก่เขาเป็นพิเศษในเรื่องนี้ และ เขาก็ตั้งชื่อให้วัวแต่ละตัวของเขา...สีตัวแรกมีชื่อที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่เขาพบเห็น.. ไอ้ทุ่ง ไอ้ท่า ไอ้ป่า ไอ้เขา...อีกสองตัวต่อมามีชื่อเป็นอัญมณี คือไอ้เพชรและไอ้พลอย และเมื่อพ่อของเขาซื้อลูกวัวหนุ่ม มาอีกสองตัวเมื่อปีกลาย เขาก็ไม่ได้ลังเลเลยที่จะตั้งชื่อให้มันว่าไอ้เงินและไอ้ทอง ไอ้เพชร ไอ้พลอย ไอ้เงิน ไอ้ทอง มีกังวานคล่องจงเป็นบทเป็นกลอนดีเสียด้วยอีกเช่นกัน เขาผูกพันกับวัวทั้งแปดตัวของ เขายิ่งนัก ถ้าหากเขาไม่ได้เป็นผู้ตั้งชื่อให้แก่พวกมัน เขาคงจะรู้สึกผูกพันกับพวกมันมากมายถึง ปานนี้เป็นแน่ เขารักวัวทุกตัวของเขา ในฤดูหนาวดำ พ่อของเขาใช้ไอ้ทุ่งและไอ้ท่าไถคราด แม่ของเขา ใช้ไอ้ป่าและไอ้เขาไถคราด เขาใช้ไอ้เพชรและไอ้พลอยไถคราด โดยมีไอ้เงินและไอ้ทองเป็นวัวคู่สำรอง สำหรับใช้ทดแทนเมื่อวัวคู่ใดคู่หนึ่งอ่อนล้า หรือได้รับบาดเจ็บจากการไถคราดอันสาหัสนั้น...

เขาอายุสิบขวบแล้วในเดือนกุมภาพันธ์ที่เพิ่งผ่านไป เพิ่งจบ ป.4 เพื่อน ๆ ในหมู่บ้านทั้งชายและหญิงเรียกเขาว่าไอ้แป่ ขณะยังเรียนหนังสืออยู่ เพื่อน ๆ ที่โรงเรียน...ผู้ใหญ่บางคนในหมู่บ้านก็เรียกเขาว่าไอ้แป่...ทรงวาดมีความพึงใจอย่างยิ่งที่ได้เรียกเขาว่าไอ้แป่ ไอ้หี้ยแป่ หรือไอ้สัตว์กะหมาแป่ เรียกอย่างจงเกลียดจงชังและเหยียดหยาม มีความสุขที่ได้เน้นย้ำกับตนเองหรือกับคนอื่น ๆ ในหมู่บ้านถึงปมด้อยของเขา ทรงวาดเป็นคนทรงเจ้า เขาเป็นชายวัยกลางคนอายุประมาณห้าสิบปี ร่างเตี้ยล่ำเต็มไปด้วยมัดกล้ามเนื้อ ผิวสีดำสนิท แต่ก่อนเขาชื่อนายवादหรือไอ้वादเท่านั้น แต่แล้ววันหนึ่งเมื่อห้าปีก่อน เขาก็บอกกับทุกคนในหมู่บ้านว่าวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าแม่แพรกหนามแดงมีความประสงค์จะใช้เขาเป็นร่างทรง และเขาเป็นเพียงผู้เดียวที่สามารถอัญเชิญวิญญาณของเจ้าแม่ให้มาประทับทรงในร่างของเขาเมื่อใดก็ได้ ผู้คนจำนวนมากทั้งในแพรกหนามแดงและหมู่บ้านใกล้เคียงเชื่อเขา

การเป็นร่างทรงของเจ้าแม่แพรกหนามแดง ทำให้ผู้คนยำเกรงเขา แต่พ่อของเจ้าเด็กแขนพิการไม่เชื่อว่านายवादจะเป็นร่างทรงของเจ้าแม่แพรกหนามแดงจริง พ่อของเขา มักพูดเสมอว่าไอ้वादดีแต่หลอกคนโง่ แม่ของเขา ก็ไม่ได้แสดงความเคารพยำเกรงทรงวาดมากเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ทรงวาดจึงไม่ชอบพ่อและแม่ของเขา ทั้งพลอยไม่ชอบเขาไปด้วย และยังถึงขนาดชิงชังเขาเมื่อวันหนึ่งเขาชกลูกชายของทรงวาดเข้าที่เข้าตาอย่างจังจนตาของมันเป็นบวมปูด (เขาชกเต็มแรงโดยไม่แยะต่อข้อเท็จจริงที่ว่ามันตัวโตกว่าเขาก่อนข้างมาก-ก็มันวางอำนาจระรานก่อนทำไม) ทรงวาดพูดอยู่เสมอว่าผู้ที่สบประมาทร่างทรงของเจ้าแม่แพรกหนามแดงนั้นย่อมเท่ากับสบประมาทเจ้าแม่แพรกหนามแดงด้วย คนเช่นนี้จะประสบเคราะห์กรรมไม่ช้าก็เร็ว ทรงวาดพูดว่า การที่เขาตกต้นตาลจนแขนขวาหักใช้การไม่ได้เมื่อสองปีก่อนนั้นเป็นเพราะเขาถูกมือที่มองไม่เห็นของเจ้าแม่แพรกหนามแดงผลักให้ตกลงมา

สองปีก่อน ขณะที่เขาอายุได้แปดขวบและกำลังเรียนอยู่ชั้น ป.สาม วันหนึ่งต้นฤดูฝนเขาออกไปเลี้ยงวัวในทุ่งและพบว่าต้นตาลต้นหนึ่งกำลังมีลูกอ่อนเหมาะจะเอาไปให้แม่ของเขาแกง มันเป็นตาลหนุ่ม สูงสักเพียงสามวา... ต้นตาลมีแต่ราสีเขียวเป็นเมือกสีนเกาะจับอยู่เต็ม ทางตาลที่เขาดึงเต็มแรงนั้นหลุดออกมาง่ายตายและรวดเร็วกว่าที่เขาคิดไว้และนั่นทำให้เขาเสียหลัก ร่างของเขาก็หลุดร่วงลงมาพร้อมกับทางตาลแห่งทางนั้น เขากรีตร้องออกมาด้วยความตกใจ ...ลำตัวทางด้านขวาของเขาตกกระแทกพื้นดินเต็มแรง .. เขานอนกลิ้งเกลือกอยู่กับพื้นดิน กัดกรามแน่นและยังนอนอยู่เช่นนั้นจนตะวันลับดวงไปจากขอบทุ่ง ...กระทั่งดาวประจำเมืองพรายแสง พ่อของเขาจึงเดินทางมาถึงที่เกิดเหตุพบว่าเขากำลังนอนหายใจระรวยอยู่กับพื้น เนื้อตัวเต็มไปด้วยโคลน แขนขวาหักตรงข้อศอก ห้อยร่องแรง กระดูกไหล่ขวาเคลื่อนผิดรูป กระนั้นก็ยังกัดกรามแน่น ไม่มีน้ำตาแม้แต่เพียงหยาดเดียว โรงพยาบาลอยู่ไกลเกินไป วัดลาดโพธิ์ของหลวงพ่อหริ่งหมอรักษากระดูกผู้ลือชาก็อยู่ไกลเกินไป เขาต้องกินน้ำใบบวบแก้อาการช้ำในอยู่นานนับเดือน แต่แขนขวาและไหล่ขวาของเขาก็พิการ นับจากนั้นเป็นต้นมา นั่นทำให้ใครต่อใครเรียกเขาว่าไอ้แป่ ทำให้ทรงวาดพูดอยู่เสมอว่าอุบัติเหตุ

ครั้งนั้นเกิดขึ้นเพราะพ่อและแม่ของเขาไม่ให้ความเคารพต่อร่างกายของเจ้าแม่แพรทนามแดง มีผู้คนจำนวนมากไม่น้อยที่เห็นว่าทศนะของทรงวาดนั้นถูกต้อง และผู้คนที่ยิ่งยำเกรงเขามากยิ่งขึ้นไปอีก

พ่อแม่ของเขา ทั้งยายพลับพลึงหมอบดาแยที่ท่าคลอดให้เขา และหลวงพ่อเทียนผู้ตั้งชื่อให้เขา ไม่เคยเรียกเขาว่าไอ้แปเลย คนเหล่านี้อ่อนโยนต่อเขาเสมอ...เขาจึงรักคนเหล่านี้มากเป็นพิเศษ เขาได้พยายามแล้วว่าที่จะรักคนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน แต่เขาพบว่าเขายังคงรักคนที่ดีต่อเขามากกว่าจะรักคนอื่น ๆ อยู่นั่นเอง เขาพบว่าเขาเกลียดชังทรงวาด และพบว่าทรงวาดก็เกลียดชังเขาเช่นกัน นี่ทำให้เขาทุกข์ใจอย่างลึกซึ้ง

ในคืนลอยกระทงเขาออกไปลอยกระทงที่คลองหลังบ้าน...เขายกกระทงขึ้นจบบูชาขอขมาลาโทษ...และยังอธิษฐานขอพรจากแม่พระคงคา...ขอให้พ่อและแม่ของเขาจงทำนาได้ข้าวมาก ๆ และขอให้ชายข้าวได้ราคาดี ขอให้ยายพลับพลึงซึ่งกำลังจะย้ายจากแพรทนามแดงไปอยู่กับหลานชายของแกที่ตำบลท่าเวียงกำแพงหักอย่าเพิ่งย้ายออกไป ขอให้หลวงพ่อเทียนซึ่งขณะนั้นอาพาธกระเสาะกระแสะอันเนื่องจากความชรา จงมีสุขภาพแข็งแรงและมีอายุยืน และท้ายที่สุดก็ขอให้เขาจงอย่าได้รู้สึกเกลียดชังทรงวาดและขอให้ทรงวาดจงอย่าได้เกลียดชังเขา ต่อจากนั้นเขาจึงจุดธูปเทียนในกระทง ปล่อยกระทงลงน้ำ ฝึาคูจมน้ำหายลับสายตาไป

แดดอ่อนอรอนแสงลงยิ่งกว่าเดิม เนื้อขอบฟ้าทางทิศตะวันตกสีม่วงแกมแดงฉายฉานไปทั่ว หมู่เมฆแปรเปลี่ยนรูปทรงไปอีก ลมทุ่งยังคงพัดแรง เขามองดูท้องทุ่งอันแจ่มใสและกว้างใหญ่ไพศาล เป็นสีน้ำตาลแกมทองแลลลิวสุดสายตา... เจ้าเด็กแขนพิการมุ่งหน้าไปยังแนวไม้ใหญ่บนริมฝั่งสระใกล้ศาลเจ้า...ขอบสระทั้งสี่ด้านแน่นขนัดไปด้วยต้นไม้ใหญ่น้อย มีเถาวัลย์ระโยงระยาง...

เขากำลังคิดจะเล่นหนังตะลุง เขาเอาจริงเอาจังกับการเล่นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเล่นอะไรก็ตาม เขาทุ่มเทสุดจิตสุดใจเสมอ เขาชอบดูหนังตะลุง...เขาฝันอยากจะเป็นนายหนังตะลุงเมื่อเขาโตขึ้นแม้ว่าแขนของเขาจะใช้งานได้เพียงข้างเดียวก็ตาม

...เพื่อนพ้องของเขามากันแล้วเจ็ดคนด้วยกัน ทุกคนต่างผิวคล้ำเกรียม แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีคล้ำหม่นปุบอ่น เท้าเปลือย ทุกคนต่างสวมหมวกสานปีกกว้างและถือไม้พลอง ยืนบ้างนั่งบ้างอยู่เบื้องหน้าเขา ทุกคนฟังอย่างตั้งใจ...อันกรุงไกรใหญ่ลึบยี่สิบศอก กำแพงคอกป้อมคูตุง่า แต่ล้วนแล้วเรียวนามงามมนัณฑ์ดา ทวารารอยไฟชี้ได้ดำ ปรางปรางค์ปราสาทไซเซโย่โย่ยก พระพายโบกเพียงยอดจะถอดคว่า ฝาหนังไม้ดุนจุนประจำ ท้าวเธอทำนุสนุกสุขสำราญ

ทันทีนั่นเอง จากโพรงดินอันเร้นลับใต้ต้นมะขามใหญ่...จงอาจักษ์เพศเมียตัวหนึ่งชูคอขึ้นมาด้วยความโกรธเกรี้ยว ตัวของมันใหญ่ขนาดท่อนขาของชายที่โตเต็มที่ หลังของมันเป็นสีดำมะเมื่อมหน้าท้องเป็นสีเทาแกมเหลืองใกล้ดำแล้ว มันได้รอกอยมาเนิ่นนานแล้วที่จะออกจากโพรงของมันเพื่อไปหาอาหาร แต่เสียงต่าง ๆ ที่อยู่เหนือโพรง-เสียงเท้าที่กระทบดิน เสียงการเคลื่อนไหวของร่างกาย เสียงหัวเราะ เสียงขับขานบทกลอน-ไม่ยอมเงยบังนลงเสียที มันได้ลอบโผล่ขึ้นมาจ้องมองดูหลายหน

หลายทีแล้ว แลบลั่นสองแฉกของมันอยู่ไปมา เหล่ามนุษย์ตัวเล็ก ๆ ที่ล้วนแล้วแต่เป็นศัตรูที่เต็มไปด้วยอันตรายและความขลาด ทุกคนต่างมีกระบอกไม้ไผ่กระซบอยู่ในมือ โชคดีที่พวกมันไม่ได้เอามาหาด้วย นี่คือศัตรูที่เจ้างูพยายามหลีกเลี่ยงเสมอ ...การที่มนุษย์ตัวเล็ก ๆ เหล่านี้บุกกรุกเข้ามาทำให้มันโกรธ ไซ้ห้าฟองซึ่งวางซ้อนกันเป็นเชิงชั้นอย่างมีระเบียบในโพรงของมันทำให้มันไม่หวาดเกรงสิ่งใดและพร้อมที่จะเสี่ยงแม้แต่ชีวิต...

ในชั่วพริบตาเดียว มันยกร่างขึ้นสูง เผยให้เห็นความยาวเฉียดสองวาของมัน สายโยกเยกแผ่พังพานออก พลังจากทุกอณูของมันเดือดพล่าน เสียงซู่พอดพ้อของมันดังเหมือนบทเพลงแห่งความตาย มันได้ยินเสียงมนุษย์เล็ก ๆ วิ่งแตกตื่นส่งเสียงร้องสับสน มันได้ยินเสียงฝูงวัววิ่งตะโพงเต็มกำลัง หูกางร่า หางชี้ออก ดวงตาเหลือกลาน มนุษย์น้อยบัดนี้เหลืออยู่เพียงหนึ่งเดียวเบื้องหน้ามัน เจ้านี่เองที่นั่งอยู่บนขอนไม้เหนือปากโพรงของมัน เจ้านี่เองที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงซึ่งก่อนหน้านี้แผดลั่นไม่หยุดหย่อน เจ้านี่เองคือเป้าหมายที่เจ้างูได้คาดหมายไว้แต่แรก เป็นมนุษย์น้อยไม่สมประกอบ... เมื่อเจ้างูยี่ด่างสูงขึ้นอีก เจ้ามนุษย์น้อยก็พลันถลันยืนขึ้นด้วย ดวงตาของเจ้ามนุษย์น้อยเหลือกลาน ปากอ้าค้างเต็มไปด้วยเสียงแห่งความเจียบอันอิงอล มันตกใจเกินกว่าจะลนลานหนี มันจมดิ่งอยู่ในการละเล่นของตน เสียงมนุษย์น้อยคนอื่น ๆ ตะโกนให้สติมัน ดังมาเหมือนอยู่ในความฝัน หนีซีไอ้แป หนี แต่ร่างของเจ้ามนุษย์น้อยเบื้องหน้างูใหญ่กลับแข็งทื่อไม่เคลื่อนไหว ความโกรธเกรี้ยวของเจ้างูโหมกระพือมันยี่ด่างสูงขึ้นอีก หัวของมันแอ่นเอนมาทางเบื้องหลังเหมือนคันธนูที่จะนำวจนสุดล้า...เจ้างูฉกเต็มแรง

ห่างออกไปเพียงแค่หนึ่งช่วงแขน เจ้าเด็กแขนพิการเห็นแต่เพียงบางสิ่งบางอย่างพุ่งเข้ามายังใบหน้าของตน...แต่โดยไม่รู้ตัว เขายืนแขนซ้ายออกพร้อมกางนิ้วมือออกปะทะปะทังเข้ากับลำคอของเจ้างูที่กำลังฉกลงมา นั่น เขารู้สึกราวกับว่างามมือของเขาฉีกขาดออก แขนข้างนั้นสะเทือนและขาดิกมาถึงไหล่ เขาคว้าจับเอาไว้ได้โดยที่คมเขี้ยวของเจ้างูอยู่ห่างจากลำคอของเขาเพียงแค่เสี้ยวองคูลี

แรงจากการปะทะนั้นรุนแรงเสียจนทำให้เขาชว่นเซและเสียหลัก สะดุดกิ้งไม้มะขามแห้งกิ่งหนึ่งหักพลั่วและล้มลง ใบหน้าของเขาฟาดกับปุ่มปมของมะขามล้มต้นนั้นเข้าเต็มแรง

เจ้างูเมื่อฉกไม่ถึงเป้าหมาย และคอของมันถูกจิกจับไว้แน่นหนาอย่างนั้น ก็กระหวัดรัดร่างของเขาไว้โดยฉับพลัน ในชั่วพริบตาเดียวมันตัวด้วรัดแขนซ้ายของเขา รัดลำตัวโดยรวบเอาแขนขวาของเขาไว้ด้วยและรัดขาทั้งสองของเขารวบไว้ด้วยกัน แต่แขนข้างซ้ายของเขายังคงเหยียดยื่นออกมาและจับคอของมันไว้และเกร็งแน่น ดันหัวของเจ้างูให้ออกห่างจากตัว การขัดขืนดิ้นรนของเขายังทำให้เจ้างูโกรธเกรี้ยวแทบคลุ้มคลั่ง มันเพิ่มแรงรัดขึ้นอีก ปากของมันอ้า เขี้ยวของมันแสดยะ ขยับคอคอยักย้ายเพื่อจะได้เป็นอิสระ แต่เจ้าเด็กพิการเกร็งนิ้วมือแน่นยิ่งขึ้น เจ้างูก็ยิ่งพยายามที่จะฉกอยู่อีกแม้จะตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น ...ร่างของงูยักษ์และเจ้าเด็กแขนพิการกิ้งชูลมุนอยู่กับพื้น ...เจ้าเด็กแขนพิการรู้แต่เพียงว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เขาจะไม่ยอมปล่อยให้มือซ้ายของเขาออกจากคองูเป็นอันขาด เจ้างูก็รู้แต่เพียงว่า

มันจะต้องฉกกัดศัตรูของมันให้จงได้แม้จะเพียงครั้งเดียวก็ตาม หรือถ้าหากฉกกัดไม่ได้ มันก็จะทุ่มเท เรี่ยวแรงทั้งหมดของมันรัดบีบจนศัตรูของมันขาดใจตาย

...เขาตระหนักได้ดีว่าไม่มีใครที่จะสามารถช่วยเขาได้ เขาจึงไม่คิดถึงการตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ เขาดิ้น พยายามพลิกตัวขึ้นข้างบน เพราะการนอนอยู่กับพื้นเช่นนั้นทำให้เขาเสียเปรียบ แม้ว่าเจ้างูจะยิ่งเพิ่มแรงรัด แต่เขาก็พลิกร่างขึ้นมาบังคับงูเขา..และลุกขึ้นยืนได้สำเร็จ...

เขายืนแน่วนิ่งจ้องมองคูฟงว้าวของเขาวิงตะบึงจากไปในแสงสลัวรางของยามค่ำคืนที่กำลัง เข้มข้นขึ้นทุกที ...เขาควรจะไปหาพ่อและแม่ของเขา เขารู้ดีว่าขณะนี้พ่อและแม่ของเขาไม่ได้อยู่ที่บ้าน หากแต่อยู่ที่วัด ช่วยเหลือไม่ให้หลวงพ่อกุญแจอยู่เพราะหลวงพ่อกุญแจกำลังซ่อมกุญแจเก่า...บางทีทั้งคู่ก็นอนค้างเสียที่ศาลาการเปรียญ พ่อและแม่ของเขาอาจช่วยเขาได้ หลวงพ่อกุญแจก็อาจช่วยเขาได้...เขา จึงดุ่มเดินไปตามทางเกวียน ทุกก้าวอย่างเป็นไปอย่างช้าเชื่องและยากลำบาก มุ่งหน้าไปสู่วัดแพรก หนามแดง

...เขาตัดสินใจขึ้นไปบนวัด หลวงพ่อกุญแจ พระภิกษุอาวุโสอีกสี่รูปและสามเณรน้อยสองรูป กำลังสวดมนต์ทำวัตรเย็นกันอยู่ ...การเข้าไปรบกวณแกก็เป็นภาระที่ไม่สมควร เป็นบาป..เขาจึงตัดสินใจไม่เข้าไปรบกวณ..และตัดสินใจไม่รอคอย

...เขาเดินต่อไป มุ่งหน้าไปหาพ่อและแม่ของเขาที่กำลังเลื้อยไต่อยู่บนลานดินกว้างแห่งหนึ่ง ใกล้ป่าช้า เขาได้ยินเสียงของการเลื้อยไต่มาแต่ไกล เขาแลเห็นพ่อและแม่ของเขา..เพราะแสงตะเกียง ลานที่เขานอนอยู่กับกิ่งของต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่ง...เจ้าเด็กเคราะห์ร้ายเดินเข้าไปหาพ่อแม่ของตน เขา พยายามที่จะส่งเสียงร้องออกไปว่า พ่อ แม่ แต่ถ้อยคำไม่เป็นใจกับเขา...เจ้างูยักษ์ยังคงกระหวัดรัดร่าง ของเขาไว้แน่นและมือซ้ายของเขายังจับอยู่ที่คอของเจ้างูอย่างมั่นคง...แม่ของเขาเป็นผู้เห็น ก่อน แม่หงะ และซึ่มมือมายังเขา พ่อของเขาชะงัก ...เมื่อแม่ออกวิ่งอย่างคนขวัญกระเจิง กลับไปทางวัด พ่อของเขาก็ออกวิ่งตามไปด้วย ...พ่อและแม่ของเขาไม่มีท่าทีแม้แต่จะน้อยใจว่าจะจดจำเขาได้

...เขาเดินเข้าไปตามทางเดินในหมู่บ้าน...เพื่อน ๆ ของเขาคงบอกทุกคนในหมู่บ้านให้ได้รับรู้ถึง สิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับเขาแล้ว...เกือบทุกคนในหมู่บ้านชุมนุมกันอยู่ที่นั่น ...เมื่อเขาเดินเข้าไปใกล้ คนเหล่านั้นก็ถลาถอยออกไป ส่งเสียงครวญครางสั่นเทาด้วยความอัศจรรย์ใจและหวาดกลัว

ทรงวาดก็สนลานออกมาทรุดกราบลงกับพื้น คนอื่น ๆ อีกหลายคนก็พากันทำตาม “นั่นยังงู ของเจ้าแม่แพรกหนามแดง เจ้าแม่ใช้งูของเจ้าแม่มาลงโทษคนที่ลบหลู่เจ้าแม่” ...เขาไม่อาจพูด ออกไปได้ว่าเขามาที่นี่เพื่อขอความช่วยเหลือ

ในที่สุด ชายวัยกลางคนผู้หนึ่งซึ่งถือปืนยาวอยู่ในมือก็เดินอย่างกริ่งเกรงเข้ามาหาเขา ... พวกเขาเริ่มตบปรึกษาหารือกันอีกครั้ง...เป็นไปได้ไหมที่เรจะช่วยกันจับหัวของงูไว้และช่วยกันแะ ง้างหางของงูออกเพื่อผ่อนคลายการรัดจริง เป็นไปได้ไหมที่จะฆ่างูเสียในทันทีด้วยการช่วยกันจับหัวของ

มันไว้และเชือดคอของมันเสียด้วยมีดอันคมกริบ ...ใครจะลงมือเป็นคนแรก และที่สำคัญที่สุดอย่าลืมนะว่ามันคืองูพิษ! และอาจเป็นจงอางยักษ์ของเจ้าแม่แพรกหนามแดง

แล้วทรงวาดก็ก้าวเข้ามาสมทบ... “นี่คือของเจ้าแม่แพรกหนามแดง ใครบังอาจแตะต้องงูตัวนี้จะต้องมีอันเป็นไป ไอ้เจ้าเด็กคนนี้ได้ลบหลู่เจ้าแม่เสมอมาทั้งในที่ลับและที่แจ้งจนเจ้าแม่ไม่อาจยกโทษให้มันได้อีกต่อไป โทษทัณฑ์ที่มันได้รับนี้ยังนับว่าน้อยไปด้วยซ้ำ ปล่อยให้เรื่องนี้เป็นไปตามที่เจ้าแม่จะต้องการเถิด นี่คือการเห็นของข้า เพื่อเห็นแก่ดวงวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าแม่แพรกหนามแดง ขออย่าได้มีใครมีความเห็นผิดแผกไปจากนี้เลย”

ทรงวาดเดินเข้ามาใกล้เขา...ในดวงตาของคนทรงเจ้า เจ้าเด็กแขนพิการเห็นรอยยิ้มแห่งชัยชนะ มีแต่เขาเพียงคนเดียวเท่านั้นที่รู้ว่านั่นคือชัยชนะของนักลวงโลกผู้ยิ่งใหญ่ เขารู้แล้วว่าคำอธิษฐานของเขาต่อแม่พระคงคาในคืนลอยกระทงที่ผ่านมาที่ว่า ‘ขอให้ข้าอย่าได้เกลียดชังทรงวาดเลย และขออย่าให้ทรงวาดเกลียดชังข้า’ นั้นไม่สัมฤทธิ์ผลดังที่เขาได้คาดหมาย และแล้วทุกองคาพยพของเจ้าเด็กพิการก็พลันอ่อนยวบสิ้นแรง

...เขารู้ว่าเขาไม่อาจพึ่งพาผู้ใดได้อีกต่อไปแล้ว แล้วในวินาทีนั่นเอง หลังจากการกรีดร้องเต็มเสียงยี่ดยาวออกมาครั้งหนึ่ง เขาปล่อยอุ้งมือซ้ายของเขาออกจากลำคอของงู ถอนหายใจ ไบหน้าของเขาจมลงต่ำอย่างยอมจำนน

หัวของเจ้าจงอางยักษ์หักพับลง ตลอดลำตัวของมันอ่อนเปลี้ยไร้พลัง มันตายแล้ว ไม่มีใครรู้ว่ามันตายตั้งแต่เมื่อใด เมื่อผู้คนช่วยกันจ้างแวงเคลายวงรัดของมันออกจากตัวของเจ้าเด็กแขนพิการ พวกเขา ก็กระทำได้อย่างง่ายดาย พวกเขาต่างยังคงหวาดกลัวและอัศจรรย์ใจในขนาดอันมหึมาของมันและต่างพากันแสดงความคิดเห็นไปต่าง ๆ นานา แต่เจ้าเด็กแขนพิการไม่แยแสสนใจใครหรือสิ่งใด ดวงตาของมันเหม่อลอย บางครั้งยิ้ม บางครั้งหัวเราะ บางครั้งร้องไห้ บางครั้งพูดจาจิม ๆ จำ ๆ พึม ๆ พำ ๆ กับตนเอง สติของเขาวิปลาสไปโดยสิ้นเชิงแล้ว นับตั้งแต่วันที่ที่เขาตัดสิ้นใจยอมจำนนนั้น

ที่มา: แด่นอรัญญา แสงทอง (นามแฝง). (2557). “อสรพิษ.” ใน อสรพิษและเรื่องอื่น ๆ. หน้า 13-51. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สามัญชน.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว โดยตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ ท้ายใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้น อย่างมีวิจารณญาณ

1. เรื่องสั้น “อสรพิษ” มีใจความสำคัญของเรื่องอย่างไร

- 1) งูจงอางเป็นทาสของเจ้าแม่แพรกหนามแดง มันถูกส่งตัวให้มาจัดการทำลายผู้ที่ลบหลู่เจ้าแม่ นั่นคือครอบครัวของเด็กชายพิการ
- 2) งูจงอางถือเป็นงูพิษที่ร้ายแรงมาก ไม่สามารถมีใครเอาชนะความอาฆาตของมันได้ แม้แต่คนทรงเจ้ายังต้องกราบไหว้ และการกราบไหว้เท่านั้นจะทำให้ทุกคนรอด
- 3) งูจงอางหวงไข่ของมันจึงได้ออกมาฉกเด็กชายพิการ คนทรงได้ทีจึงบอกชาวบ้านว่าเป็นความต้องการของเจ้าแม่แพรกหนามแดงที่ส่งงูจงอางมาเพื่อจะลงโทษผู้ที่ลบหลู่ท่าน
- 4) หน้าที่คนทรงคือผู้นำทางจิตวิญญาณของคนในหมู่บ้าน ผู้ที่เชื่อและกราบไหว้เจ้าแม่แพรกหนามแดงจะอยู่รอดปลอดภัย และคนที่ไม่เชื่อก็คงต้องได้รับผลที่จะเกิดจากงูเจ้าที่นั่น

2. คำว่าอสรพิษ หมายถึง สัตว์มีพิษในเขี้ยว มักหมายถึง งูพิษ หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึง คนที่ลอบทำร้ายหรือให้ร้ายได้แม้แต่ผู้มีคุณ นักเรียนคิดว่า อสรพิษที่แท้จริงในเรื่องนี้คือใคร เพราะเหตุใด

- 1) เพื่อน ๆ ของเด็กชายพิการ และชาวบ้าน เพราะพวกเขาเห็นแก่ตัวและเต็มไปด้วยความกลัว แม้ยามที่เห็นเพื่อนมนุษย์ยากลำบากก็ไม่ช่วยเหลือเพียงเพราะกลัวว่าอันตรายจะกลับมาสู่ตัวเอง
- 2) เด็กชายพิการ เพราะเป็นคนดีจริง ถือตัวเองว่าเก่ง ครั้งหนึ่งที่เขาได้ชกต่อยลูกชายของทรงवाद ไม่กราบไหว้เจ้าแม่แพรกหนามแดง และต่อสู้กับงูจงอางอย่างไม่เกรงกลัว
- 3) ทรงवाद เพราะเขามีจิตใจที่อาฆาตต่อครอบครัวของเด็กชายพิการ แม้เด็กชายพิการตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากเขาก็ไม่ช่วยเหลือแต่ยังรู้สึกถึงชัยชนะของตัวเองอีกด้วย
- 4) งูจงอาง เพราะ เป็นสัตว์เดรัจฉานที่ดุร้าย มีพิษที่ร้ายแรงที่สุด และไว้ใจไม่ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า แม่หมอนงูยังตายเพราะงู

ข้อความต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 9 - 13

ข้อความที่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ หลังข้อความ

ข้อความที่ไม่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ✗ หลังข้อความ

ข้อความ	เครื่องหมาย
9. นาคราช, ภูซังค์, อหิ และเงี้ยว เป็นคำพ้องความหมายของคำว่า อสรพิษ	
10. การปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อถูกงูพิษกัดคือ ให้ใช้ปากดูดเลือดบริเวณบาดแผลออกเท่าที่ทำได้ ล้างแผลให้สะอาด ฟอกด้วยสบู่หรือด่างทับทิม ใช้ผ้าสะอาดซับแผลให้แห้ง อาจตามบริเวณแผลให้อยู่ในระดับต่ำกว่าหัวใจ ก่อนเข้าพบแพทย์	
11. ฤดูฝนเป็นฤดูที่ต้องระวังงูให้มาก เพราะฤดูฝนบางแห่งอาจมีน้ำท่วมขัง ทำให้สัตว์เลื้อยคลานหนีน้ำ อาจเข้ามาอยู่ในที่อยู่อาศัยของประชาชนได้	
12. งูเขียวพระอินทร์ งูเหลือม งูสิง เป็นงูที่มีพิษ	
13. งูจงอางเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พุทธศักราช 2535	

14. ในเรื่องอสรพิษ เด็กชายพิการเป็นคนดีหรือไม่ เพราะอะไร

- 1) ดี เพราะเขามีความกล้าหาญ คิดถึงผู้อื่นเสมอ แม้กับคนที่เขาเกลียดเขาก็พยายามที่จะไม่เกลียด
- 2) ดี เพราะเป็นคนที่มีความกล้าและมีสติเสมอ เมื่อเขาต่อสู้กับงูเขาก็ต่อสู้อย่างไม่ลดละ
- 3) ไม่ดี เพราะเขาไม่กราบไหว้และบูชาเจ้าที่ในถิ่นฐานบ้านเกิดที่ตนเองอยู่อาศัย
- 4) ไม่ดี เพราะเขามีจิตใจคิดเคียดแค้นโกรธเกลียดตรงवादตลอดเวลา

15. ใครที่เสี่ยงต่อการถูกงูกัดมากที่สุด

- 1) เอลซ่าเป็นคนรักสัตว์ เธอมักจะเลี้ยงสุนัขไว้ในบ้านที่หลาย ๆ ตัวเสมอ
- 2) จัสมินไม่ชอบแมลงและนก เธออาศัยอยู่ในบ้านชั้นเดียว จึงต้องติดมุ้งลวดและหาตาข่ายมาติดตามช่องประตูและหน้าต่าง
- 3) เอลเรียลเป็นคนรักธรรมชาติ เธอชอบนำอาหารไปนั่งรับประทานที่สวนหลังบ้านเพราะมีต้นไม้ร่มรื่นและจะได้นั่งมองปลาในสระน้ำด้วย
- 4) โมนาอาศัยอยู่กับพ่อที่เปิดเป็นร้านซ่อมรถ เธอไม่ค่อยชอบกลิ่นของน้ำมันเครื่องสักเท่าไร แต่ก็ เป็นสิ่งที่เธอต้องอดทนกับมันมาตลอด

กระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ข้อ	ตัวเลือก	ก	ข	ค	ง
		1)	2)	3)	4)
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					

ข้อ	ตัวเลือก	ข้อความที่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓
		ข้อความที่ไม่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ×
9		
10		
11		
12		
13		

ข้อ	ตัวเลือก	ก	ข	ค	ง
		1)	2)	3)	4)
14					
15					

เฉลยกระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อ	ตัวเลือก	ก	ข	ค	ง
		1)	2)	3)	4)
1				×	
2				×	
3				×	
4			×		
5				×	
6		×			
7			×		
8				×	

ข้อ	ตัวเลือก	ข้อความที่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ข้อความที่ไม่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ×
	9	
10		×
11		✓
12		×
13		✓

ข้อ	ตัวเลือก	ก	ข	ค	ง
		1)	2)	3)	4)
14		×			
15				×	

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

หลังเรียน (30 ข้อ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × หน้าคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. พาดหัวข่าวข้อใดต่างจากข้ออื่น

- 1) ลูกเห็บถล่มเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวถ่ายภาพ สนสนบ่อแก้ว ชาวโพนราวกะนามิ
- 2) ไทยร้อนติดอันดับโลก พุ่งเป็น 6 พื้นที่ ทะลุเลย 40 องศา เผยจังหวัดร้อนสุด ๆ
- 3) ผู้โดยสารชี้ ขึ้นคาร์ดเมล์ แต่ช่วยเพิ่มคุณภาพรถ คนขับ การบริการตามเงินด้วย
- 4) แดดร้อน! เมฆสีแดงก้อนมหึมา ลอยเหนือท้องฟ้าภูเก็ต เห็นกันทั้งเกาะ

2.

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทาน.....(1).....ให้ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี นำนายทหารราชองครักษ์พิเศษ นายตำรวจราชองครักษ์พิเศษ นายทหารราชองครักษ์ นายตำรวจราชองครักษ์ ราชองครักษ์ในพระองค์ และนายตำรวจราชองครักษ์ในพระองค์ที่.....(2).....ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อ รวม 1,205 นาย เฝ้าฯ กราบพระบาท.....(3).....ความจงรักภักดี และ.....(4).....สัตย์ปฏิญาณ ณ ศาลา ดุสิตาลัย สวนจิตรลดา

หนังสือพิมพ์ข่าวสด

1) พระวโรกาส	ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ	ถวาย	แสดง
2) พระวโรกาส	ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ	แสดง	ถวาย
3) พระราชวโรกาส	ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ	ถวาย	แสดง
4) พระราชวโรกาส	ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ	แสดง	ถวาย

3.

นายวิชัย โภชนกิจ อธิบดีกรมการค้าภายใน (คน.) กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมรับมืออากาศร้อนและภัยแล้งจากนี้ว่า ขณะนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำลังติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ตอนนี้อยู่ยังไม่ถือว่าเป็นภัยแล้ง แต่อากาศร้อนอบอ้าวกว่าปกติ ซึ่งยอมรับว่ากำลังมีผลกระทบต่อการเพาะปลูกพืชในหลายพื้นที่แล้ว เช่น ปลูกข้าวนาปรัง คาดว่าอากาศที่ร้อนมากจะทำให้ผลผลิตข้าวเปลือก นาปรังต่ำกว่าคาดการณ์ หรือต่ำกว่า 7.5 ล้านตัน รวมถึงผักใบบางชนิดเสียหายและมีผลต่อราคาสูงขึ้น เช่น ผักสำหรับทำสลัด พบว่าราคาขยับแล้ว 30% รวมถึงผักปวยเล้ง ผักกวางตุ้ง ส่วนมะนาวราคาสูงตามฤดูกาลหน้าร้อนอยู่แล้ว

หนังสือพิมพ์มติชน

ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- 1) ตอนนี้อยู่ยังไม่ถือว่าเป็นภัยแล้ง แต่อากาศร้อนอบอ้าวกว่าปกติ
- 2) ยอมรับว่ากำลังมีผลกระทบต่อการเพาะปลูกพืชในหลายพื้นที่แล้ว
- 3) ผักใบบางชนิดเสียหายและมีผลต่อราคาสูงขึ้น เช่น ผักสำหรับทำสลัด พบว่าราคาขยับแล้ว 30%
- 4) คาดว่าอากาศที่ร้อนมากจะทำให้ผลผลิตข้าวเปลือกนาปรังต่ำกว่าคาดการณ์ หรือต่ำกว่า 7.5 ล้านตัน

4. วันที่ 23 เม.ย. นายแพทย์หนุ่ม โปสต์เฟซบุ๊กส่วนตัวชื่อ Yoothawe Sirjan โดยโพสต์ภาพถ่าย เหล็กสองเส้นเล็ก ๆ วางอยู่บนผ้าก๊อชสีขาว พร้อมระบุว่า เหล็กไหลมีจริงหรือ คนไข้อยู่ 40 ปี ฟังเหล็กไหลมากับ “หมอชาวบ้าน” วันนี้ตำแหน่งที่ฝังเริ่มบวม อักเสบ เลยมาเอาออก
- หลังจากทำหัตถการเสร็จ ผมฟังธงเลยครับ “เหล็กไหล มีอยู่จริง” ไหลไปซ้ายที ขวาที เอาออก โคตรยาก ถ้ามีเคสต่อไปตัวใครตัวมัน พร้อมทั้งติดแฮชแท็กว่า #ได้ข่าวพ่อหมอกำลังอวดอ้างฝังอีกเป็นสิบ เคส #สิ่งดี ๆ ที่พ่อหมอมอบให้
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด

จากข้อความข้างต้นนายแพทย์ได้กล่าวสรุปว่า “เหล็กไหล” มีจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- 1) มีจริง เพราะคนไข้อยู่ 40 ปี ได้ไปฝังเหล็กไหลมาจากหมอชาวบ้าน
- 2) มีจริง เพราะมีคนมาติดต่อขอฝังเหล็กไหลกับหมอชาวบ้านอีกเป็นจำนวนมากว่าสิบคน
- 3) ไม่มีจริง เพราะเพียงความเชื่อที่สืบทอดกันมาของคนไทยตั้งแต่สมัยโบราณเท่านั้น
- 4) ไม่มีจริง เพราะนายแพทย์ได้ทำการผ่าตัดให้กับคนไข้ที่ฝังเหล็กไหลมาแล้วเนื่องจากเกิดอาการบวม

อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 5 - 6

ชาวเน็ตแห่แชร์กว่า 15,000 ครั้ง เผยภาพสุดสะเทือนใจเมื่อทีมสัตวแพทย์ผ่าซากเต่าตนุ ที่บริเวณหาดเจ้าหลาว จ.จันทบุรี ซึ่งพบขยะจำพวกพลาสติกจำนวนมากอยู่ในทางเดินอาหาร วอนมนุษย์งดใช้วัสดุที่ทำจากพลาสติก เพราะเป็นการทำลายธรรมชาติ และใช้เวลาย่อยสลายเป็นระยะเวลานาน

ผู้จัดการออนไลน์

5. จากข่าวข้างต้น พฤติกรรมของใครที่มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาการใช้ถุงพลาสติกได้น้อยที่สุด
 - 1) สุชาติรับประทานไอศกรีมจากโคน
 - 2) สุกัญญานำตะกร้าสานไปจ่ายตลาดด้วยทุกครั้ง
 - 3) สุวิทย์ซื้ออาหารที่บรรจุด้วยภาชนะที่ทำจากชานอ้อย
 - 4) สุขชาติเก็บถุงพลาสติกที่ได้จากห้างสรรพสินค้ามาใช้ใหม่หลาย ๆ รอบ
6. จากข่าวข้างต้นเจตนาของข่าวต้องการให้เกิดคุณธรรมในข้อใดมากที่สุด
 - 1) ความรับผิดชอบ
 - 2) ความประหยัด
 - 3) ความมีวินัย
 - 4) ความอดทน
7. อ่านบทโฆษณาต่อไปนี้แล้ววิเคราะห์ว่าข้อใดที่โฆษณาไม่ได้กล่าวถึง

รีจอยส์ เพอร์ฟิวม คอลเล็กชั่น แชมพูน้ำหอมแท้ระดับพรีเมียม

รีจอยส์ ผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผม เปิดตัว “รีจอยส์ เพอร์ฟิวม คอลเล็กชั่น” แชมพูน้ำหอมแท้ระดับพรีเมียม ผสมผสานน้ำหอมแท้ระดับพรีเมียมแตกต่างจากแชมพูทั่วไป มอบกลิ่นหอมที่นำหลงใหลให้กับเส้นผมและติดทนนาน ตลอดวัน สะท้อนความลึกซึ้ง เย้ายวนด้วยกลิ่นหอมสดชื่นจากแอปเปิ้ลและกุหลาบสายพันธุ์พิเศษ จากประเทศตุรกี

- 1) ส่วนประกอบ
- 2) คุณสมบัติ
- 3) พาดหัว
- 4) วิธีใช้

8. โฆษณาข้อใดต่างจากข้ออื่น

- 1) สปาเซ็นวารี โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์
ขอนำเสนอ อีกหนึ่งศาสตร์ การนวดที่มีเอกลักษณ์ของทางภาคเหนือที่สืบทอดมายาวนาน
กับแพ็คเกจสปาเพื่อสุขภาพ “นวดตอกเส้น”
- 2) สบู่ MADAME HENG สามพลังความสมดุล สู่การดูแลผิวที่สมบูรณ์แบบ ไฮยาโลโรนิก
แอซิด อโลเวร่า และ ไลโพโปรตีน
- 3) Tellme SPORTS TWO WAY POWDER CAKE SPF 20 แป้งสปอร์ต ทู-เวย์ 4 รุ่น
ด้วยคุณสมบัติ เด่น ที่มีให้คุณเลือกใช้ได้เหมาะกับผิว ง่าย เรียบลื่น ปกปิดได้แนบเนียน
พร้อมปกป้องจากแสงแดด สามารถกันน้ำได้ ให้ใบหน้าสวยนวลเนียน...เนิ่นนานตลอดวัน
- 4) ปรีนเตอร์ HP เครื่องพิมพ์สำหรับใช้ที่บ้านและสำนักงานในบ้านของ HP เรากำลังนำเสนอ
การพิมพ์รูปแบบใหม่ด้วยการสร้างผลงานที่เป็นรูปธรรม ทำให้การพิมพ์มีความเป็นส่วนตัว
สะดวก เชื่อถือได้ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

9.

KA UV EXTREME PROTECTION SPRAY SPF 50+ PA+++ COVER ALL UV RANGE

สเปรย์กันแดด สูตร...กันน้ำ แคร็ก แคร็ก พิซซซ เขย่า...แล้วฉีด...ละอองนุ่ม

ให้การปกป้องเต็มสุดขีด ด้วยนวัตกรรม Ex-Solar Protection เหมาะสำหรับผิวหน้าและผิวกาย
เบาสบาย แห้งเร็ว เสมือนละอองนุ่มสัมผัสผิว ไม่มัน ไม่เหนอะ กันน้ำ กันเหงื่อ ได้ดี พร้อมปกป้องแดดได้
อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งรังสี UV และ รังสี IR ปกป้องลึกถึงชั้นผิว DNA เหมาะกับทุกกิจกรรมกลางแจ้ง
สามารถฉีดสเปรย์ได้ถึง 360° สะดวก พกง่าย ฝาล็อคได้...ไม่เลอะ พร้อมปกป้องแดดจัดได้ตลอดทั้งวัน

ข้อความ “สามารถฉีดสเปรย์ได้ถึง 360°” คำว่า “360°” อ่านว่าอย่างไร

- 1) 360 องศาฟาเรนไฮต์
- 2) 360 องศาเซลเซียส
- 3) 360 องศาลิปด
- 4) 360 องศา

10. อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาโฆษณาว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

กาแฟ Siam Coffee กาแฟผสมคอลลาเจน สามารถดื่มได้เป็นประจำทุกวัน จะช่วยทำให้น้ำหนักลด หุ่นสวย เปรี้ยว กระชับ และมีส่วนผสมของคอลลาเจน ทำให้ผิวสวยอีกด้วย ดิฉันลองแล้วแล้วคุณละ ลองหรือยัง

- 1) น่าเชื่อถือ เพราะผู้โฆษณาอ้างว่าได้ทดลองใช้แล้วได้ผล
- 2) น่าเชื่อถือ เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของคอลลาเจน
- 3) ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นโฆษณาเกินจริงไม่มีข้อมูลอ้างอิงที่ชัดเจน
- 4) ไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่มีการกำหนดราคาขายหรือบอกส่วนผสมของกาแฟที่ชัดเจน

11. **TPILP SUPER PREMIUM Skim Coat TPI M650P ปูนฉาบผิวบางพิเศษ**
 ใหม่ สูตรมันวาว แร่งยึดเกาะแน่น ทนต่อการขูดขีด ไม่ดูดซึมความชื้น เรียบเนียนพิเศษ
 เป็นปูนสำเร็จรูป สำหรับงานฉาบบาง เพื่อตกแต่งและปกปิดผิว รีวรอยต่าง ๆ ทำงานด้วยเกรียง
 ขัดมัน ใช้ฉาบเป็น Finishig Coat ทำให้ผิวเรียบเนียนเป็นพิเศษ ปกปิดผนังปูนฉาบที่มีความหยาบไม่
 เรียบร้อย รอยแตกกระจาย ผิวฉาบไม่สม่ำเสมอ เป็นต้น และสามารถทำเป็นผนังเปลือย หรือทาสีทับได้

จากโฆษณาข้างต้น ผลลัพธ์ดังกล่าวดังกล่าวใช้ในขั้นตอนใดของการก่อสร้าง

- 1) งานก่อผนัง
- 2) งานฉาบผนัง
- 3) งานวัสดุตกแต่งพื้นผิว
- 4) งานเตรียมพื้นที่และวางผังอาคาร

12. **Zam - bug ขี้ผึ้งแซม - บัค**
 Zam - bug ขี้ผึ้งสมุนไพร ใช้ทาผิวเพื่อลดการอักเสบติดเชื้อ รวมถึงแผลจากคคมืด ฟกช้ำ เคล็ด
 แผลเปื่อย หรือแม้แต่บรรเทาหวัด แก้ปวดฟัน แผลงัดต่อย อีกทั้งใช้ทาบริเวณหลัง ขา และเท้า แก้ปวด
 แก้หือเลือดตามผิวหนังอีกด้วย ใช้ได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ มีกลิ่นหอมไม่ทำให้แสบร้อน
 วิธีใช้ ยานี้เพียงแต่ทาถูบริเวณที่มีการอักเสบ และเป็นยาใช้ภายนอกเท่านั้น

หากเป็นแผลที่เกิดจากแมลงสัตว์กัดต่อยแต่ไม่มีผลผลิตขี้ผึ้งแซม - บัค ข้อใดไม่ควรใช้ทดแทน
 การรักษาหรือบรรเทาอาการได้

- 1) พิมเสนน้ำ
- 2) ยาหม่อง
- 3) มะนาว
- 4) ขมิ้น

13. **นิทานเรื่อง ไปได้พลอย**
 เข้าวันหนึ่ง ขณะที่พ่อไก่อากำลังคุยเขี่ยหาอาหารบนลานดิน พ่อไก่อก็เขี่ยเจอพลอยเม็ดงาม ส่อง
 ประกายวิบวับ จึงรำพึงขึ้นว่า "นี่ถ้าช่างทองได้พลอยงามเม็ดนี้ เขาคงจะดีใจมาก แต่สำหรับข้าแล้ว ข้าแคว
 เม็ดเดียวยังมีค่ามากกว่าพลอยเม็ดโตเสียอีก"
 ในที่สุด พ่อไก่อก็เลิกสนใจพลอยเม็ดนั้น หันไปก้มหน้าก้มตาคุยเขี่ยหาอาหารของตนต่อไป
 นิทานอีสป

ข้อใดกล่าวถึงข้อคิดจากนิทานเรื่องไปได้พลอยไม่ถูกต้อง

- 1) บางสิ่งมีค่าสำหรับบางคน
- 2) ของทุกอย่างมีค่าในตัวเอง
- 3) สิ่งของจะมีค่าเมื่ออยู่กับคนที่เห็นค่า
- 4) แต่ละคนให้คุณค่าสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน

14. เด็กชายกับเด็กหญิงเล่นด้วยกัน เด็กชายมีลูกแก้วที่เก็บสะสมไว้ เด็กหญิงมีลูกกวาดอยู่หนึ่งถุง เด็กชายเสนอว่าจะให้ลูกแก้วทั้งหมดของตนเพื่อแลกกับลูกกวาดของเด็กหญิง สาวน้อยตกลง เด็กชายแอบเก็บลูกแก้วลูกที่ใหญ่ที่สุดและสวยที่สุดไว้ แล้วให้ส่วนที่เหลือแก่เด็กหญิง เด็กหญิงให้ลูกกวาดทั้งหมดดังที่ได้ตกลงไว้
- คืนนั้น เด็กหญิงหลับสบาย แต่เด็กชายนอนไม่หลับ เพราะเฝ้าสงสัยว่าเด็กหญิงจะแอบซ่อนลูกกวาดไว้บ้างดังที่เขาซ่อนลูกแก้วของตน
- วิภาดา กิตติโกวิท

ข้อคิดจากนิทานเรื่องนี้สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ผู้ให้สิ่งที่เลิศ ย่อมได้สิ่งที่เลิศอีก” หรือไม่ เพราะเหตุใด

- 1) สอดคล้อง เพราะการให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ย่อมได้รับสิ่งที่บริสุทธิ์เพิ่มอีกคือความสบายใจ
- 2) สอดคล้อง เพราะการให้สิ่งที่เรามีอยู่แล้ว ย่อมได้รับสิ่งที่ไม่เคยมีกลับมาไม่มากนักน้อย
- 3) ไม่สอดคล้อง เพราะการให้ของที่ดีแก่คนที่ไม่ดีย่อมส่งผลให้เกิดการเสียเปรียบ
- 4) ไม่สอดคล้อง เพราะการให้สิ่งของที่เจ้าของยังรักและหวงอยู่ ย่อมนำทุกข์มาให้มากกว่าสุข

15. นิทานเรื่องใดต่างจากข้ออื่น

- 1) การหาแหวนวงนิตเดียวบนพื้นที่อันกว้างใหญ่ไพศาล ไม่ใช่ของที่ทำได้ง่าย ๆ นัก เขาต้องควักโคลนและเอาน้ำกรีดไปตามโคลนจนทั่วโลกจึงได้พบแหวนอันมีค่า ซึ่งทำให้เจ้าหญิงทรงดีพระทัยมาก หลุมลึกที่ค้นหาแหวนชุดนี้ได้กลายเป็นมหาสมุทรในสมัยต่อมา (ส. พลายน้อย)
- 2) เจ้าสุณัษต์ถ์นั้นก็ยังคงตระเวนอยู่บนท้องฟ้าเหนือโลกมนุษย์เพื่อจับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์สุริยคราสและจันทร์คราสเป็นเครื่องหมายว่าเจ้าสุณัษต์ถ์ยังมีชีวิตอยู่ และยังคงพยายามที่จะคาบดวงอาทิตย์และดวงจันทร์นำแสงสว่างกลับไปถวายพระราชา และเห็นจะต้องสงสัยหรือกว่าเจ้าสุณัษต์ถ์จะต้องพยายามอยู่ชั่วกัลปาวสาน (ส. พลายน้อย)
- 3) คางคกกล่าวว่าลูกชายตัวโตของฉันทัดต้นไม้ของมันเป็นมาทำด้ามค้อนสำหรับตอกตาดูประดับดาวในท้องฟ้า ต้นไม้ของลูกชายตัวที่สองของฉันทัดโคนเอามาทำด้ามเสียม สำหรับขุดทางให้ทางช้างเผือก...ส่วนลูกชายตัวที่สามของฉันทัดโคนเอามาทำด้ามค้อนใช้ตอกตาดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ให้ติดกับท้องฟ้า...ด้วยเหตุนี้ทั้งกลางวันและกลางคืนก็ตอทยอมรับว่านายคางคกเป็นผู้ที่อาวุโสที่สุด (ส. พลายน้อย)
- 4) ชายแข็งแรงได้ลงไปยังโลกและแบกหมอนทองแดงค่าสวรรค์ไว้ สวรรค์จึงไม่ทรุดอีกต่อไป ...แต่เนื่องจากหมอนทองแดงและสวรรค์หนักมาก จึงทำให้บ่าของเขารู้สึกเจ็บ และเพื่อจะบรรเทาความเจ็บปวดนั้น เขาจึงใช้กลวิธีเปลี่ยนจากไหล่ซ้ายไปไหล่ขวา...และทุกครั้งที่เขาเปลี่ยนหมอนให้ไปอยู่อีกไหล่หนึ่งนี่เองที่ทำให้แผ่นดินไหว เพราะกำลังของชายผู้นั้น (ส. พลายน้อย)

16. จากนิทานในข้อที่ 15 จัดอยู่ในนิทานประเภทใด

1) นิทานวีรบุรุษ	2) นิทานเข้าแบบ
3) นิทานประจำถิ่น	4) นิทานเล่าอธิบายเหตุ

17.

นิทานล้านนา เรื่อง เชียงเมี่ยงแบ่งช้าง

เจ้าผู้ครองนครให้เสนามาเรียกเชียงเมี่ยงไปพบ แล้วตรัสว่า “เออ เจ้าเชียงเมี่ยง ข้าทราบเจ้าจับช้างได้ใช่ไหม”

เชียงเมี่ยงกราบทูลว่า “เป็นความจริงพระพุทธเจ้าข้า หากพระองค์มีพระประสงค์ข้าพระพุทธเจ้าขอแบ่งให้พระองค์ครึ่งหนึ่ง”

เจ้าผู้ครองนครสรรวออกมาด้วยความพอพระทัย “เออ... เจ้านี้รู้หลักกฎหมายและขนบธรรมเนียมของบ้านเมืองดีนี่ เจ้าจะแบ่งส่วนไหนให้เราล่ะ” เจ้าผู้ครองนครถาม

เชียงเมี่ยงนั่งคิดสักครู่ก็กราบทูลว่า “ข้าพระพุทธเจ้าเป็นข้าแผ่นดินของพระองค์ ดังนั้นข้าพระพุทธเจ้าจึงเปรียบเหมือนช้างเท้าหลัง พระองค์เป็นช้างเท้าหน้า ข้าพระพุทธเจ้าขอมอบครึ่งส่วนหน้าให้พระองค์ ส่วนครึ่งหลังเป็นของข้าพระพุทธเจ้าเองพระพุทธเจ้าข้า”

เจ้าผู้ครองนครตบพระหัตถ์ด้วยความพอพระทัย “ดีแล้ว ๆ เจ้าพูดถูกต้อง เจ้าคอยดูแลช้างให้ดีก็แล้วกัน”

เชียงเมี่ยงปล่อยช้างให้เข้าไปเข้าสวนกินกล้วยกินต้นหมาก ต้นมะพร้าวของชาวบ้าน ชาวบ้านจับเรียกค่าไถ่เชียงเมี่ยงก็ให้ไปเบิกเอาจากท้องพระคลัง เพราะส่วนหน้าของช้างเป็นผู้นำ ดังนั้นเจ้าผู้ครองนครจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบใช้ ส่วนของตนอยู่ข้างหลังต้องเดินตามเท้าหน้าไปจึงไม่ได้รับผิดชอบ

ต่อมาช้างนั้นได้ตกหลุม เชียงเมี่ยงก็รับค่าจ้างทั้งหมดเพราะถือส่วนที่ออกแรงที่สุดคือส่วนข้างหลัง เจ้าผู้ครองนครทราบเรื่องราวเห็นว่า ถ้าพระองค์ยังทรงขึ้นรับส่วนแบ่งเช่นนี้คงขาดทุนเรื่อยไป ดังนั้นพระองค์จึงตรัสบอกเชียงเมี่ยงว่า “อ้ายเชียงเมี่ยงเอ๋ย ช้างที่เจ้าแบ่งส่วนข้างหน้าให้ข้ามันข้าขอคืนให้เจ้า ข้าไม่ขอรับเอาอีกต่อไปแล้ว ขอยกให้เจ้าทั้งหมด”

เชียงเมี่ยงก้มลงกราบ กล่าวคำขอบคุณที่พระองค์ทรงพระกรุณาเช่นนั้น

สมบุญ ศรีชลธาร

“ข้าพระพุทธเจ้าเป็นข้าแผ่นดินของพระองค์ ดังนั้นข้าพระพุทธเจ้าจึงเปรียบเหมือนช้างเท้าหลัง พระองค์เป็นช้างเท้าหน้า ข้าพระพุทธเจ้าขอมอบครึ่งส่วนหน้าให้พระองค์ ส่วนครึ่งหลังเป็นของข้าพระพุทธเจ้าเองพระพุทธเจ้าข้า” จากข้อความข้างต้น เชียงเมี่ยงกล่าวแสดงเหตุผลได้ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

- 1) เหมาะสม เพราะสรรพนามแทนตัวเองคำว่า ข้าพระพุทธเจ้า และแทนเจ้าผู้ครองนครว่า พระองค์
- 2) ไม่เหมาะสม เพราะคำว่าช้างเท้าหน้า กับช้างเท้าหลังใช้เปรียบเทียบกับสามิภรรยา
- 3) ไม่เหมาะสม เพราะช้างมีเชือกเดียวไม่สามารถนำมาแบ่งกันได้
- 4) เหมาะสม เพราะอธิบายและใช้คำเชื่อมได้อย่างมีเหตุผล

18. พระอภัยมณีเป็นนิทานประเภทใด

- 1) นิทานปรัมปรา 2) นิทานชีวิตจริง 3) นิทานศาสนา 4) นิทานสัตว์

19.

เวลาที่เราศรีด อัตราการเต้นของหัวใจจะถี่และแรงขึ้น ทำให้เราหายใจเร็วขึ้น เหงื่อออกหลายคนไม่รู้ว่สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์กับตัวเรา

ถ้าเรามองความเครียดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี หลอดเลือดในร่างกายเราก็จะเครียดและถูกบีบให้แคบลง และในระยะยาวก็จะกลายเป็นโรคหัวใจ แต่ถ้าเรามองว่าความเครียดคือการที่ร่างกายเราเตรียมพร้อมให้เรารับมือกับความท้าทาย หลอดเลือดก็จะผ่อนคลายลง

ที่มา: <https://minimore.com/b/PE1Ra/16>

จากข้อความข้างต้น ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

- 1) สาเหตุของความเครียด 2) ข้อเสียของความเครียด
3) การดูแลรักษาเวลาเครียด 4) โรคอื่นที่อาจตามมาเมื่อเครียด

อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 20 - 21

นักโภชนาการเชื่อกันแล้วว่าการได้รับน้ำตาลฟรุคโตสมากเกินไปในทุกวันนี้ ไม่ว่าจะในรูปแบบฟรุคโตสจากน้ำตาลทรายหรือจากฟรุคโตสไซรัปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสารพัดโรคที่เกิดขึ้นกับคนทั่วไป ไม่ว่าจะ เป็นความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคอ้วน โรคไตเรื้อรัง หากใครที่ไม่อยากเจอปัญหาของโรคเหล่านี้ คำแนะนำดี ๆ คือ การลดการบริโภคอาหารที่เติมน้ำตาลฟรุคโตส ส่วนการใช้น้ำตาลฟรุคโตสอย่างไม่ บันยะบันยังกลายเป็นเรื่องที่เราควรให้ความสนใจ

ฟรุคโตสพบได้ในอาหารหลายชนิด ทั้งในน้ำตาลทรายในฟรุคโตสไซรัป ในน้ำผึ้ง และในผลไม้ ... ฟรุคโตสจากผลไม้มีใยอาหารและสารไฟโตนิวเทรียส์ตามมามากมาย ในขณะที่น้ำตาลทรายกับฟรุคโตสไซรัปเป็นน้ำตาลล้วน ๆ ปัญหาจากความบริสุทธิ์ของน้ำตาลนี้เอง

ดร.วินัย ดะห์ลัน

20. ข้อความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงประเด็นใดเกี่ยวกับน้ำตาลฟรุคโตส

- 1) ที่มา 2) ข้อดี 3) ข้อเสีย 4) ข้อแนะนำ

21. พฤติกรรมการรับประทานอาหารของใครสอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากข้อความเกี่ยวกับน้ำตาลฟรุคโตส

- 1) อรุณกมลทำอาหารโดยลดปริมาณการใช้น้ำตาลทราย และน้ำผึ้งลง
2) เอมมีราแนะนำญาติที่กำลังป่วยโรคเบาหวานให้เลิกกินผลไม้รสหวาน
3) นาถิตาเลือกกินแต่อาหารที่ให้รสหวานจากสารให้ความหวานแทนน้ำตาล
4) ศิริวัลย์นำความรู้ที่ได้ไปเขียนเรียงความหัวข้อ “น้ำตาลเป็นสารก่อโรคอ้วน”

22. ‘ขึ้นสวรรค์’ คือท้ายที่สุดแล้วเราอยู่บนสวรรค์ ชีวิตดีขึ้น
 ‘ลงสวรรค์’ คือท้ายที่สุดแล้ว ชีวิตแย่ลง เช่น แต่งงานกับคนหน้าตาดี ฉลาด เก่ง รวย แต่อาจเป็น
 นรกซ่อนรูปก็ได้ เพราะพบว่าเขาเป็นคนเลว แม้ว่าตอนแรกพบทุกอย่างดีหมด
 ทำนองเดียวกัน การไปนรกก็ต้องดูว่าท้ายที่สุดแล้ว เป็นนรกจริงหรือไม่ เช่น เจ้านายโหด ชั่วโงง
 ทำงานยาว ทำงานหนัก ไม่มีวันหยุด แต่ทำให้เราพัฒนาตัวเองไปไกลเต็มศักยภาพ และมีอนาคตที่ดีกว่า
 ท้ายที่สุดเป็นคนเก่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญในวงการ หรือมีกิจการของตนเอง สิ่งที่ดีเป็นนรกตอนแรกกลายเป็น
 สวรรค์ตอนท้าย
 อย่างนี้จึงเรียกว่า ‘ขึ้นนรก’
 ไม่ว่าจะวิธีไปสวรรค์จะขึ้นหรือลง แต่โดยหลักการเหมือนกันคือต้องออกแรง ไม่ได้มาง่าย ๆ
 วินทร์ เลียววาริณ

ข้อความดังกล่าวตรงกับสำนวนข้อใด

- 1) สวรรค์อยู่นอก นรกอยู่ในใจ
 - 2) ข้าเป็นการนานเป็นคุณ
 - 3) อดเปรี้ยวไว้กินหวาน
 - 4) กลับตาลปัตร
23. ข้อใดควรให้ชื่อเรื่องว่า “ทุกข์เพราะพยายามทำให้สวยงามเหมือนเดิม”
- 1) เคยไหมอยู่ใกล้คนบางคนที่ฟังชานจัดแล้วคุณเห็นเหมือนมีหมอกควันคละคลุ้งอลหม่าน
 รอบศีรษะของคนคนนั้น
 - 2) ไม่แปลกเลยที่เราจะคาดหวังให้ทุกสิ่งสวยงามสมบูรณ์แบบ ที่แปลกก็คือเรากำลังตั้งความ
 คาดหวังนั้นบนโลกที่ทุกสิ่งกำลังเดินทางไปสู่ความเสื่อมสลาย หากเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะ
 รับมือกับความผิดหวังนี้ได้อย่างไร
 - 3) การพูดคุยศัพท์เพหะถือเป็นการพยายามแรกในการทำความรู้จักกับผู้อื่น ตอนที่คุณทำ
 ความรู้จักกับสามี/ภรรยา ไปจนถึงการตกหลุมรักและแต่งงานกันทั้งหมด ทั้งสิ้นไม่ได้เกิด
 จากการพูดคุยศัพท์เพหะอย่างนั้นหรือ ลองคิดดูให้ดีสิ
 - 4) เมื่อเราไปตรวจร่างกายประจำปีที่โรงพยาบาล เราจะผ่านการตรวจค่าสมรรถนะของ
 อวัยวะต่าง ๆ เพื่อดูว่าจะต้องแก้ไขจุดใดบ้างหรือจะป้องกันโรคร้ายในอนาคตล่วงหน้าได้
 อย่างไร ชีวิตก็เช่นกันต้องตรวจค่าต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ แล้วนำมาปรับปรุงตัวเอง

24. ปัญหาใหญ่ในแก่นของเมืองอย่างกรุงเทพฯ อาจไม่ใช่การจราจร มลพิษ หรือแม้แต่คอร์รัปชัน
 แต่อยู่ที่ความไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ ไม่อาจพึ่งพาหรือเชื่อมั่นในระบบและโครงสร้างใด ๆ ของมันได้
 การที่ผู้คนไม่กล้าดื่มด่ำประปาเพราะคิดว่าน้ำในเมืองอย่างกรุงเทพฯ ต้องสกปรกและเป็นพิษ แม้ว่าความ
 จริงจะเป็นตรงกันข้าม ย่อมสะท้อนสถานะของกรุงเทพฯ ที่ดูเหมือนจะเป็นความเห็นรวมหมู่ นั่นคือความ
 เป็นเมืองภายใต้การดูแลที่สกปรกและเป็นพิษ ยากจะมอบความเชื่อถือหรือไว้วางใจ และท้ายที่สุดก็ยากที่
 จะอยู่ด้วยกับมันด้วยความภาคภูมิใจ
 ปราบดา หยุ่น

เมื่อประสบปัญหาน้ำขุ่นวิธีใดเป็นวิธีที่นักเรียนกระทำได้ง่าย ปลอดภัย และประหยัดที่สุด

- 1) หยดสารฆ่าเชื้อคลอรีน
- 2) ช้อนน้ำดื่มจากร้านค้า
- 3) ใส่ทรายอะเบท
- 4) แก้วสารส้ม

25. “จะดื่มอะไรกันดี?” ปู๊ถามอย่างห่วงใย พลายยกมือตีดนิ้วเรียกบริการที่เดินไปมาให้มารับออร์เดอร์
- “ขอน้ำส้มคั้น” กุ้งเอี้ยวตัวไปบอกกับเด็กผู้ชายที่ก๊อจจอตคำสั่งลงบนปีกกระดาษที่อยู่ในมือ
- “อู๋ตายแล้ว!” ตึกแกล้งอุทานเสียงดังแข่งกับเสียงดนตรีที่ตั้งมาจากลำโพงที่ตั้งอยู่แทบทุกมุมของห้องนั้น “เดี๋ยวนี้หันมากินน้ำนางเอกด้วย...เลียนจ้งเลยตัวเอง” เธอหันไปทางเพื่อนมาดเท่าแล้วแกล้งออกท่าทาง
- “ก็ฉันบอกแล้วไงว่าสัญญากับแดนไว้แล้วว่าจะเลิกดื่ม” กุ้งเอ่ยเบา ๆ
- “ฉันก็ไม่เห็นแดนมันจะอยู่ที่นี้เลยนี่” ...ตึกยกคิ้ว “อะไรที่เขาไม่รู้ ย่อมไม่ผิด”
- ชาครีย์นรทิพย์ เสวีกุล

จากบทสนทนา ตัวละคร “ตึก” ขาดคุณสมบัติข้อใด

- 1) ความซื่อสัตย์
- 2) ความยืดหยุ่น
- 3) ความเห็นอกเห็นใจ
- 4) ความมีน้ำใจ

26. แถบเรื่องส้มที่พาดอ้อยอิงอยู่กับโค้งฟ้าซีกตะวันตกเริ่มซีดลงแล้วกลายเป็นสีเงินหมอง ขณะที่เดือนเสี้ยวเริ่มลากเส้นขึ้นทางทิศตะวันออก
- เสกสรรค์ ประเสริฐกุล

จากข้อความข้างต้นอนุมานได้ว่าเป็นเวลาใด

- 1) เช้า
- 2) สาย
- 3) เย็น
- 4) ค่ำ

27. เหนียของไหมลีเรียกลูกสาวคนอื่น ๆ ไปสอนให้รู้จักไปไม้บางชนิด เอาไว้กินฆ่าตัวตายในยามหมดทางเลือก เหนียบอกลูก ๆ ว่า ผู้ชายมั่งนั้นเจ้าชู้นัก ไปถือแห่เข้ามาแล้วก็ไม่มีทางออกอย่างอื่น เขาจะมีเมียกี่คนก็ห้ามไม่ได้ จะทุบตีก็ไม่มีทางสู้...ถ้าจำเป็นนักก็ใช้ไปไม้นี้แหละลูกเอ๊ย ผู้หญิงเราสอนกันมาหลายร้อยฤดูฝน มันเป็นความลับของเพศแม่ที่ไม่มีชายใดล่วงรู้...แม้กระทั่งพ่อแก
- เสกสรรค์ ประเสริฐกุล

วิธีสอนของเหนีย (แม่) เป็นการสอนที่เหมาะสมหรือไม่ในวัฒนธรรมมั่งที่ถือว่าชายเป็นใหญ่

- 1) เหมาะสม เพราะการฆ่าตัวตายของผู้หญิงมั่งจะทำให้สามีลดการใช้อำนาจของตัวเองลง
- 2) เหมาะสม เพราะหากผู้หญิงต้องทนกับสามีที่ทำร้ายตัวเอง ก็ควรตายด้วยน้ำมือตัวเอง ดีกว่าตายทั้งเป็น ด้วยน้ำมือคนอื่น
- 3) ไม่เหมาะสม เพราะการที่ผู้หญิงฆ่าตัวตายถือเป็นการยอมรับและเพิ่มอำนาจให้กับผู้ชายมากยิ่งขึ้น
- 4) ไม่เหมาะสม เพราะพ่อแม่เป็นผู้ให้ชีวิต การฆ่าตัวตายนอกจากแม่จะอนุญาตแล้วต้องขออนุญาตพ่อที่เลี้ยงดูและให้กำเนิดด้วย

28. “อาจารย์ ทำไมผมได้แค่ห้าสิบสี่เปอร์เซ็นต์” พิทยาถาม
 “ฉันก็ช่วยเธอเต็มที่แล้วนี่” แกว่าพลาบงหยิบมันทอดขึ้นมาเคี้ยว
 “แล้วทำไมวิวัฒน์ได้ตั้งหกสิบเจ็ดเปอร์เซ็นต์ ทั้งที่แม่ผมก็ให้สร้อยอาจารย์เหมือนกับเขา”
 ครูสนิทสีหน้าเปลี่ยนไป “เธอรู้ได้อย่างไร”
 “เขาบอกผม”
 ...
 “ถ้าอย่างนั้นเธอก็ไม่รู้จริงนะสิ ถ้าเธอรู้จริงแม่เธอคงไม่ซื้อทองมาบาทเดียวหรอก ของนายวิวัฒน์
 เขาสองบาท”
 ...
 พิทยาบอกรุ่นครุสนิทด้วยแววตาขิงขัง แล้วเดินออกไป...ถ้าตั้งใจเรียนเสียแต่แรกคงไม่มีเรื่อง
 เกิดขึ้น เขานึกเสียดายสร้อยเส้นนั้น และรู้สึกสงสารแม่อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน
- ชาติ กอบจิตติ

ใครเป็นต้นเหตุทั้งหมดของเรื่องนี้ เพราะเหตุใด

- 1) พิทยา เพราะไม่ตั้งใจเรียนจนต้องสอบตก
- 2) วิวัฒน์ เพราะนำความลับเรื่องการซื้อสร้อยไปบอกพิทยา
- 3) แม่ เพราะไม่เอาใจใส่เลี้ยงดูลูก จนลูกเป็นคนเกเรไม่ตั้งใจเรียน
- 4) ครูสนิท เพราะไม่มีเวลาแก่เกรดให้นักเรียนจึงสั่งให้นักเรียนซื้อสร้อยมาแลกเกรด

ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อที่ 29 - 30

“อย่ายอมแพ้ นะ คักดี” เมฆเผยยิ้มซึ่งผมไม่คิดว่ามันจะผุดขึ้นมาได้ในสถานการณ์เช่นนั้น “ไม่ว่า
 ชีวิตมันจะเฮงชวยยังไง ก็อย่าไปยอมแพ้มันง่าย ๆ” เขาพูดเสียงอ่อนลงพลาบงตาต่ำ “เราเพิ่งเสียแม่ไป
 เมื่อตอนต้นปี”
 เหตุใดสายน้ำโสโครกของชีวิตไม่พัดพาให้เมฆหันไปพึ่งสิ่งมอมเมาเหมือนลุงกร หรือฆ่าตัวตาย
 เหมือนป่าผ่องเมื่อตอนต้นปีที่ผ่านมา...เหตุใดจึงไม่เป็นเช่นนั้นนะหรือ ผมเองก็ปรารถนาที่จะรู้ ทำได้เพียง
 ยืนนิ่งไม่ไหวติงจ้องมองคลองสายเก่าซึ่งเราเคยมีความหลังร่วมกัน ไบไม้สองใบร่วงลงมาจากต้น ไบหนึ่ง
 เหลืองเฉา และไบหนึ่งยังเขียวสด ไบไม้ทั้งสองล่องตามสายน้ำไหลเอื่อยไปพร้อมกัน พลันความทรงจำของ
 ผมไหลย้อนคืนกลับมาอย่างเงียบเชียบ
 ที่ผมกับเมฆไม่มีอะไรเหมือนกันเลยก็เพราะเขาพยายามว่า่ยทวนกระแสแม่น้ำมาตลอดชีวิต

ชุตติเดช จิณณรังษี

29. “ไบไม้สองใบร่วงลงมาจากต้น ไบหนึ่งเหลืองเฉา และไบหนึ่งยังเขียวสด ไบไม้ทั้งสองล่องตาม
 สายน้ำไหลเอื่อยไปพร้อมกัน” จากข้อความนี้น่าจะเปรียบได้กับใคร
- 1) คักดี และ เมฆ
 - 2) เมฆ และ พ่อแม่
 - 3) ลุงกร และ ป่าผ่อง
 - 4) คักดี และ โขคชะตา

ภาคผนวก ง

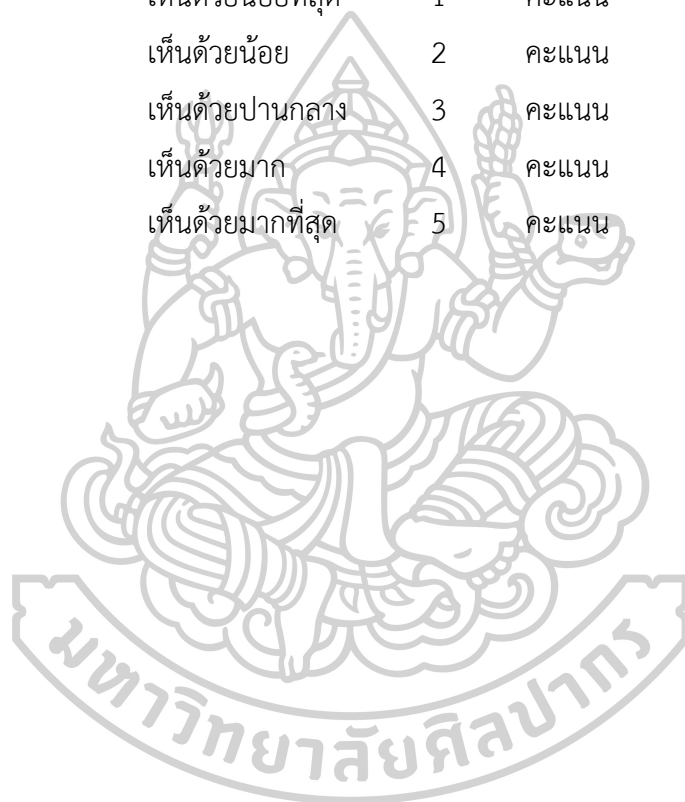
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ฉบับนี้ มีจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ด้านการจัดการเรียนรู้					
1. กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลาย					
2. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้					
3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน					
4. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง					
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้					
6. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้					
ด้านบรรยากาศ					
7. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน					
8. การจัดการเรียนรู้ทำลายความสามารถของนักเรียน					
9. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
10. ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ดี					
11. ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน					
12. ช่วยให้นักเรียนมีหลักการอ่านที่ถูกต้อง					
13. ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านในระดับสูงได้					
14. ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และตัดสินคุณค่าสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล					
15. ช่วยให้นักเรียนรักการอ่านมากขึ้น					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้
กลวิธีสตาร์ท (START)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ					
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่โรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. สาระการเรียนรู้ครบถ้วน สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. ระบุการขึ้นงาน/ภาระงานสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบความรู้ ใบงาน เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธี
สตาร์ท (START) (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ					
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่โรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. สาระการเรียนรู้ครบถ้วน สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการหรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. ระบุการชิ้นงาน/ภาระงานสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบความรู้ ใบงาน เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธี
สตาร์ท (START) (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านบทโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ					
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่โรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. สาระการเรียนรู้ครบถ้วน สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการหรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. ระบุการชิ้นงาน/ภาระงานสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบความรู้ ใบงาน เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธี
สตาร์ท (START) (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ					
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่โรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. สาระการเรียนรู้ครบถ้วน สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการหรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. ระบุการขึ้นงาน/ภาระงานสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบความรู้ ใบงาน เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธี
สตาร์ท (START) (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ					
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่โรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน สามารถวัดได้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. สาระการเรียนรู้ครบถ้วน สัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการหรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9. ระบุการชิ้นงาน/ภาระงานสัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10. มีหลักฐาน อาทิ สื่อ ใบความรู้ ใบงาน เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ข้อสอบ ข้อที่	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		
นิทาน					
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
9	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
เรื่องสั้น					
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
16	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
บทโฆษณา					
19	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ผลการประเมิน			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3		
ข่าว					
28	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
30	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
36	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
บทความ					
37	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
38	0	+1	+1	0.67	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
41	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
42	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง
43	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
44	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
45	+1	+1	0	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 แสดงค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้			
ข้อ	p	r	คุณภาพข้อสอบ
1	0.40	0.24	ใช้ได้
2	0.23	0.47	ใช้ได้
3	0.30	0.59	ใช้ได้
4	0.57	0.25	ใช้ได้
5	0.80	0.54	ใช้ได้
6	0.77	0.44	ใช้ได้
7	0.60	0.47	ใช้ได้
8	0.30	0.51	ใช้ได้
9	0.30	0.59	ใช้ได้
10	0.80	0.54	ใช้ได้
11	0.63	0.44	ใช้ได้
12	0.57	0.25	ใช้ได้
13	0.77	0.53	ใช้ได้
14	0.80	0.32	ใช้ได้
15	0.77	0.39	ใช้ได้
16	0.30	0.51	ใช้ได้
17	0.50	0.07	ใช้ได้
18	0.63	0.38	ใช้ได้
19	0.67	0.20	ใช้ได้
20	0.40	0.38	ใช้ได้
21	0.50	0.43	ใช้ได้
22	0.50	0.23	ใช้ได้
23	0.40	0.42	ใช้ได้
24	0.63	0.35	ใช้ได้
25	0.43	0.35	ใช้ได้
26	0.50	0.53	ใช้ได้
27	0.47	0.25	ใช้ได้
28	0.60	0.37	ใช้ได้
29	0.40	0.26	ใช้ได้
30	0.67	0.35	ใช้ได้

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังการ
จัดการเรียนรู้

เลขที่	คะแนน		ผลต่าง
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	
1	17	24	7
2	12	16	4
3	9	14	5
4	10	20	10
5	14	26	12
6	16	25	9
7	18	26	8
8	13	20	7
9	14	22	8
10	12	18	6
11	17	25	8
12	11	20	9
13	13	22	9
14	8	17	9
15	16	24	8
16	13	19	6
17	20	29	9
18	8	19	11
19	16	24	8
20	15	25	10
21	21	29	8
22	19	27	8
23	14	22	8
24	18	24	6
25	7	16	9
26	9	18	9
\bar{x}	13.85	21.96	8.11
S.D.	3.90	4.10	0.20

ตารางที่ 15 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ข้อที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		1	2	3	
ด้านการจัดการเรียนรู้					
1	กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00
2	กิจกรรมไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้	+1	+1	+1	1.00
3	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	+1	+1	+1	1.00
4	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1.00
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้	+1	+1	+1	1.00
6	นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	1.00
ด้านบรรยากาศ					
7	นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
8	การจัดการเรียนรู้ทำหายุความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
9	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	1.00
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
10	ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ดี	+1	+1	+1	1.00
11	ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน	+1	+1	+1	1.00
12	ช่วยให้นักเรียนมีหลักการอ่านที่ถูกต้อง	+1	+1	+1	1.00
13	ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านในระดับสูงได้	+1	+1	+1	1.00
14	ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และตัดสินคุณค่าสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	1.00
15	ช่วยให้นักเรียนรักการอ่านมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ย					1.00

ใบงานที่ 2

การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่อง พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน

เรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ของ อาจินต์ ปัญจพรรค์

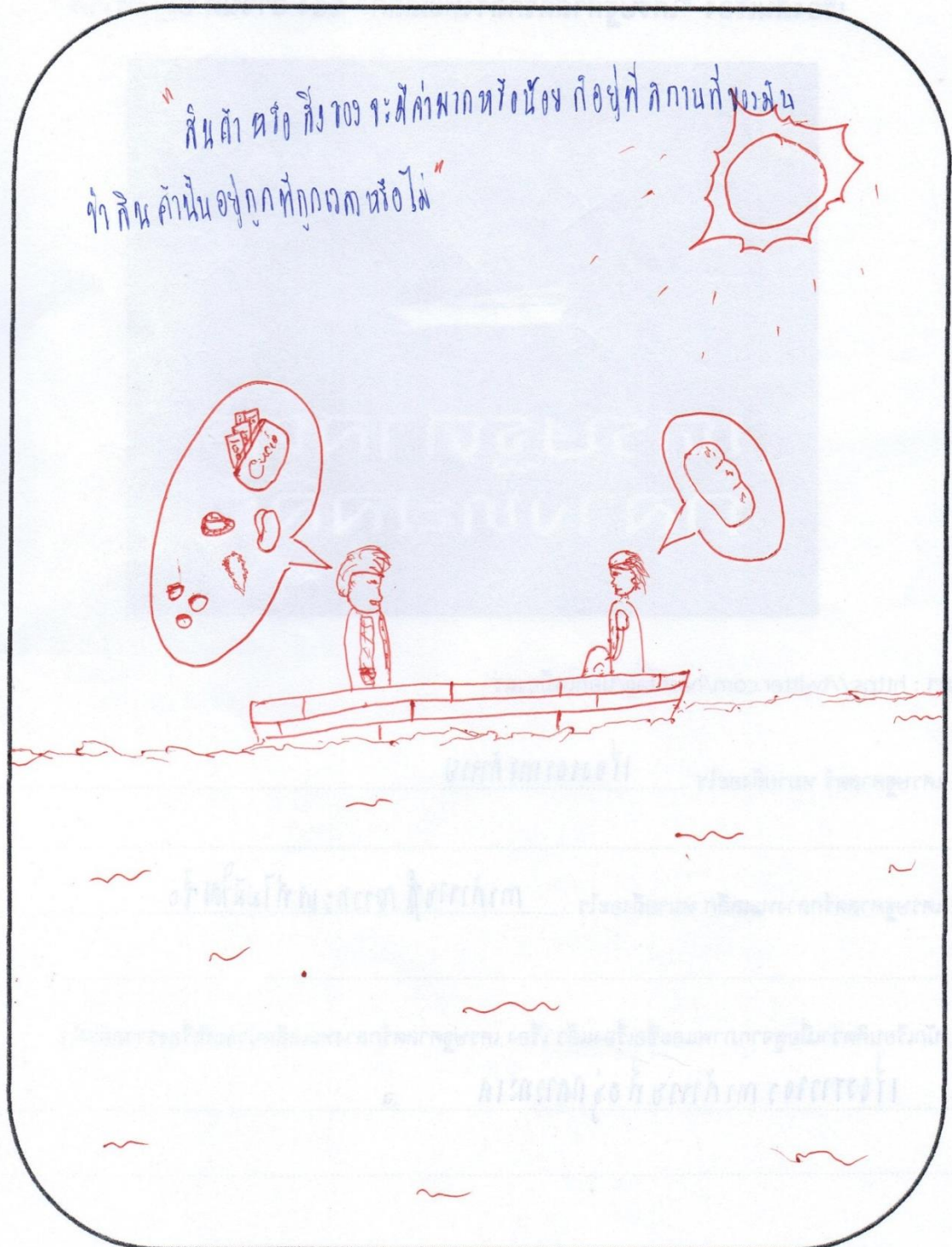
ที่มา : <https://twitter.com/hashtag/นอกเหมืองแร่>

1. เศรษฐศาสตร์ หมายถึงอะไร *การค้าขาย*
2. เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก หมายถึงอะไร *เศรษฐกิจใต้*
3. นักเรียนคิดว่าเมื่อดูจากภาพและชื่อเรื่องแล้ว เรื่อง เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึกน่าจะมีเรื่องราวอย่างไร
เช่น เรื่องราว เศรษฐศาสตร์ใต้คนทางใต้ของทาง เพราะคนที่ไปหาไว้ไว้

ตอนที่ 2 คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลเล็ก”

ตอนที่ 3 คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพหรือเขียนบรรยายฉากที่ประทับใจจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลเล็ก”

อะไรคือสิ่งที่นักเรียนประทับใจหลังจากอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลเล็ก”

ตอนที่ 4 คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ ตีความ นิสัยของตัวละครจากพฤติกรรมและบทสนทนาของตัวละครในเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” และตัดสินจากความคิดนักเรียนว่าตัวละครแต่ละตัวดีหรือไม่ดี เพราะอะไร

พฤติกรรม/บทสนทนาของตัวละคร	นิสัย
<p>ท่านเศรษฐี</p> <p>1. “ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งโดนนี่แหละ เศรษฐีดีเหลือเกินที่โดดลงมาด้วยกับพี่ชายพันการณี่ ไม่งั้น...”</p> <p>2. “ถ้าเราจะขอขนมปังเขาสักปอนด์หนึ่ง หรือสักครึ่งหนึ่ง...ที่ถูกเราต้องซื้อเขา ... แพงเท่าไรช่างมัน...” ท่านเศรษฐีคิด</p> <p>3. ท่านเศรษฐีคิด “ถ้าเราจะขอซื้อ เขาก็ต้องขึ้นราคาสูง ๆ แต่ถ้าเราขอเฉย ๆ เขาจะเพียงพุดถึงราคา เอาละ เราต้องเริ่มต้นด้วยการขอ”</p> <p>4. “เมื่อวานแกขายฉันทราคาเท่าไรจำได้ไหมล่ะ คราวนี้ฉันจะขายแกบ้าง เอาขนมปังไปคำหนึ่ง แล้วเอาของทุกอย่างของฉันคืนมา น้ำจืดในกระติกด้วย แล้วก็ลองค้นกระเป๋าของตัวเองดูซิว่ามีอยู่เท่าไร ฉันเอาหมด”</p> <p>5. “อ้าว! อย่าให้ความโลภหรือทริฐิมาฆ่าตัวเองเสียซี สมมุติว่าถ้าตายเพราะความหิวแล้วสมบัติที่แตกกอดไว้เหล่านั้นจะมีประโยชน์อะไร ...อย่า ๆ อย่าพยายามทำร้ายฉันนะ ฉันฉลาดพอที่จะคว้าเรือ โหนด หนึ่ง ๆ ตายก็ให้มันตายด้วยกัน...”</p>	<p>พูดทักทายถึงคนอื่น</p> <p>กล้าหาญ , กล้าได้ กล้าเสีย</p> <p>เจ้าเล่ห์</p> <p>เจ้าคิด เจ้าแต่</p> <p>โสมมเลื่องเรื่อง</p>
<p>ท่านเศรษฐีเป็นคนดี หรือ ไม่ดี เพราะอะไร ...ไม่ดี เพราะ เขาเห็น คนที่ติด เจ้ามัน , เจ้าคน</p>	
<p>กะลาสี</p> <p>1. กะลาสีมองเห็นสายทองคำของนาฬิกาข้อมือ มองเห็นประกายจากหัวแหวนรูบาวบล้อแสงแดด</p> <p>2. “พี่ชาย” หนอยแน่ กะลาสีทวนคำในลำคออย่างแค้น ขณะเมื่ออยู่บนเรือใหญ่เขาถูกเรียกว่าไอ้ แต่ขณะนี้ในเรือเล็กซึ่งเขาเป็นผู้ควบคุม ท่านเศรษฐีเรียกเขาว่าพี่ชาย</p> <p>3. กะลาสีปลดกระดิกน้ำที่สพายบ่าขึ้นจิบ แล้วส่งไปให้เพื่อนร่วมเรือ</p> <p>4. “ผมคิดว่าคุณจะเป็นผู้ดีพอจะหยิ่งในมรรยาทไพร่ที่ผมฝึกปฏิบัติเสียอีก ที่แท้ก็เปล่า ...นี่หมายความว่าอย่างไรกัน การเป็นเศรษฐีสอนให้คุณดื่มน้ำของผมหได้หน้าตาเฉย ครั้นเมื่อผมพูดว่าให้เก็บไว้ก่อน คุณก็กลับตีขลุมเอาเสียเลย ... เก็บทุกอย่างที่มีโอกาสจะทำได้ใช่ไหมล่ะ?”</p> <p>5. “ในเรื่องลำนี้ไม่ควรมีการซื้อขาย ...มันควรจะมีแต่มิตรจิตมิตรใจ มันควรจะมีก็แต่การเห็นอกเห็นใจและการแบ่งปัน แต่ว่า ...ที่ใดมีเศรษฐีกับคนจนรวมกัน ที่นั่นต้องมีการสูบเลือดอย่างอาฆาต ผมให้คุณไม่ได้แม้แต่กลิ่นของมัน ผมจะต้องขาย”</p> <p>6. “คิดว่าตายเสียแล้ว แต่ไม่ยกตาย ...พวกเศรษฐีนี้ทนชะมัดยาดแยะ หรือว่าเสียตายสมบัติจนไม่เป็นอันหลับอันนอน”</p>	<p>ขงทได้ ขงทมี</p> <p>ทนคน , โสมมเลื่องเรื่อง , อีกรักดี</p> <p>ชิงไหวชิงขัง</p> <p>ชอบจิกกัดคน , ขิงพูดเลื่องดี</p> <p>อกเขาจนะ , ด้ง</p> <p>ด่า , พูดแหวะ</p>
<p>กะลาสีเป็นคนดี หรือ ไม่ดี เพราะอะไร ...ไม่ดี เพราะ ดิงจ ขิง ข้องคนอื่น แต่เขาก็ร้องอก เขาจนะ ทั้งทงพูด ก็ ขิง เขาจนะคนวิธ เสาทรกรรมทำไว้</p>	

ตอนที่ 5 คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดเชื่อมโยงว่าเรื่องราวที่นักเรียนได้อ่าน จากเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

1) เมื่อนักเรียนวิเคราะห์นิสัยตัวละครหลักทั้ง 2 ตัวแล้ว นักเรียนคิดว่าตัวละครตัวใดที่มีลักษณะนิสัยดีกว่า หรือเลวกว่ากัน และมีเหตุผลอะไรที่ตัวละครทั้ง 2 แสดงพฤติกรรมต่อกันเช่นนั้น และการกระทำดังกล่าวสมเหตุสมผลหรือไม่ (ตัดสิน)... เลวทั้งคู่ เพราะ จู เป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น สแตน เนลซัน ไม่ยอมเลี้ยงเลี้ยง ส่วน ก-ดาดี

ของเอกซัน ขอบตาคน เพราะ ทั้ง 2 คน ขอบเอกซัน ไม่ยอมเลี้ยงเลี้ยง ส่วน ก-ดาดี ทำที่ สลอบเขต สลอบเขต เพราะ ทั้ง 2 เป็นพวกคนไม่ดี

2) หากนักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากกับเพื่อนที่นักเรียนไม่ชอบ และมีอาหารที่จำกัด นักเรียนจะ ทำเหมือนตัวละครในเรื่องหรือไม่ อย่างไร (ประยุกต์)... ไม่ เพราะ ตัวเอก ไม่ยอม แต่เอาสแตน เนลซัน

และพอแล้วลงมือให้ รู้จักช่วย เหนือผู้ที่ ล้างทกหรือมีตามทุกจ้วง

3) ในสถานการณ์ที่ตัวละครทั้ง 2 ขาดอาหารเป็นเวลา 5 วัน ในความเป็นจริงแล้วนักเรียนคิดว่าตัวละครจะมี ทางรอดชีวิตได้ไหม เพราะอะไร (ประเมิน)... ใช่ เพราะ ชีวิตสั้นมาก เหนือ ทั้งสองจึงยอมให้อายุ คง ๆ ไว้

ไว้เลี้ยง เหนือ

ตอนที่ 6 คำชี้แจง ให้นักเรียนลองคิดถึงปัญหาหรือข้อคำถาม และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” เก็บไว้

คำถาม/ข้อสงสัย	คำตอบ
แก๊งเฮ้ง	ล่องลอยไปเรื่อย ๆ ไม่รู้ทิศทาง
มิตรจิต มิตรใจ	รู้เข้าใจ เห็นมิตร
กะล่ำลี้	คน จข เวื่อ
เรือขด	เรือห้องที่ อยู่ เอาไว้ โยนเรือ โยน

ตอนที่ 7 คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” อย่างมี
 วิจารณ์ญาณ

1. นักเรียนคิดว่าใครหรืออะไรคือสาเหตุความวุ่นวายทั้งหมดของเรื่องนี้ เพราะอะไร (วิเคราะห์)

1. ทะเล ถ้าไม่มีทะเลก็ไม่มีเศรษฐกิจก็ไม่มีทะเลกิน

2. กะลาสี ถ้ากะลาสีไม่พูดจาแจ่มใสเศรษฐกิจก็จะล้มเหลวที่ต่อกิน

2. ถ้านักเรียนเป็นเศรษฐีจะแก้ปัญหาการขาดอาหารด้วยวิธีไหนบ้าง (ประยุกต์)

1. ส่งสมาชิกไปหาของไม่พูดจา

2. หนทางหาในทะเล

3. ถ้านักเรียนเป็นกะลาสีจะแก้ปัญหาการขาดอาหารด้วยวิธีไหนบ้าง (ประยุกต์)

1. พยายามล่าสัตว์ในทะเล

2. ก็งมหาซื้อกับข้าวที่ส่งมาให้ประทังชีพ

5. จะเกิดอะไรขึ้นหากเศรษฐีและกะลาสีรอดชีวิตกลับไปถึงบนบกได้ (วิพากษ์)

1. เศรษฐีสั่งฆ่า กะลาสี เพราะไม่ยอมขาน้ำกิน

2. แผลงชิงลมชีวิตกัน

6. ทำไมเรื่องสั้นเรื่องนี้จึงมีชื่อว่า “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” (ตีความ)

1. เพราะมีนักในเรืออยู่กลางทะเลลึก

ตอนที่ 8 คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกการวิเคราะห์ใจความสำคัญด้วยเทคนิค 5W1H

การวิเคราะห์ใจความสำคัญของเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก”	
ใคร	เศรษฐี , กะลาสี
ทำอะไร	เกิดอยู่กลางทะเล คนหนึ่งมีเงิน คนหนึ่งมีอาหารจึงมาแลกเปลี่ยนกลางทะเลลึก
ที่ไหน	กลางทะเลลึก
เมื่อไร	-
ทำไม	เพราะหิว
ผลเป็นอย่างไร	แข่งอาหารกันจึงทำให้ทั้ง 2 ตายกลางทะเล
เจตนาของผู้เขียน	ผู้แต่งขบขัน

ตอนที่ 9 คำชี้แจง ให้นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านชั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

สรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ได้ว่า ในกลางทะเลลึกมีปะการังที่สวยงามและหลากหลายชนิด ซึ่งสิ่งมีชีวิตในทะเลลึกส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มืดสนิทและเย็นจัด ซึ่งสิ่งมีชีวิตในทะเลลึกส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มืดสนิทและเย็นจัด

ตอนที่ 10 คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเองจากการคาดเดาเรื่องในใบงานที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ตอนที่ 1 และ 6 ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยก็ประเด็น และสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องก็ประเด็น ไม่ถูกต้องก็ประเด็น

ประเด็นปัญหาและคำตอบ	ถูกต้อง/ไม่ถูกต้อง	แก้ไข
ความหมายของคำว่า เศรษฐศาสตร์	✓	
เศรษฐกิจกลางทะเลลึก	✗	สิ่งมีชีวิตในทะเลลึก
ทำไมประเทศไทยถึงมีเศรษฐกิจจากปะการังที่สวยงาม	✗	ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย จับปลา

ตอนที่ 11 คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้นเรื่อง “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” พร้อมทั้งแนวทางการนำความรู้ไปใช้พัฒนาชีวิต (ประเมินค่า)

1) สำหรับนักเรียนแล้วนักเรียนคิดว่าเรื่องสั้น “เศรษฐศาสตร์กลางทะเลลึก” ให้ข้อคิดอย่างไรกับนักเรียน (ประเมินค่า) ทำให้เราเห็นคุณค่าของชีวิต เราควรใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ทำให้เห็นถึงคุณค่าด้านของสิ่งมีชีวิต และสิ่งมีชีวิตอื่น

2) นักเรียนจะนำข้อคิดที่ได้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง (ประยุกต์) ควรเห็นคุณค่าของชีวิตของเรา และคนอื่น ๆ เราควรเคารพผู้อื่นและเห็นใจผู้อื่น

14
15

กระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อ	ตัวเลือก	ก	ข	ค	ง
		1)	2)	3)	4)
1				X	
2				X	
3				X	
4			X		
5		X		X	
6		X			
7			X		
8				X	

0

ข้อ	ตัวเลือก	ข้อความที่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ข้อความที่ไม่ถูกต้อง ให้ใส่เครื่องหมาย ×
9		✓
10		×
11		✓
12		×
13		✓

✓
✓
✓
✓
✓

ข้อ	ตัวเลือก	ก	ข	ค	ง
		1)	2)	3)	4)
14		X			
15				X	

✓
✓

ภาพการจัดการเรียนการสอน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562
ระหว่างเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวภัทรานี เวียงนาค
วัน เดือน ปี เกิด	24 ตุลาคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดแพร่
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนาริรัตน์จังหวัดแพร่ พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (เกียรตินิยมอันดับ 1) พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2557 ครูสอนภาษาไทย โรงเรียนพิงครัตน์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2558 ครูสอนภาษาไทย (แผนกมัธยมปลาย) โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2559 – ปัจจุบัน ข้าราชการครู คศ.1 ครูสอนภาษาไทย โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	137/7 หมู่ 10 ตำบลเวียงทอง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ 54000